

ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ ΑΙΤΗΣΗ ΑΚΥΡΩΣΕΩΣ

Του **ΝΠΔΔ** με την επωνυμία **ΔΗΜΟΣ ΙΚΑΡΙΑΣ**, εδρεύοντος στον Άγιο Κήρυκο Ικαρίας, νομίμως εκπροσωπούμενος, δυνάμει δε αποφάσεως της υπ' αριθμ. 150^Α/5.11.2012 Απόφασης Δημοτικού Συμβουλίου, αντικλήτους και πληρεξούσιους δικηγόρους έχει ορίσει τους δικηγόρους Αθηνών, Ζαχαρία Κεσσέ του Στυλιανού (ΑΜ ΔΣΑ 25118) και Νάσο Νικολόπουλο του Νικολάου (ΑΜΔΣΑ 23535).

ΚΑΤΑ

- 1) Του **ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ**, εδρεύοντος στην Αθήνα, Καραγεώργη Σερβίας 10, νομίμως εκπροσωπούμενος
- 2) Της υπ' αριθμ. **Δ6Α 1144678/19.10.2012 ΕΞ 2012 (ΦΕΚ Β2828/19.10.2012)** Υπουργικής Απόφασης περί αναστολή λειτουργίας ορισμένων Δ.Ο.Υ και τροποποίησης της υπ' αριθμ. Δ6Α 1130258 ΕΞ 2012/20-9-2012 (Β' 2552) απόφασης του Υπουργού Οικονομικών (ΦΕΚ Β 2828 2012).
- 3) Της υπ' αριθμ. πρωτ. **Δ6Α 1130258 ΕΞ 20.9.2012 (ΦΕΚ Β' 2552/20-09-2012)** Υπουργικής Απόφασης περί αναστολή λειτουργίας ορισμένων Δ.Ο.Υ
- 4) Κάθε συναφούς πράξης και παράλειψης

ΙΣΤΟΡΙΚΟ

Ι. Δυνάμει της υπ' αριθμ. πρωτ. **Δ6Α 1130258 ΕΞ 20.9.2012 (ΦΕΚ Β' 2552/20-09-2012)** {Παρατίθεται όπως τροποποιήθηκε με τις αποφάσεις Δ6Α 1137350 ΕΞ 4.10.2012, Δ6Α 1144729 ΕΞ 19.10.2012 και Δ6Α 1144678 ΕΞ 19.10.2012. (ΦΕΚ Β 2828/20.10.2012)}, αποφασίσθηκε από τον αρμόδιο Υπουργό Οικονομικών η **αναστολή λειτουργίας ορισμένων Δ.Ο.Υ**.

Οι Δημόσιες Οικονομικές υπηρεσίες, η λειτουργία των οποίων αναστέλλεται παρατίθενται σε σχετικό πίνακα, όπου παρατίθενται οι υπό αναστολή υπηρεσίες καθώς και οι υπηρεσίες υποδοχής, κείνται στο σύνολό τους, με εξαίρεση αυτήν του Κισσάμου Χανίων, στην **Ηπειρωτική Ελλάδα**.

Η συμπροσβαλλομένη Υπουργική Απόφαση, επικαλείται ως δικαιопαραγωγική βάση έκδοσής της,

1.- Τις διατάξεις:

α) Του άρθρου 32 του Ν. 1828/1989 (Α'2) «Αναμόρφωση της φορολογίας εισοδήματος και άλλες διατάξεις», όπως έχει αντικατασταθεί και συμπληρωθεί με την παρ. 3 του άρθρου 19 του Ν. 2443/1996 (Α'265) «Τροποποίηση και συμπλήρωση του Τελωνειακού Κώδικα και άλλες διατάξεις» και της παρ. 12 του άρθρου 55 του Ν. 4002/2011 (Α' 180) «Τροποποίηση της συνταξιοδοτικής νομοθεσίας του δημοσίου - Ρυθμίσεις για την ανάπτυξη και τη δημοσιονομική εξυγίανση - Θέματα αρμοδιότητας Υπουργείων Οικονομικών, Πολιτισμού και Τουρισμού και Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης».

β) του εδ. β' της παρ. 15 του άρθρου 55 του Ν. 4002/2011.

γ) της παρ. 2 του άρθρου 20 του Ν.2469/1997 (Α΄38) «Περιορισμός και βελτίωση της αποτελεσματικότητας των κρατικών δαπανών και άλλες διατάξεις».

δ) της παρ. 10 του άρθρου 16 του Ν.2873/2000 (Α΄285) «Φορολογικές ελαφρύνσεις και απλουστεύσεις και άλλες διατάξεις».

ε) Του Π.Δ. 185/2009 (Α 213) «Ανασύσταση του Υπουργείου Οικονομικών, συγχώνευση του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών με τα Υπουργεία Ανάπτυξης και Εμπορικής Ναυτιλίας, Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής και μετονομασία του σε «Υπουργείο Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας», μετατροπή του Υπουργείου Μακεδονίας – Θράκης σε Γενική Γραμματεία Μακεδονίας – Θράκης και υπαγωγή στο Υπουργείο Εσωτερικών της Γενικής Γραμματείας Μακεδονίας – Θράκης και της Γενικής Γραμματείας Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής» και του Π.Δ. 189/2009 (Α΄ 221) «Καθορισμός και ανακατανομή αρμοδιοτήτων των Υπουργείων».

στ) Του Π.Δ. 551/1988 (Α΄259) «Οργανισμός Νομαρχιών (Οργάνωση Οικονομικών Υπηρεσιών)», όπως τροποποιήθηκε και ισχύει.

ζ) Του Π.Δ. 16/1989 (Α΄ 6) «Κανονισμός λειτουργίας Δημόσιων Οικονομικών Υπηρεσιών(Δ.Ο.Υ.) και Τοπικών Γραφείων και καθήκοντα υπαλλήλων αυτών», όπως τροποποιήθηκε και ισχύει.

η) Του άρθρου 90 του Κώδικα Νομοθεσίας για την Κυβέρνηση και τα κυβερνητικά όργανα, ο οποίος κυρώθηκε με το « άρθρο πρώτο» του Π.Δ. 63/2005 (Α΄98) «Κωδικοποίηση της Νομοθεσίας για την Κυβέρνηση και τα κυβερνητικά όργανα»

2.- Την επείγουσα ανάγκη αύξησης της αποτελεσματικότητας και της μείωσης του λειτουργικού κόστους της φορολογικής διοίκησης, καθώς και της εξοικονόμησης στελεχιακού δυναμικού.

3.- Το γεγονός ότι από τις διατάξεις της παρούσας απόφασης προκαλείται δαπάνη ύψους περίπου 1.500.000 ευρώ, σε βάρος του κρατικού προϋπολογισμού, (ειδικών φορέων 23120 των Δ.Ο.Υ. και 23150 της Γ.Γ.Π.Σ. – ΚΑΕ 0829) η οποία ωστόσο θα αποσβεστεί μεσοπρόθεσμα από το όφελος που θα προκύψει από τη μείωση του κόστους λειτουργίας και τη βέλτιστη απόδοση των Υπηρεσιών, ως αποτέλεσμα της εφαρμογής της παρούσας Απόφασης.

Α. Δυνάμει της συμπροσβαλλομένης Υ.Α ορίσθηκε ως χρόνος αναστολής λειτουργίας η 8.10.2012, η οποία εν συνεχεία παρετάθη κατά 2 εβδομάδες, ήτοι για την 22.10.2012, προκειμένου να λυθούν τεχνικά προβλήματα, σύμφωνα με την απόφαση **Δ6Α 1137350 ΕΞ 4.10.2012/** ΦΕΚ Β΄ 5.10.2012).

Από την ως άνω ημερομηνία οι Δ.Ο.Υ. των οποίων η λειτουργία αναστέλλεται, μετονομάζονται και φέρονται στο εξής με την ονομασία της Δ.Ο.Υ υποδοχής, γεγονός, το οποίο οδηγεί στο συμπέρασμα ότι η συμπροσβαλλόμενη, αρχική, Υ.Α δεν αποσκοπεί στην αναστολή, αλλά στην οριστική παύση λειτουργίας αυτών.

Προδήλως, ενόψει της αναμενόμενης αντίδρασης που προκαλεί η εν λόγω Υ.Α στις θιγόμενες τοπικές κοινωνίες, επέλεξε την (πολιτική) λύση του χαρακτηρισμού της απόφασης ως εκτάκτου και προσωρινού μέτρου, αντί της περιγραφής της πραγματικής κατάστασης, ήτοι την οριστική απουσία και παύση παρουσίας Δημόσιας Οικονομικής Υπηρεσίας από τις περιλαμβανόμενες στην Υ.Α περιοχές.

Άλλωστε η προσωρινότητα των λαμβανομένων μέτρων, θα μπορούσε να θεωρηθεί ότι συνάδει κι εξυπηρετεί το κρατούν πλαίσιο αντιμετώπισης της κρατούσας οικονομικοκοινωνικής κρίσης καθώς και να αποτελέσει νομική επιχειρηματολογία, η οποία, όμως, τυγχάνει δικαστικώς ελεγκτέα, ως προς την προσφορότητα των επιλεγόμενων μέσων σε αναλογία του προς επίτευξη σκοπού.

Β. Εν συνεχεία, στην αρχική Υ.Α ορίσθηκε ότι **μέρος των αρμοδιοτήτων των Τμημάτων των Δ.Ο.Υ υποδοχής, ασκείται και από Γραφεία αυτών που λειτουργούν εκτός του κεντρικού κτιρίου στέγασής τους, στην έδρα των Δήμων, εφόσον διατεθούν οι κατάλληλοι χώροι στέγασης αυτών και αναληφθεί το πλήρες κόστος λειτουργίας τους από τους Δήμους, πλην της μισθοδοσίας των υπαλλήλων των Δ.Ο.Υ. που εργάζονται σε αυτά.**

Πρακτικώς η εν λόγω διάταξη ορίζει ότι πέραν της Δ.Ο.Υ υποδοχής, η οποία θα απορροφήσει τη δραστηριότητα των υπό παύση λειτουργίας, Δ.Ο.Υ, υφίσταται η δυνατότητα να λειτουργήσουν στην έδρα των Δήμων, όπου έως τις 22.10.2012 λειτουργούσαν οι καταργηθείσες Δ.Ο.Υ, τα επονομαζόμενα, όχι σε νομοθετικό κείμενο αλλά δημοσιογραφικώς και στο πλαίσιο προτάσεων του αρμοδίου Υπουργείου, **Κέντρα Εξυπηρέτησης Φορολογουμένων & Επιχειρήσεων (ΚΕΦΕ) ή Κέντρα Εξυπηρέτησης Φορολογικών Υπηρεσιών (ΚΕΦΥ).**

Η εν λόγω διάταξη και το ενδεχόμενο υλοποίησής της δημιουργεί εύλογη σύγχυση κι αμφιβολία ως προς τη σκοπιμότητα, τη λειτουργικότητά αλλά και το σχεδιασμό της. Καταργείται μια πλήρως λειτουργούσα Δ.Ο.Υ για να αντικατασταθεί από ένα ΚΕΦΕ, στα πρότυπα των ήδη λειτουργούντων ΚΕΠ, με δεδομένες, όμως, διαφορές μεταξύ των 2 δομών, καθόσον αποσκοπούν σε διαφορετικούς στόχους κι έχουν διαφορετικό αντικείμενο.

Αποτελεί δε δίδαγμα κοινής πείρας ότι τα ΚΕΠ αποτελούν σημείο αποκεντρωμένης συγκέντρωσης αιτημάτων και διανομής εγγράφων προς τους διοικουμένους, άνευ δυνατότητας, όμως, πρωτογενούς, αυτοτελούς κι άμεσης επίλυσης και διευθέτησης ζητημάτων που είτε ενέχουν συναρμοδιότητα, είτε απαιτούν ενέργεια από 3^ο, έστω και διασυνδεδεμένο με αυτά Φορέα του Δημοσίου. Στην περίπτωση αυτή ο διοικούμενος δεν είναι σε θέση να επιλύσει το ζήτημά του μέσω του ΚΕΠ, αλλά πρέπει να απευθυνθεί στην εκάστοτε αρμόδια υπηρεσία, η οποία είναι εγκατεστημένη σε κάποιο κεντρικό σημείο του χώρου αρμοδιότητάς της, ενόψει του γεγονότος ότι οι υπηρεσίες της δεν είναι απαραίτητες στο μέσο πολίτη σε καθημερινή βάση.

Το ανωτέρω δεδομένο μεγενθύνεται στην περίπτωση των Δ.Ο.Υ, οι οποίες χειρίζονται φορολογικά και οικονομικά ζητήματα, κατ' αποκλειστικότητα, η δε πλήρης μηχανοργάνωση της λειτουργίας τους, αποτελεί, τουλάχιστον επί του παρόντος, δυστυχώς, ευχή κι αίτημα κι όχι δεδομένο. Ως εκ τούτου, εάν οιοσδήποτε μέσος πολίτης, ο οποίος βάσει της κρατούσας κατάστασης και νομοθεσίας απευθύνεται στη Δ.Ο.Υ αρμοδιότητάς του είτε αυτοπροσώπως είτε μέσω λογιστή, πολύ συχνότερα από οιαδήποτε άλλη δημόσια υπηρεσία, δεν είναι σε θέση να επιλύσει το ζήτημά του, άμεσα ή πρωτογενώς μέσω του επέχοντος θέση διαβιβαστικού κέντρου εγγράφων κι αιτημάτων, ΚΕΦΕ, θα πρέπει είτε αυτοπροσώπως είτε μέσω λογιστή στην απορροφώσα Δ.Ο.Υ υποδοχής.

Ως εκ τούτου το αποτελέσαν δικαιολογητική βάση για την έκδοση της συμπροσβαλλόμενης Υ.Α μειούμενο διοικητικό, δημοσιονομικό κόστος,

ΔΕΝ ΕΚΜΗΔΕΝΙΖΕΤΑΙ αλλά ΜΕΤΑΚΥΛΥΕΤΑΙ από το Δημόσιο, το οποίο χρηματοδοτείται από τη φορολογία των διοικουμένων, προς τον φορολογούμενο πολίτη, ο οποίος υπό το δεδομένο αυτό, επιβαρύνεται δις, ήτοι ΔΥΟ ΦΟΡΕΣ, κι ως φορολογούμενος κι ως συναλλασσόμενος, απολαύων σαφώς λιγότερες υπηρεσίες όσων απέλαυε προ της εκδόσεως της Υ.Α.

Ζητήματα, όμως, γεννώνται κι αναφορικά με την προσφορότητα της επιλογής των ΚΕΦΕ τόσο ως προς την αποδοτικότητά τους από πλευράς στελέχωσης και δραστηριοτήτων, υπό το δεδομένο δε ότι ουδεμία εκ των οργανικών θέσεων των υπαλλήλων τους δεν καταργείται, ήτοι οι υπάλληλοι αυτών παραμένουν μισθοδοτούμενοι δημόσιοι υπάλληλοι, απορροφώμενοι είτε στο σύνολό τους από το ΚΕΦΕ, εάν αυτό ιδρυθεί, είτε αποσπώμενοι σε έτερες υπηρεσίες του Υπουργείου Οικονομικών στην περιφέρεια αρμοδιότητας των καταργουμένων Δ.Ο.Υ, ανεξαρτήτως του εάν εκεί είναι απολύτως απαραίτητοι.

Επίσης, παντελώς παρανόμως, ο Υπουργός Οικονομικών, με μια απλή Υπουργική Απόφαση, μεταकुλύει, ρητώς αυτή τη φορά, το κόστος λειτουργίας των αποκεντρωμένων γραφείων των Δ.Ο.Υ υποδοχής στους χειμαζόμενους, κατά κοινή πείρα, ΟΤΑ, στην περιφέρεια των οποίων λειτουργούσαν, έως προσφάτως, οι καταργούμενες Δ.Ο.Υ, το κόστος λειτουργίας των οποίων έως την έκδοση της Υπουργικής Απόφασης κάλυπτε ΕΞ ΟΛΟΚΛΗΡΟΥ ο ΚΡΑΤΙΚΟΣ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ και δη οι οικείες δαπάνες του Υπουργείου Οικονομικών.

Είναι αδιανόητο εν μία νυκτί το Υπουργείο Οικονομικών, το κεντρικότερο και πλέον νευραλγικό Υπουργείο, τμήμα της Κεντρικής Διοίκησης - Κυβέρνησης, το οποίο είχε καταρτίσει διαχρονικά τις τυχόν συμβάσεις μίσθωσης, καθαρισμού, συντήρησης, προμηθειών των κτιρίων της εκάστοτε Δ.Ο.Υ, είχε την ευθύνη και το γενικό συντονισμό λειτουργίας των υπηρεσιών του, αίφνης, να συνειδητοποιεί ότι για να καταστεί πιο αποτελεσματική και συμφέρουσα η λειτουργία του θα αποσυρθεί από τις περιλαμβανόμενες στις προσβαλλόμενες Υ.Α, γεωγραφικές περιφέρειες, μεταकुλύοντας, αδιακρίτως, ρητώς ή κεκρυμμένως, το κόστος συναλλαγής των διοικουμένων με αυτό, είτε στους τελευταίους είτε στους τοπικώς αρμοδίους ΟΤΑ, στην περίπτωση που επιλέξουν να καλύψουν το κενό που αφήνει το αποχωρούν Υπουργείο Οικονομικών, προκειμένου να διευκολύνουν τους πολίτες και τους κατοίκους τους.

Σημειώνεται δε ότι είναι νομικά αμφίβολο εάν βάσει των διατάξεων του Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων, ως ισχύει κι ερμηνεύεται από το Ελεγκτικό Συνέδριο, καθίσταται εφικτή η κάλυψη από τους ΟΤΑ, δαπανών, οι οποίες δεν έχουν στο πλαίσιο του ισχύοντος νομοθετικού πλαισίου περιληφθεί στο πεδίο αρμοδιότητάς τους. Είναι εξαιρετικά συχνό το φαινόμενο δαπάνες πραγματοποιηθείσες από τους ΟΤΑ σε πλαίσιο διαφάνειας, αποσκοπώντας στην εξυπηρέτηση του θεσμικού τους ρόλου και των συμφερόντων των πολιτών, να απορρίπτονται στο στάδιο κατασταλακτικού ελέγχου από τους αρμοδίους Επιτρόπους και Δικαστές του Ελεγκτικού Συνεδρίου, οι οποίοι ως λειτουργοί της διακεκριμένης Δικαστικής Εξουσίας, να μην τις κρίνουν με πολιτικά αλλά με νομικά και δημοσιονομικά κριτήρια ελέγχου.

Στο από 30.9.2012 πόρισμα της Ειδικής Επιτροπής, για τα **Γραφεία Εξυπηρέτησης Κοινού**, όπως αποκαλούνται, **προτείνεται η άμεση λειτουργία Γραφείων Εξυπηρέτησης Φορολογουμένων, οπουδήποτε διακόπτεται η λειτουργία μιας ΔΟΥ (εφόσον πληρούνται τα κριτήρια που έχουν τεθεί παραπάνω)**. Τα Γραφεία Εξυπηρέτησης Κοινού, μέχρι ολοκλήρωσης της μηχανογραφικής συγχώνευσης των αρχείων θα λειτουργούν με χειρόγραφες διαδικασίες. Με την μηχανογραφική ενοποίηση των αρχείων τα Γραφεία αυτά θα λειτουργούν ως απομακρυσμένοι σταθμοί εργασίας των ΔΟΥ Υποδοχής. Τα Γραφεία Εξυπηρέτησης Κοινού θα πρέπει να στεγαστούν σε χώρο που θα παραχωρήσει δωρεάν το Υπουργείο Εσωτερικών (π.χ. στο χώρο του ΚΕΠ ή του ΟΤΑ), ακόμη και όταν υπάρχει ιδιόκτητο κτίριο στο Νομό, ώστε να μην προκύπτουν λειτουργικές δαπάνες που επιβαρύνουν το Υπουργείο Οικονομικών (π.χ. ασφαλείς τηλεπικοινωνιακές γραμμές σύνδεσης κλπ). Τα Γραφεία αυτά θα μπορούσαν να ονομαστούν, π.χ. Κέντρα Εξυπηρέτησης Φορολογουμένων (ΚΕΦ) ή Κέντρα Εξυπηρέτησης Φορολογικών Υπηρεσιών (ΚΕΦΥ).

Στο μεταβατικό στάδιο λειτουργίας τους και μέχρι τη μηχανογραφική ενοποίηση των αρχείων των συγχωνευομένων ΔΟΥ, μέσω του νέου TAXIS, τα Γραφεία αυτά θα έχουν τις εξής ενδεικτικές αρμοδιότητες:

Χορήγηση φορολογικών εντύπων, παροχή οδηγιών και διευκρινίσεων για την συμπλήρωσή τους και την συνυποβολή των απαραίτητων δικαιολογητικών κλπ.

Αποδοχή φορολογικών αιτημάτων και επίλυσή τους, καθώς και διαβίβασή τους στις ΔΟΥ και την Κεντρική Υπηρεσία του Υπουργείου, όπου απαιτείται.

Προσωρινή παραλαβή δηλώσεων, έλεγχος των στοιχείων των δηλούντων, καταχώρηση των δηλώσεων στο βιβλίο πρωτοκόλλου του Γραφείου χορήγηση βεβαίωσης για την κατάθεση της δήλωσης και των συνυποβαλλομένων δικαιολογητικών, αποστολή των δηλώσεων στην αρμόδια ΔΟΥ και χορήγηση αντιγράφων ή βεβαιώσεων μετά την επιστροφή τους από την αρμόδια ΔΟΥ. Βασική προϋπόθεση της παραλαβής είναι η δήλωση να μην συνοδεύεται από άμεση καταβολή φόρου.

Αιτήσεις για χορήγηση παντός είδους πιστοποιητικών ή βεβαιώσεων.

Τα Γραφεία Εξυπηρέτησης Κοινού που προτείνονται στο παρόν πόρισμα είναι 99 και καταγράφονται ακολούθως, ανά κριτήριο:

ΝΗΣΙΑ (25)	ΟΡΕΙΝΗ ΠΕΡΙΟΧΗ (14)	ΕΘΝΙΚΗΣ / ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗΣ ΣΗΜΑΣΙΑΣ ΠΑΡΑΜΕΘΟΡΙΑ ΠΕΡΙΟΧΗ (4)	ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΗ ΟΡΕΙΝΩΝ ΠΕΡΙΟΧΩΝ (47)	ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΗ ΠΕΡΙΟΧΩΝ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΚΤΑΣΗΣ (9)
ΑΝΔΡΟΣ ΚΕΑ ΑΙΓΙΝΑ ΠΟΡΟΣ ΜΗΛΟΣ ΎΔΡΑ ΣΑΛΑΜΙΝΑ ΣΠΕΤΣΕΣ ΚΑΡΠΑΘΟΣ ΚΑΛΥΜΝΟΣ ΛΕΡΟΣ ΣΑΜΟΘΡΑΚΗ ΣΚΥΡΟΣ ΘΑΣΟΣ ΠΑΞΟΙ ΙΘΑΚΗ ΠΑΡΟΣ ΘΗΡΑ ΜΥΚΟΝΟΣ ΤΗΝΟΣ ΚΥΘΗΡΑ	ΔΗΜΗΤΣΑΝΑ ΚΑΛΑΒΡΥΤΑ ΔΕΣΚΑΤΗ ΝΕΥΡΟΚΟΠΙ ΦΙΛΙΑΤΕΣ ΚΟΝΙΤΣΑ ΔΕΛΒΙΝΑΚΙ ΝΕΣΤΟΡΙΟ ΕΛΑΣΣΟΝΑ ΑΡΙΔΑΙΑ ΔΟΜΟΚΟΣ ΑΜΦΙΚΛΕΙΑ ΑΜΥΝΤΑΙΟ ΑΡΝΑΙΑ	ΣΟΥΦΛΙ ΔΙΔΥΜΟΤΕΙΧΟ ΣΑΠΠΕΣ ΣΙΔΗΡΟΚΑΣΤΡΟ	ΝΑΥΠΑΚΤΟΣ ΑΜΦΙΛΟΧΙΑ ΒΟΝΙΤΣΑ ΚΡΑΝΙΔΙ ΛΕΩΝΙΔΙΟ ΠΑΡΑΛΙΟ ΑΣΤΡΟΣ ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΗ ΙΣΤΙΑΙΑ ΚΥΜΗ ΛΙΜΝΗ ΚΑΡΥΣΤΟΣ ΚΡΕΣΤΕΝΑ ΛΕΧΑΙΝΑ ΖΑΧΑΡΩ ΑΜΑΛΙΑΔΑ ΝΑΟΥΣΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ ΜΟΙΡΕΣ ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΠΟΛΗ ΧΡΥΣΟΥΠΟΛΗ ΑΡΚΑΛΟΧΩΡΙ	ΛΑΥΡΙΟ ΜΕΓΑΡΑ ΑΓΙΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΑΓΙΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΙΜΕΝΑ ΧΕΡΣΟΝΗΣΟΥ ΦΑΡΣΑΛΑ ΤΥΡΝΑΒΟΣ ΑΛΜΥΡΟΣ ΜΕΣΣΗΝΗ

ΛΗΜΝΟΣ ΣΚΙΑΘΟΣ ΣΚΟΠΕΛΟΣ ΆΓΙΟΣ ΚΗΡΥΚΟΣ ΙΚΑΡΙΑΣ			ΝΕΑΠΟΛΗ ΒΟΪΟΥ ΚΟΖΑΝΗΣ ΜΟΛΑΟΙ ΚΙΑΤΟ ΞΥΛΟΚΑΣΤΡΟ ΓΥΘΕΙΟ ΣΚΑΛΑ ΑΓΙΑ ΣΗΤΕΙΑ ΙΕΡΑΠΕΤΡΑ ΚΑΛΛΟΝΗ ΛΕΣΒΟΥ ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑ ΜΟΥΖΑΚΙ ΣΟΦΑΔΕΣ ΓΟΥΜΕΝΙΣΣΑ ΝΙΓΡΙΤΑ ΝΕΑ ΖΙΧΝΗ ΗΡΑΚΛΕΙΑ ΚΑΛΑΜΠΑΚΑ ΦΑΝΑΡΙ ΦΙΛΙΠΠΙΑΔΑ ΠΥΛΟΣ ΑΙΓΙΟ ΚΑΤΩ ΑΧΑΪΑ ΜΑΚΡΑΚΩΜΗ ΑΤΑΛΑΝΤΗ ΚΙΣΣΑΜΟΣ	
--	--	--	--	--

Κατά τη στελέχωση των ανωτέρω Γραφείων Εξυπηρέτησης Πολιτών, να ληφθεί υπόψη ότι το σύνολο των υπηρετούντων υπαλλήλων, στις υφιστάμενες παραπάνω ΔΟΥ που αναστέλλεται η λειτουργία τους, είναι 968 άτομα.
Επί του ζητήματος θα γίνει εκτενής αναφορά κατωτέρω, στο πλαίσιο των λόγων ακύρωσης.

Γ. Στο πλαίσιο της Υ.Α προσδιορίζονται οι αρμοδιότητες των εκτός του κεντρικού κτιρίου των Δ.Ο.Υ υποδοχής λειτουργούντων γραφείων:

I. ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ & ΑΚΙΝΗΤΗΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ

α) Παραλαβή φορολογικών δηλώσεων (αρχικών, συμπληρωματικών, τροποποιητικών) και διαβίβασή τους στην αρμόδια Δ.Ο.Υ., στις περιπτώσεις μη υποχρεωτικής ηλεκτρονικής υποβολής.

β) Χορήγηση εντύπων φορολογίας εισοδήματος (ενδεικτικά, Ε1, Ε2, Ε3, Ε5, Ε7), παροχή οδηγιών και διευκρινίσεων για την συμπλήρωσή τους και την συνυποβολή των απαραίτητων δικαιολογητικών.

γ) Παραλαβή φορολογικών αιτημάτων και διαβίβαση στις Δ.Ο.Υ..

δ) Ενημέρωση των φορολογουμένων βάσει των ερμηνευτικών εγκυκλίων και των Υπουργικών Αποφάσεων και χορήγηση αντιγράφων αυτών στους ενδιαφερομένους.

II. ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

α) Παραλαβή (προσωρινή) δηλώσεων φόρου κληρονομιών, δωρεών, γονικών παροχών, κερδών από λαχεία και μεταβίβασης ακινήτων, έλεγχος των στοιχείων των δηλούντων, καταχώρηση των δηλώσεων στο βιβλίο πρωτοκόλλου, χορήγηση βεβαίωσης για την κατάθεση της δήλωσης με την καταγραφή επί αυτής, αναλυτικά, όλων των συνυποβαλλόμενων στοιχείων και δικαιολογητικών, αποστολή των δηλώσεων στην Δ.Ο.Υ. και χορήγηση των αντιγράφων αυτών μετά από την επιστροφή τους από την Δ.Ο.Υ.

Η διαδικασία αυτή μπορεί να ακολουθηθεί μόνο για τις περιπτώσεις, στις οποίες δεν απαιτείται άμεση καταβολή του αναλογούντα φόρου με την υποβολή (όπως, φ.μ.α.) ή όταν δεν προκύπτει φόρος για καταβολή.

β) Παραλαβή αιτήσεων για χορήγηση των πιστοποιητικών του άρθρου 105 του Κώδικα Φορολογίας Κληρονομιών, Δωρεών και Γονικών Παροχών (ο οποίος κυρώθηκε με το ν. 2961/2001) και του άρθρου 48 του ν. 3842/2010, καταχώρηση των αιτήσεων στο βιβλίο πρωτοκόλλου, χορήγηση βεβαίωσης για την κατάθεση της αίτησης, αποστολή της αίτησης στην Δ.Ο.Υ. με τηλεομοιοτυπία, παραλαβή των πιστοποιητικών από την αρμόδια Δ.Ο.Υ., με αντίστοιχο τρόπο, χορήγηση κυρωμένου αντιγράφου αυτών στον νομίμως αιτούντα, μετά από έλεγχο των στοιχείων του και φύλαξη των αιτήσεων και των πιστοποιητικών σε ειδικό φάκελο. Αντίστοιχη διαδικασία ακολουθείται και για τη χορήγηση κυρωμένου αντιγράφου της υπεύθυνης δήλωσης που προβλέπεται στην απόφαση του Υπουργού Οικονομικών (ΠΟΛ.1265/30.12.2011).

III. ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΕΜΜΕΣΩΝ ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΩΝ ΦΟΡΩΝ

i. ΘΕΜΑΤΑ Φ.Π.Α.

α) Παραλαβή αιτήσεων επιστροφής αγροτών, με τα σχετικά δικαιολογητικά και αποστολή τους στην Δ.Ο.Υ.

β) Παραλαβή γραπτών ερωτημάτων και διαβίβασή τους στην Δ.Ο.Υ.

γ) Χορήγηση όλων των σχετικών εντύπων.

ii. ΘΕΜΑΤΑ ΤΕΛΩΝ ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΩΝ ΦΟΡΟΛΟΓΙΩΝ

α) Παραλαβή αιτημάτων, μαζί με όλα τα εκάστοτε προβλεπόμενα δικαιολογητικά, προκειμένου να διαβιβαστούν στην Δ.Ο.Υ. προς εξέταση, όπως ενδεικτικά η αίτηση για χορήγηση απαλλαγών από τέλη κυκλοφορίας (απαλλαγές αναπήρων πολιτών).

β) Παραλαβή της άδειας και των πινακίδων κυκλοφορίας για τη θέση των οχημάτων σε προσωρινή ακινησία.

IV. ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΚΩΔΙΚΑ ΒΙΒΛΙΩΝ ΚΑΙ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ

α) Παραλαβή αιτήσεων και αποστολή τους στην Δ.Ο.Υ.

β) Χορήγηση των απαντητικών εγγράφων που αποστέλλονται από την Δ.Ο.Υ.

V. ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΜΗΤΡΩΟΥ

α) Διαδικασίες χορήγησης Α.Φ.Μ.: Δήλωση χορήγησης Α.Φ.Μ φυσικού προσώπου (έντυπο Μ1)

β) Διαδικασίες Έναρξης Εργασιών:

αα) Δήλωση έναρξης εργασιών φυσικού προσώπου (έντυπο Μ2)

ββ) Δήλωση υπό ίδρυση επιχείρησης (έντυπο Μ5)

γ) Διαδικασίες Μεταβολής Εργασιών

αα) Δήλωση μεταβολής ατομικών στοιχείων φυσικού προσώπου, επιτηδευματία και μη (έντυπο Μ 1)

ββ) Δήλωση Μεταβολής εργασιών σε φυσικό πρόσωπο επιτηδευματία (έντυπο Μ2), μόνο για τις ακόλουθες μεταβολές :

- μεταφορά έδρας της επιχείρησης
- μεταφορά έδρας υποκαταστήματος
- αλλαγή κατηγορίας βιβλίων καθώς και τρόπο ένταξης, τρόπο και τόπο τήρησης αυτών, εκτός από τις μεταβολές που απαιτείται απόφαση του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ.
- αλλαγή καθεστώτος Φ.Π.Α. και τρόπο ένταξης
- άσκηση ενδοκοινοτικών συναλλαγών και παύση ενδοκοινοτικών συναλλαγών
- θέση της επιχείρησης σε αδράνεια και την επαναφορά της σε ενεργή επιχείρηση
- υπαγωγή ή μη στον ειδικό φόρο κατανάλωσης

- τρόπο άσκησης της δηλούμενης δραστηριότητας (συνέχεια - εποχικά - πλανόδια)
- ίδρυση και διακοπή εγκατάστασης εξωτερικού
- γγ) Δήλωση Μεταβολής Εργασιών Νομικού Προσώπου (έντυπο Μ3), μόνο για τις ακόλουθες μεταβολές:
 - θέση της επιχείρησης σε αδράνεια και την επαναφορά της σε ενεργή επιχείρηση
 - παράταση του χρόνου διάρκειας της επιχείρησης
 - αύξηση ή μείωση του κεφαλαίου της επιχείρησης
 - έναρξη και διακοπή εγκατάστασης εξωτερικού δδ) Δήλωση μεταβολής στοιχείων υπό ίδρυση επιχείρησης (έντυπο Μ5)

Η εκπρόθεσμη υποβολή των παραπάνω δηλώσεων δεν γίνεται δεκτή από τα Γραφεία, τα οποία παραλαμβάνουν δηλώσεις έναρξης και μεταβολής εργασιών μόνο εφόσον υποβάλλονται εντός των προβλεπόμενων προθεσμιών (εμπρόθεσμα), με τα αντίστοιχα, κατά περίπτωση, έντυπα και δικαιολογητικά, σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις.

δ) Αιτήσεις

αα) Αίτηση για επανεκτύπωση Βεβαίωσης Απόδοσης Α.Φ.Μ. Φυσικού Προσώπου

ββ) Αίτηση για επανεκτύπωση Βεβαίωσης Μεταβολής Ατομικών Στοιχείων Φυσικού Προσώπου

γγ) Αίτηση για επανεκτύπωση Βεβαίωσης Έναρξης Εργασιών φυσικού και μη Φυσικού Προσώπου

δδ) Αίτηση για επανεκτύπωση Βεβαίωσης Διακοπής Εργασιών Φυσικού και μη Φυσικού Προσώπου

εε) Αίτηση για ένταξη στο Ειδικό Καθεστώς Αγροτών

στστ) Αίτηση για έκδοση πιστοποιητικού, για τις υπηρεσίες Μεταφορών και Επικοινωνιών των Περιφερειακών Ενοτήτων της Χώρας

Μετά από τον έλεγχο των υποβαλλόμενων δηλώσεων και δικαιολογητικών και αφού ελεγχθεί η ταυτότητα του υποβάλλοντος το αίτημα και καταγραφούν τα στοιχεία επικοινωνίας, χορηγείται από το Γραφείο στον ενδιαφερόμενο, συμπληρωμένο ως προς τις δηλώσεις και τα δικαιολογητικά, αντίγραφο του «Αποδεικτικού Παραλαβής Δηλώσεων Μητρώου και Δικαιολογητικών» (έντυπο Μ) και το πρωτότυπο αποστέλλεται, στη συνέχεια, με τα συνημμένα σε αυτό δικαιολογητικά, στην Δ.Ο.Υ., για διεκπεραίωση του αιτήματος.

VI. ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ

α) Παραλαβή αιτήσεων μερικής ή ολικής άρσης απαγορευτικών μέτρων, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 4 του άρθρου 14του ν.2523/1997, όπως ισχύουν.

Οι αιτήσεις εν συνεχεία διαβιβάζονται απευθείας στην Διεύθυνση Παρακολούθησης Νομικών Υποθέσεων Ελέγχου και Αναγκαστικής Είσπραξης

β) Παραλαβή και διαβίβαση αιτημάτων:

αα) Απαλλαγής από προσαυξήσεις με βάση άρθρ.6 του ΚΕΔΕ λόγω μη γνώσης της οφειλής.

ββ) Διαγραφής χρεών άρθρου 82 του ΚΕΔΕ λόγω οικονομικής αδυναμίας.

γγ) Άρσης ή περιορισμού κατασχέσεων. δδ) Εξάλειψης ή περιορισμού υποθηκών.

εε) Υποβολής δηλώσεων συμψηφισμού με απαίτηση κατά του Δημοσίου ή γνωστοποιήσεων.

στστ) Υποβολής προσφυγών κατά αποφάσεων των προϊσταμένων της Δ.Ο.Υ του άρθρου 9 του ν. 2386/1996 για ακάλυπτες επιταγές του άρθρου 6 και του άρθρ. 82 του ΚΕΔΕ.

ζζ) Χορήγηση Αποδεικτικού Ενημερότητας μηνιαίας ισχύος ή Βεβαίωσης οφειλής.

ηη) Επιστροφής αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών.

γγ) Παραλαβή, έλεγχος και διαβίβαση φακέλων μετά των αιτημάτων

αα) Ρυθμίσεων χρεών, πτωχών οφειλετών κατά άρθρο 62 Α του ΚΕΔΕ

ββ) Διοικητικής επίλυσης φορολογικών διαφορών προς την επιτροπή του άρθρου 70 Α του ν.2238/1994.

δδ) Χορήγηση εντύπων

εε) Παροχή πληροφοριών.

(Οι υποπαράγραφοι γ' και δ', τέθηκαν όπως προστέθηκαν με την απόφαση Δ6Α 1144729 ΕΞ 19.10.2012)

Από μια απλή ανάγνωση των διατηρουμένων αρμοδιοτήτων των αποκεντρωμένων γραφείων των Δ.Ο.Υ αντιλαμβάνεται ευχερώς ο μέσος διοικούμενος ότι αυτά θα λειτουργούν αποκλειστικά και μόνο ως σημεία διεκπεραίωσης με πεπερασμένα όρια λειτουργικότητας, ιδίως στην περίπτωση κατά την οποία απαιτείται ουσιαστική εμπλοκή διαφορετικών τμημάτων φορολογίας της αυτής Δ.Ο.Υ, φαινόμενο εξαιρετικά συχνό στις φορολογικές συναλλαγές, το οποίο υπό τις παρούσες συνθήκες συστέγασης των τμημάτων υπό την αυτή στέγη προκαλεί δυσχέρειες και καθυστερήσεις, πολλώ δε μάλλον, σε συνθήκες αποκοπής κι απομόνωσης των υπηρεσιών σε αποστάσεις πολλών χιλιομέτρων.

Είναι ζήτημα πραγματικό κι ουσίας η δυνατότητα εξυπηρέτησης του πολίτη από μια πλήρη φορολογική δομή, όπως λειτουργούσε έως σήμερα, κι όχι απαραίτητα μηχανοργάνωσης και ηλεκτρονικής διακυβέρνησης, διότι όταν οι φορολογικοί φάκελοι των διοικουμένων τηρούνται σε απόσταση χιλιομέτρων σε μια υποστελεχωμένη κι εργασιακά κορεσμένη Δ.Ο.Υ υποδοχής, καθώς αυτή θα εξυπηρετεί πολλαπλάσιο αριθμό φορολογουμένων χωρίς ανάλογη αύξηση του προσωπικού της, αναμένεται να καταστεί εξαιρετικά δυσχερής και χρονοβόρα η πλήρης διεκπεραίωση των υποθέσεων, ιδίως όταν οι υποδομές είναι κατά το χρόνο έκδοσης της απόφασης στόχος κι όχι δεδομένο, με ζητούμενο τη χρηματοδότησή τους.

Ενδεικτικά αναφέρονται οι ανωτέρω επισημανθείσες περιπτώσεις εκπρόθεσμης υποβολής στοιχείων και η περίπτωση άμεσης καταβολής ποσού φόρου, γεγονότα ιδιαίτερα συχνά στην τρέχουσα φορολογική πρακτική συναλλαγής με τις Δ.Ο.Υ, υπό τις κρατούσες οικονομικές συνθήκες.

Δ. Περαιτέρω, βάσει της αρχικής Υ.Α ανακαθορίζεται η έδρα των Δ.Ο.Υ. υποδοχής όλων των Νομών της χώρας, η οποία εκτείνεται εντός των ορίων των Δημοτικών Κοινοτήτων της πρωτεύουσας κάθε Νομού. Παράλληλα προβλέπεται ότι οι **οργανικές θέσεις των Δ.Ο.Υ**, των οποίων αναστέλλεται η λειτουργία, **περιέρχονται στις Δ.Ο.Υ, στις οποίες μεταφέρεται η κατά τόπον**

και καθ' ύλην αρμοδιότητά τους, προσαυξάνοντας, αντίστοιχα, τις οργανικές θέσεις αυτών. Η αρμοδιότητα παρακολούθησης και διεκπεραίωσης όλων των εκκρεμών υποθέσεων των οργανικών μονάδων, των οποίων αναστέλλεται η λειτουργία, καθώς και η έκδοση των σχετικών πράξεων επιβολής φόρων ή προστίμων και λήψης μέτρων είσπραξης, περιέρχεται στις οργανικές μονάδες υποδοχής αυτών. Ο Προϊστάμενος της οργανικής μονάδας, στην οποία μεταφέρεται η αρμοδιότητα, καθίσταται αρμόδιος για την έκδοση των οικείων καταλογιστικών πράξεων, την επίλυση των διαφορών, τη βεβαίωση και είσπραξη των φόρων και λοιπών επιβαρύνσεων, για τη λήψη όλων των προβλεπόμενων μέτρων είσπραξης σε βάρος των οφειλετών και των περιουσιακών στοιχείων αυτών και είναι υπεύθυνος για το συντονισμό και τη διεκπεραίωση όλων των ενεργειών που απαιτούνται για την επιτυχή εφαρμογή της παρούσας. Όλα τα εκδιδόμενα παραστατικά και οι βεβαιώσεις φέρουν την επωνυμία της Δ.Ο.Υ. υποδοχής. Σε όσες Δ.Ο.Υ. υποδοχής έχει ανασταλεί η λειτουργία του Τμήματος εξόδων, μεταφέρεται το Τμήμα Εξόδων της Δ.Ο.Υ. της οποίας αναστέλλεται η λειτουργία και σε όσες από αυτές δεν υφίσταται Β' Τμήμα Εσόδων, μεταφέρεται το Β' Τμήμα Εσόδων της Δ.Ο.Υ. της οποίας αναστέλλεται η λειτουργία. (Η παράγραφος 5, τέθηκε όπως αντικαταστάθηκε με την απόφαση Δ6Α 1144678 ΕΞ 19.10.2012. Προφανώς εκ παραδρομής αναφέρεται στην απόφαση Δ6Α 1144678 ΕΞ 19.10.2012 η παράγραφος 5 ως παράγραφος 4)

Πέραν των ζητημάτων εσωτερικής οργάνωσης των Δ.Ο.Υ υποδοχής, άκρως ενδιαφέρον και ουσιαστικό καθίσταται το ζήτημα της μεταφοράς και προσαύξησης των οργανικών θέσεων της εν λόγω Δ.Ο.Υ από τους εργαζομένους των καταργουμένων Δ.Ο.Υ. Η διατύπωση της Υ.Α δεν οδηγεί ευθέως στο συμπέρασμα ότι οι εργαζόμενοι των καταργουμένων Δ.Ο.Υ θα απασχοληθούν στις Δ.Ο.Υ υποδοχής, αλλά ότι οργανικώς ανήκουν και προσαυξάνουν τις θέσεις της τελευταίας. Άλλωστε, όπως προαναφέρθη, οι εργαζόμενοι των καταργουμένων Δ.Ο.Υ δεδομένα, από τη διατύπωση της Υπουργικής απόφασης θα στελεχώσουν τα ΚΕΦΕ, όπου έως την κατάργησή τους λειτουργούσαν οι Δ.Ο.Υ, τις οποίες απορρόφησαν οι Δ.Ο.Υ υποδοχής. Υπό το ισχύον καθεστώς μετατάξεων, απολύσεων, διαθεσιμότητας και κινητικότητας στο Δημόσιο, είναι άδηλο το μέλλον του εξειδικευμένου και πεπειραμένου στα φορολογικά, αυτού προσωπικού.

Χρήσιμο, ίσως, στο σημείο αυτό, για την εξαγωγή συμπερασμάτων, καθίσταται το περιεχόμενο της ακόλουθης υπ' αριθμ. Αριθμ. Δ6Α 1150547 ΕΞ 2012 Υπουργικής Απόφασης του Υπουργού Οικονομικών, δημοσιευθείσης στο υπ' αριθμ. 2926/1.11.2012 ΦΕΚ Β', σχετικά με τον **Ανακαθορισμός των οργανικών θέσεων προσωπικού του κλάδου Εφοριακών των Δημόσιων Οικονομικών Υπηρεσιών (Δ.Ο.Υ.)**.

Έχοντας υπόψη

1. Τις διατάξεις:

α) της παρ. 2 του άρθρου 20 του ν. 2469/1997 «Περιορισμός και βελτίωση της αποτελεσματικότητας των κρατικών δαπανών και άλλες διατάξεις (Α' 38)».

β) των παρ. 2, περίπτωση ΣΤ, 6, 7 και 8, υποπαράγραφος β, του άρθρου 55 του ν.4002/2011 «Τροποποίηση της συνταξιοδοτικής νομοθεσίας του Δημοσίου - Ρυθμίσεις για την ανάπτυξη και τη δημοσιονομική εξυγίανση – Θέματα

αρμοδιότητας Υπουργείων Οικονομικών, Πολιτισμού και Τουρισμού και Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης (Α' 180)».

γ) της παρ. 1α του άρθρου 33 του Ν.4024/2011 «Συνταξιοδοτικές ρυθμίσεις, ενιαίο μισθολόγιο – βαθμολόγιο, εργασιακή εφεδρεία και άλλες διατάξεις εφαρμογής του μεσοπρόθεσμου πλαισίου δημοσιονομικής στρατηγικής 2012-2015» (Α' 226).

δ) του Π.Δ. 284/1988 «Οργανισμός του Υπουργείου Οικονομικών» (Α' 128) και του Π.Δ. 551/1988 «Οργανισμός Νομαρχιών (Οργάνωση Οικονομικών Υπηρεσιών)» (Α' 259).

ε) του Π.Δ. 185/2009 (Α' 213) «Ανασύσταση του Υπουργείου Οικονομικών, συγχώνευση του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών με τα Υπουργεία Ανάπτυξης και Εμπορικής Ναυτιλίας, Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής και μετονομασία του σε «Υπουργείο Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας»...» και του Π.Δ. 189/2009 (Α' 221) «Καθορισμός και ανακατανομή αρμοδιοτήτων των Υπουργείων».

στ) του άρθρου 90 του Κώδικα Νομοθεσίας για την Κυβέρνηση και τα Κυβερνητικά Όργανα, που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ΠΔ 63/2005 «Κωδικοποίηση της νομοθεσίας για την Κυβέρνηση και τα Κυβερνητικά όργανα (Α' 98)».

2. Τις αριθμ. 1062564/1167/A0006/8-7-2002 (Β' 969) «Ανακαθορισμός των οργανικών θέσεων προσωπικού των Δ.Ο.Υ. του κλάδου Εφοριακών», 1082242/1024/A0006/14.10.2004 (Β' 1580), 1097922/1213/A0006/6.12.2004 (Β' 1840), 1001397/17/A0006/4.1.2006 (Β' 11) και Δ6 1070443 ΕΞ/28-5-2010 (Β' 830) υπουργικές αποφάσεις.

3. Την αριθμ. Δ6Α 1133106 ΕΞ 2011/21.9.2011 απόφαση του Υπουργού Οικονομικών (Β' 2187) «Κατάργηση των Τμημάτων Ελέγχου Δ.Ο.Υ. Α' Τάξεως και των Γραφείων Ελέγχου Δ.Ο.Υ. Β' Τάξεως, αναστολή λειτουργίας των Τμημάτων Δικαστικού Δ.Ο.Υ. Α' Τάξεως και ανακαθορισμός καθ' ύλην αρμοδιότητας Τμημάτων και Γραφείων των Δ.Ο.Υ Α' και Β' Τάξεως».

4. Την αριθμ. Δ6Α1153411/9-11-2011 (Β' 2656) απόφαση των Υπουργών Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης και Οικονομικών «Καθορισμός του αριθμού των θέσεων των Ελεγκτών Βεβαίωσης και Αναγκαστικής Είσπραξης των Εσόδων του Κράτους και των υπηρεσιακών μονάδων στις οποίες κατανέμονται, των προσόντων, των συντελεστών βαρύτητας, του τρόπου και της διαδικασίας της αξιολόγησης των υποψηφίων για τις θέσεις αυτές, καθώς και των όρων του Συμβολαίου Αποδοτικότητας των ιδίων και των Προϊσταμένων αυτών».

5. Την αριθμ. Δ6Α 1045388 ΕΞ2012/19-3-2012 υπουργική απόφαση (Β' 809) «Διαπίστωση αυτοδικαίως κατάργησης κενών οργανικών θέσεων πολιτικού προσωπικού με σχέση εργασίας δημοσίου δικαίου του Υπουργείου Οικονομικών, κατ' εφαρμογή της παρ. 1α του άρθρου 33 του Ν.4024/2011 (ΦΕΚ 226 Α')».

6. Την αριθμ. Δ6Α 1130258 ΕΞ 2012/20-9-2012 (Β' 2552) απόφαση του Υπουργού Οικονομικών «Αναστολή λειτουργίας ορισμένων Δ.Ο.Υ.».

7. Την αριθμ. Δ6Α 1144680 ΕΞ 2012/19-10-2012 (Β' 2828) απόφαση του Υπουργού Οικονομικών «Αναστολή λειτουργίας Δ.Ο.Υ.».

8. Την αριθμ. Δ6Α 1144678 ΕΞ 2012/19-10-2012 (Β' 2828) απόφαση του Υπουργού Οικονομικών «Αναστολή λειτουργίας ορισμένων Δ.Ο.Υ.» και

τροποποίηση της αριθμ. Δ6Α 1130258 ΕΞ 2012/20-9-2012 (Β' 2552) απόφασης του Υπουργού Οικονομικών.

9. Την ανάγκη ανακαθορισμού των οργανικών θέσεων προσωπικού του κλάδου Εφοριακών στις Δ.Ο.Υ., λόγω της κατάργησης κενών οργανικών θέσεων αυτού και της αναδιοργάνωσης του δικτύου των Δ.Ο.Υ.

10. Το γεγονός ότι, από τις διατάξεις της απόφασης αυτής δεν προκαλείται πρόσθετη δαπάνη σε βάρος του κρατικού προϋπολογισμού,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΟΥΜΕ

1. Τροποποιούμε την αριθμ. 1062564/1167/Α0006/8.7.2002 (Β' 969) απόφασή μας, όπως έχει τροποποιηθεί και συμπληρωθεί με τις αριθμ. 1082242/1024/Α0006/14.10.2004 (Β' 1580), 1097922/1213/Α0006/6-12-2004 (Β' 1840), 1001397/17/Α0006/4-1-2006 (Β' 11) και Δ6 1070443 ΕΞ/28-5-2010 (Β' 830) όμοιες και ανακαθορίζουμε, ανά κατηγορία, τις οργανικές θέσεις προσωπικού του κλάδου Εφοριακών των Δημόσιων Οικονομικών Υπηρεσιών (Δ.Ο.Υ.), που θα λειτουργούν μετά από την ολοκλήρωση της αναδιοργάνωσης αυτών, ως εξής:

ΘΕΣΕΙΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΚΑΤΑ ΚΛΑΔΟ ΚΑΙ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

2. Κατά τα λοιπά ισχύουν οι αριθμ. 1062564/1167/Α0006/8.7.2002 (Β' 969), 1082242/1024/Α0006/14.10.2004 (Β' 580), 1097922/1213/Α0006/6-12-2004 (Β' 1840), 1001397/17/Α0006/4-1-2006 (Β' 11) και Δ6 1070443 ΕΞ/28.5.2010 (Β' 830) αποφάσεις μας.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

II. Δυνάμει της υπ' αριθμ. Δ6Α 1144678/ΕΞ 19.10.2012 (ΦΕΚ Β' 2828/19-10-2012) Υπουργικής Απόφασης σχετικά με την αναστολή λειτουργίας ορισμένων Δ.Ο.Υ. και τροποποίηση της υπ' αριθμ. Δ6Α 1130258 ΕΞ 2012/20.9.2012 (Β' 2552) απόφασης του Υπουργού Οικονομικών, λαμβανομένων υπ' όψιν των διατάξεων και δεδομένων της προαναφερθείσας συμπροσβαλλόμενης Υ.Α την 20.9.2012, ήτοι

α) Του άρθρου 32 του Ν. 1828/1989 (Α' 2) «Αναμόρφωση της φορολογίας εισοδήματος και άλλες διατάξεις», όπως έχει αντικατασταθεί και συμπληρωθεί με την παρ. 3 του άρθρου 19 του Ν. 2443/1996 (Α' 265) «Τροποποίηση και συμπλήρωση του Τελωνιακού Κώδικα και άλλες διατάξεις» και της παρ. 12 του άρθρου 55 του Ν. 4002/2011 (Α' 180) «Τροποποίηση της συνταξιοδοτικής νομοθεσίας του δημοσίου – Ρυθμίσεις για την ανάπτυξη και τη δημοσιονομική εξυγίανση – Θέματα αρμοδιότητας Υπουργείων Οικονομικών, Πολιτισμού και Τουρισμού και Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης».

β) Του εδ. β' της παρ. 15 του άρθρου 55 του Ν. 4002/2011.

γ) Της παρ. 2 του άρθρου 20 του Ν. 2469/1997 (Α' 38) «Περιορισμός και βελτίωση της αποτελεσματικότητας των κρατικών δαπανών και άλλες διατάξεις».

δ) Της παρ. 10 του άρθρου 16 του Ν. 2873/2000 (Α' 285) «Φορολογικές ελαφρύνσεις και απλουστεύσεις και άλλες διατάξεις».

ε) Του Π.Δ. 185/2009 (Α' 213) «Ανασύσταση του Υπουργείου Οικονομικών, συγχώνευση του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών με τα Υπουργεία Ανάπτυξης και Εμπορικής Ναυτιλίας, Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής και μετονομασία του σε «Υπουργείο Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας», μετατροπή του Υπουργείου Μακεδονίας – Θράκης σε Γενική Γραμματεία Μακεδονίας – Θράκης και υπαγωγή στο Υπουργείο Εσωτερικών

της Γενικής Γραμματείας Μακεδονίας – Θράκης και της Γενικής Γραμματείας Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής» και του Π.Δ. 189/2009 (Α΄ 221) «Καθορισμός και ανακατανομή αρμοδιοτήτων των Υπουργείων».

στ) Του Π.Δ. 551/1988 (Α΄ 259) «Οργανισμός Νομαρχιών (Οργάνωση Οικονομικών Υπηρεσιών)», όπως τροποποιήθηκε και ισχύει.

ζ) Του Π.Δ. 16/1989 (Α΄ 6) «Κανονισμός λειτουργίας Δημόσιων Οικονομικών Υπηρεσιών (Δ.Ο.Υ.) και Τοπικών Γραφείων και καθήκοντα υπαλλήλων αυτών», όπως τροποποιήθηκε και ισχύει.

η) Του άρθρου 90 του Κώδικα Νομοθεσίας για την Κυβέρνηση και τα κυβερνητικά όργανα, ο οποίος κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του Π.Δ. 63/2005 (Α΄98) «Κωδικοποίηση της Νομοθεσίας για την Κυβέρνηση και τα κυβερνητικά όργανα»

θ) Την υπ' αριθμ. Δ6Α 1130258 ΕΞ 20.9.2012 (Β΄ 2552) απόφαση του Υπουργού Οικονομικών «Αναστολή λειτουργίας ορισμένων Δ.Ο.Υ.»

2. Την επείγουσα ανάγκη αύξησης της αποτελεσματικότητας και της μείωσης του λειτουργικού κόστους της φορολογικής διοίκησης, καθώς και της εξοικονόμησης στελεχιακού δυναμικού.

3. Το γεγονός ότι από τις διατάξεις της παρούσας απόφασης προκαλείται δαπάνη ύψους 4.180.000 ευρώ περίπου, σε βάρος του κρατικού προϋπολογισμού, (ειδικών φορέων 23120 των Δ.Ο.Υ. και 23150 της Γ.Γ.Π.Σ., – ΚΑΕ 0829), η οποία, ωστόσο, θα αποσβεστεί μεσοπρόθεσμα από το όφελος που θα προκύψει από τη μείωση του κόστους λειτουργίας και τη βέλτιστη απόδοση των Υπηρεσιών, ως αποτέλεσμα της εφαρμογής της παρούσας απόφασης,

Αποφασίσθηκε η **γεωγραφική επέκταση** της υποτιθέμενης αναστολής και κατ' ουσίαν κατάργησης, από την **14.1.2013**, λειτουργίας των Δ.Ο.Υ. της στήλης Β΄ του Πίνακα 1 και μεταφέρουμε την καθ' ύλην και κατά τόπον αρμοδιότητά τους, στις Δ.Ο.Υ. της στήλης Γ΄ αυτού, ως ακολούθως. Ενόψει του γεγονότος ότι η γεωγραφική επέκταση της εφαρμογής του μέτρου κατάργησης των Δ.Ο.Υ εν προκειμένω, καταλαμβάνει σχεδόν το σύνολο του νησιωτικού χώρου του Ελληνικού Αρχιπελάγους καθώς και του Ιονίου Πελάγους, ήτοι περιοχών με ιδιαίτερες οικονομικές, κοινωνικές, καθημερινές, ακόμη και ιστορικές, παραθέτουμε το σύνολο του πίνακα, ο οποίος παραλείφθηκε στην περίπτωση της αρχικής Υπουργικής Απόφασης, καθώς το γεωγραφικό ανάγλυφο, η δυνατότητα και το κόστος μεταφοράς, μετάβασης κι επικοινωνίας μεταξύ των νήσων, οι υφιστάμενες υποδομές, είναι παντελώς διαφορετικές μεταξύ της Ηπειρωτικής και της Νησιωτικής Ελλάδος:

ΠΙΝΑΚΑΣ 1			
	ΣΤΗΛΗ Α'	ΣΤΗΛΗ Β'	ΣΤΗΛΗ Γ'
	ΝΟΜΟΣ	Δ.Ο.Υ. [τάξη] των οποίων αναστέλλεται η λειτουργία	Δ.Ο.Υ. ΥΠΟΔΟΧΗΣ [τάξη] στις οποίες μεταφέρεται η καθ' ύλην και κατά τόπον αρμοδιότητα
1.	ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ (άρθρο 20 Π.Δ. 551/1988)	Αμφιλοχίας [B]	Αγρινίου (Αγρινίου - Αστακού - Θέρμου) [A]
2.		Βόνιτσας [B]	
3.	ΑΡΓΟΛΙΔΑΣ (άρθρο 36 Π.Δ. 551/1988)	Σπετσών [B]	Ναυπλίου (Ναυπλίου - Κρανιδίου) [A]
4.	ΑΡΚΑΔΙΑΣ (άρθρο 44 Π.Δ. 551/1988)	Δημητσάνας (Δημητσάνας - Τροπαίων) [B]	Τρίπολης (Τρίπολης - Μεγαλόπολης) [A]
5.		Λεωνιδίου [B]	

6.		Παράλιου Άστρους [B]	
7.	ΑΤΤΙΚΗΣ (άρθρα 12, 28, 92, 252 & 324 Π.Δ. 551/1988)	Ι' Αθηνών [A]	Δ' Αθηνών (Δ' - Η') [A]
8.		ΙΑ' Αθηνών [A]	
9.		Ε' (Ε' Θ') Αθηνών [A]	Αθηνών ΣΤ' (ΣΤ' - Ζ') - (Αθηνών ΣΤ' - Ζ'-ΙΣΤ') [A]
10.		Ζωγράφου [A]	ΙΒ' Αθηνών [A]
11.		Κ' Αθηνών [A]	Γαλατσίου [A]
12.		Χαϊδαρίου [A]	Αιγάλεω [A]
13.		Β' Καλλιθέας [A]	Α' Καλλιθέας [A]
14.		Πετρούπολης [A]	Β' Περιστερίου [A]
15.		Ν. Φιλαδέλφειας [A]	Ν. Ιωνίας [A]
16.		Αγίου Στεφάνου [A]	Κηφισιάς [A]
17.		Κέας [B]	Κορωπίου [A]
18.		Λαυρίου [A]	
19.		Άνδρου [B]	Παλλήνης [A]
20.		Μεγάρων [A]	Ελευσίνας [A]
21.	ΑΧΑΪΑΣ (άρθρο 60 Π.Δ. 551/1988)	Μήλου [B]	Γ' Πειραιά [A]
22.		Αίγινας [B]	Α' Πειραιά [A]
23.		Πόρου [B]	
24.		Ύδρας [B]	Ε' Πειραιά [A]
25.		Σαλαμίνας [A]	
26.		Αιγίου (Αιγίου-Ακράτας) [A]	
27.		Καλαβρύτων (Καλαβρύτων - Κλειτορίας) [B]	Α' Πατρών [A]
28.	ΓΡΕΒΕΝΩΝ (άρθρο 76 Π.Δ. 551/1988)	Δεσκάτης [B]	Γρεβενών [A]
29.	ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΩΝ (άρθρο 100 Π.Δ. 551/1988)	Καρπάθου [B]	Ρόδου [A]
30.		Καλύμνου [B]	Κω [A]
31.		Λέρου [B]	
32.	ΕΒΡΟΥ (άρθρο 108 Π.Δ. 551/1988)	Διδυμοτείχου [B]	Ορεστιάδας [A]
33.	ΗΛΕΙΑΣ (άρθρο 140 Π.Δ. 551/1988)	Αμαλιάδας (Αμαλιάδας - Γαστούνης) [A]	Πύργου (Πύργου - Κρεστένων - Ανδρίτσαινας) [A]
34.		Λεχαινών (Λεχαινών - Βάρδας) [A]	
35.		Ζαχάρως [B]	
36.	ΗΜΑΘΙΑΣ (άρθρο 148 Π.Δ. 551/1988)	Αλεξάνδρειας [A]	Βέροιας [A]
37.		Νάουσας [A]	
38.	ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ (άρθρο 156 Π.Δ. 551/1988)	Μοιρών (Μοιρών - Τυμπακίου) [B]	Α' Ηρακλείου [A]
39.	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ (άρθρο 164 Π.Δ. 551/1988)	Αγ. Αθανασίου [A]	Ιωνίας [A]
40.		Τούμπας [A]	ΣΤ' Θεσσαλονίκης [A]
41.		Θ' Θεσσαλονίκης [A]	Δ' Θεσσαλονίκης [A]
42.		Ι' Θεσσαλονίκης [A]	
43.		Νεάπολης [A]	Ε' Θεσσαλονίκης [A]

44.		Β'(Β'Γ') Θεσσαλονίκης [Α]	Α' Θεσσαλονίκης [Α]
45.	ΚΑΒΑΛΑΣ (άρθρο 188 Π.Δ. 551/1988)	Ελευθερούπολης [Β]	(Α'- Β') Καβάλας - (Α'- Β' Καβάλας - Χρυσούπολης) [Α]
46.		Θάσου [Β]	
47.	ΚΕΡΚΥΡΑΣ (άρθρο 212 Π.Δ. 551/1988)	Β' Κέρκυρας [Α]	Α' Κέρκυρας [Α]
48.		Παξών [Β]	
49.	ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ (άρθρο 220 Π.Δ. 551/1988)	Ιθάκης [Β]	Αργοστολίου (Αργοστολίου - Ληξουρίου) [Α]
50.	ΚΥΚΛΑΔΩΝ (άρθρο 252 Π.Δ. 551/1988)	Μυκόνου [Β]	Σύρου [Α]
51.		Τήνου [Β]	
52.		Θήρας [Β]	Νάξου [Β]
53.		Πάρου [Β]	
54.	ΛΑΚΩΝΙΑΣ (άρθρο 260 Π.Δ. 551/1988)	Γυθείου (Γυθείου - Αρεόπολης) [Β]	Σπάρτης (Σπάρτης - Σκάλας - Κροκεών) [Α]
55.		Μολάων (Μολάων - Νεάπολης Βοιών) [Β]	
56.		Κυθήρων [Β]	
57.	ΛΑΡΙΣΙΑΣ (άρθρο 268 Π.Δ. 551/1988)	Ελασσόνας [Α]	Α' Λάρισας (Α' Λάρισας-Αγιάς -Τυρνάβου) [Α]
58.		Φαρσάλων [Α]	Β' Λάρισας (Β'-Γ' Λάρισας) [Α]
59.	ΛΑΣΗΘΙΟΥ (άρθρο 276 Π.Δ. 551/1988)	Ιεράπετρας [Α]	Αγίου Νικολάου (Αγίου Νικολάου - Νεάπολης) [Α]
60.		Σητείας [Β]	
61.	ΛΕΣΒΟΥ (άρθρο 284 Π.Δ. 551/1988)	Καλλονής (Καλλονής - Μηθύμνης) [Β]	Μυτιλήνης (Μυτιλήνης - Πλωμαρίου) [Α]
62.		Λήμνου [Β]	
63.	ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ (άρθρο 300 Π.Δ. 551/1988)	Αλμυρού [Β]	Ν. Ιωνίας [Α]
64.		Σκιάθου [Β]	
65.		Σκοπέλου [Β]	
66.	ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ (άρθρο 308 Π.Δ. 551/1988)	Κυπαρισσίας (Κυπαρισσίας - Γαργαλιάνων - Φιλιατρών) [Β]	Καλαμάτας (Καλαμάτας - Μελιγαλά - Μεσσήνης) [Α]
67.		Πύλου [Β]	
68.	ΠΕΛΛΑΣ (άρθρο 332 Π.Δ. 551/1988)	Αριδαίας [Β]	Έδεσσας (Εδεσσας - Σκύδρας) [Α]
69.	ΣΑΜΟΥ (άρθρο 372 Π.Δ. 551/1988)	Αγίου Κηρύκου [Β]	Σάμου (Σάμου - Καρλοβασίου) [Α]
70.	ΣΕΡΡΩΝ (άρθρο 380 Π.Δ. 551/1988)	Σιδηροκάστρου [Α]	Α' Σερρών (Α'-Β' Σερρών- Νέας Ζίχνης - Νιγρίτας) [Α]
71.		Ηράκλειας [Β]	
72.	ΦΘΙΩΤΙΔΑΣ (άρθρα 396 Π.Δ. 551/1988)	Αμφίκλειας [Β]	Λαμίας (Λαμίας - Στυλίδας - Δομοκού - Μακρακώμης) [Α]
73.		Αταλάντης [Β]	
74.	ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ (άρθρο 420 Π.Δ. 551/1988)	Αρναίας [Β]	Πολυγύρου [Α]
75.	ΕΥΒΟΙΑΣ (άρθρο 116 Π.Δ. 551/1988)	Ιστιαίας [Α]	Χαλκίδας (Χαλκίδας- Λίμνης)
76.		Καρύστου [Β]	
77.		Κύμης [Β]	

Από την ίδια ημερομηνία, όπως προβλεπόταν και στην αρχική Υ.Α, οι Δ.Ο.Υ. της στήλης Β' του Πίνακα 2 μετονομάζονται και φέρονται στο εξής με την ονομασία της στήλης Γ' του ίδιου Πίνακα, ως εξής:

ΠΙΝΑΚΑΣ 2		
ΣΤΗΛΗ Α'	ΣΤΗΛΗ Β'	ΣΤΗΛΗ Γ'
ΝΟΜΟΣ	Δ.Ο.Υ που μετονομάζονται	Νέα ονομασία Δ.Ο.Υ.
ΑΙΤΩΛΟ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ	Αγρινίου (Αγρινίου - Αστακού - Θέρμου)	Αγρινίου (Αγρινίου - Αστακού - Θέρμου - Αμφιλοχίας - Βόνιτσας)
ΑΡΓΟΛΙΔΑΣ	Ναυπλίου (Ναυπλίου -Κρανιδίου)	Ναυπλίου (Ναυπλίου - Κρανιδίου - Σπετσών)
ΑΡΚΑΔΙΑΣ	Τρίπολης (Τρίπολης - Μεγαλόπολης)	Τρίπολης (Τρίπολης - Δημητσάνας - Τροπαίων - Λεωνιδίου - Μεγαλόπολης - Παρ. Άστρους)
ΑΤΤΙΚΗΣ	Δ' Αθηνών (Δ' Η')	Δ'(Δ'Η') Αθηνών (Δ' [Δ'Η'] - Ι' - ΙΑ' Αθηνών)
	Αθηνών ΣΤ'(ΣΤ' - Ζ') - (Αθηνών ΣΤ' - Ζ'-ΙΣΤ')	ΣΤ'(ΣΤ' - Ζ') Αθηνών - (ΣΤ'[ΣΤ' - Ζ'] - Ε'[Ε' - Θ'] - ΙΣΤ')
	ΙΒ' Αθηνών	ΙΒ' Αθηνών - (ΙΒ' - Ζωγράφου)
	Γαλατσίου	Γαλατσίου - (Γαλατσίου - Κ' Αθηνών)
	Αιγάλεω	Αιγάλεω (Αιγάλεω - Χαϊδαρίου)
	Α' Καλλιθέας	Α' Καλλιθέας (Α' - Β' Καλλιθέας)
	Β' Περιστερίου	Β' Περιστερίου (Β' Περιστερίου - Πετρούπολης)
	Ν. Ιωνίας	Ν. Ιωνίας (Ν. Ιωνίας - Ν. Φιλαδέλφειας)
	Κηφισιάς	Κηφισιάς (Κηφισιάς - Αγίου Στεφάνου)
	Κορωπίου	Κορωπίου (Κορωπίου - Λαυρίου - Κέας)
	Παλλήνης	Παλλήνης (Παλλήνης - Άνδρου)
	Ελευσίνας	Ελευσίνας (Ελευσίνας - Μεγάρων)
	Γ' Πειραιά	Γ' Πειραιά (Γ' Πειραιά - Μήλου)
	Α' Πειραιά	Α' Πειραιά (Α' Πειραιά - Αίγινας - Πόρου - Ύδρας)
Ε' Πειραιά	Ε' Πειραιά (Ε' Πειραιά - Σαλαμίνας)	
ΑΧΑΪΑΣ	Α' Πατρών	Α' Πατρών (Α' Πατρών - Αιγίου - Ακρά - τας - Καλαβρύτων - Κλειτορίας)
ΓΡΕΒΕΝΩΝ	Γρεβενών	Γρεβενών (Γρεβενών - Δεσκάτης)
ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΩΝ	Ρόδου	Ρόδου (Ρόδου - Καρπάθου)
	Κω	Κω (Κω - Καλύμνου - Λέρου)
ΕΒΡΟΥ	Ορεσιτιάδας	Ορεσιτιάδας (Ορεσιτιάδας - Διδυμοτείχου)
ΗΛΕΙΑΣ	Πύργου (Πύργου - Κρεστένων - Ανδρίτσαινας)	Πύργου (Πύργου - Αμαλιάδας -Γαστούνης - Ζαχάρως - Κρεστένων - Ανδρίτσαινας - Λεχαιών - Βάρδας)
ΗΜΑΘΙΑΣ	Βέροιας	Βέροιας (Βέροιας - Αλεξάνδρειας - Νάουσας)
ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ	Α' Ηρακλείου	Α' Ηρακλείου (Α' Ηρακλείου - Μοιρών - Τυμπακίου)
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ	Δ' Θεσσαλονίκης	Δ' Θεσσαλονίκης (Δ' - Θ' - Γ' Θεσσαλονίκης)
	Ε' Θεσσαλονίκης	Ε' Θεσσαλονίκης (Ε' Θεσσαλονίκης - Νεάπολης)
	ΣΤ' Θεσσαλονίκης	ΣΤ' Θεσσαλονίκης (ΣΤ' Θεσσαλονίκης - Τούμπας)
	Ιωνίας	Ιωνίας (Ιωνίας - Αγίου Αθανασίου)
	Α' Θεσσαλονίκης	Α' Θεσσαλονίκης (Α' - Β' [Β'-Γ'] Θεσσαλονίκης)

ΚΑΒΑΛΑΣ	(Α' - Β') Καβάλας - (Α' - Β' Καβάλας - Χρυσούπολης)	Α' - Β' Καβάλας (Α' - Β' Καβάλας - Ελευθερούπολης - Χρυσούπολης - Θάσου)
ΚΕΡΚΥΡΑΣ	Α' Κέρκυρας	Α' Κέρκυρας (Α' - Β' Κέρκυρας - Παξών)
ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ	Αργοστολίου (Αργοστολίου - Ληξουρίου)	Αργοστολίου (Αργοστολίου - Ληξουρίου - Ιθάκης)
ΚΥΚΛΑΔΩΝ	Σύρου	Σύρου (Σύρου - Μυκόνου - Τήνου)
	Νάξου	Νάξου (Νάξου - Θήρας - Πάρου)
ΛΑΚΩΝΙΑΣ	Σπάρτης (Σπάρτης - Σκάλας - Κροκεών)	Σπάρτης (Σπάρτης - Γυθείου - Αρεόπολης - Μολάων - Νεάπολης Βοιών - Σκάλας - Κροκεών)
ΛΑΡΙΣΑΣ	Α' Λάρισας (Α' Λάρισας-Αγιάς -Τυρνάβου)	Α' Λάρισας (Α' Λάρισας - Αγιάς - Ελασσόνας - Τυρνάβου)
	Β' - Γ' Λάρισας	Β' - Γ' Λάρισας (Β' - Γ' Λάρισας - Φαρσάλων)
ΛΑΣΘΙΟΥ	Αγίου Νικολάου (Αγίου Νικολάου - Νεάπολης)	Αγίου Νικολάου (Αγίου Νικολάου - Νεάπολης - Ιεράπετρας - Σητείας)
ΛΕΣΒΟΥ	Μυτιλήνης (Μυτιλήνης - Πλωμαρίου)	Μυτιλήνης (Μυτιλήνης - Πλωμαρίου - Καλλονής - Μηθύμνης - Λήμνου)
ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ	Ν. Ιωνίας	Ν. Ιωνίας (Ν. Ιωνίας - Αλμυρού - Σκιάθου - Σκοπέλου)
ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ	Καλαμάτας (Καλαμάτας - Μελιγαλά - Μεσσήνης)	Καλαμάτας (Καλαμάτας - Μελιγαλά - Μεσσήνης - Κυπαρισσίας - Γαργαλιάνων - Φιλιατρών - Πύλου)
ΠΕΛΛΑΣ	Εδεσσας (Εδεσσας -Σκύδρας)	Εδεσσας (Εδεσσας - Σκύδρας - Αριδαίας)
ΣΑΜΟΥ	Σάμου (Σάμου - Καρλοβασιού)	Σάμου (Σάμου - Καρλοβασιού - Αγίου Κηρύκου)
ΣΕΡΡΩΝ	Α' Σερρών (Α' - Β' Σερρών - Νέας Ζίχνης - Νιγρίτας)	Α' Σερρών (Α' - Β' Σερρών - Ηράκλειας - Νέας Ζίχνης - Νιγρίτας - Σιδηροκάστρου)
ΦΘΙΩΤΙΔΑΣ	Λαμίας (Λαμίας -Στυλίδας - Δομοκού - Μακρακώμης)	Λαμίας (Λαμίας - Στυλίδας - Αμφίκλειας - Αταλάντης - Δομοκού - Μακρακώμης)
ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ	Πολυγύρου	Πολυγύρου (Πολυγύρου - Αρναίας)
ΕΥΒΟΙΑΣ	Χαλκίδας (Χαλκίδας- Λίμνης)	Χαλκίδας (Χαλκίδας- Ιστιαίας- Καρύστου-Κύμης-Λίμνης)

Στο πλαίσιο και αυτής, τη 2^{ης}, τροποποιητικής κι επεκτείνουσας το πεδίο εφαρμογής της αρχικής Υ.Α, προβλέπεται η μεταφορά των οργανικών θέσεων στην Δ.Ο.Υ υποδοχής, με αντίστοιχη προσαύξηση των οργανικών θέσεων των υπαλλήλων των καταργουμένων Δ.Ο.Υ, ενώ επαναλαμβάνεται ότι η αρμοδιότητα παρακολούθησης και διεκπεραίωσης όλων των εκκρεμών υποθέσεων των οργανικών μονάδων, των οποίων αναστέλλεται η λειτουργία, καθώς και η έκδοση των σχετικών πράξεων επιβολής φόρων ή προστίμων και λήψης μέτρων είσπραξης, περιέρχεται στις οργανικές μονάδες υποδοχής αυτών. Ο Προϊστάμενος της οργανικής μονάδας, στην οποία μεταφέρεται η αρμοδιότητα, καθίσταται αρμόδιος για τον έλεγχο, την έκδοση των οικείων καταλογιστικών πράξεων, την επίλυση των διαφορών, τη βεβαίωση και είσπραξη των φόρων και λοιπών επιβαρύνσεων, για τη λήψη όλων των προβλεπόμενων μέτρων είσπραξης σε βάρος των οφειλετών και των

περιουσιακών στοιχείων αυτών και είναι υπεύθυνος για το συντονισμό και τη διεκπεραίωση όλων των ενεργειών που απαιτούνται για την επιτυχή εφαρμογή της παρούσας. Όλα τα εκδιδόμενα παραστατικά και οι βεβαιώσεις φέρουν την επωνυμία της Δ.Ο.Υ. υποδοχής. Σε όσες Δ.Ο.Υ. υποδοχής έχει ανασταλεί η λειτουργία του Τμήματος Εξόδων, μεταφέρεται το Τμήμα Εξόδων της Δ.Ο.Υ. της οποίας αναστέλλεται η λειτουργία.

Τέλος, στο πλαίσιο της ανωτέρω Υπουργικής Απόφασης ισχύουν τα όσα ανωτέρω αναλύθηκαν αναφορικά με τη λειτουργία εκτός των γραφείων της Δ.Ο.Υ υποδοχής γραφείων (ΚΕΦΕ).

Από την ημερομηνία δημοσίευσης της παρούσας τροποποιείται η αριθ. Δ6Α 1130258 ΕΞ 20.9.2012 (Β΄ 2552) απόφαση.

III. Σχεδόν ταυτόχρονα με την έκδοση της αρχικής Υπουργικής Απόφασης δημοσιεύθηκε από το αρμόδιο Υπουργείο Οικονομικών, το από **30.9.2012 Πόρισμα επιτροπής για ενοποιήσεις ΔΟΥ και Γραφεία Εξυπηρέτησης Φορολογουμένων**, στις 144 σελίδες του οποίου γίνεται ανάλυση, κοστολόγηση και προσέγγιση πρακτικής εφαρμογής των στόχων για την ενοποίηση των Δ.Ο.Υ.

Όπως αναφέρεται στο περιεχόμενο του Πορίσματος, η Ειδική Επιτροπή συστήθηκε δυνάμει της υπ' αριθμ. **Δ6Α 1119185 ΕΞ 2012/28.8.2012, ΑΔΑ: Β4ΦΑΗ-ΞΖΖ** και **ΑΔΑ: Β4ΘΒΗ-ΝΣΚ Απόφαση του Υπουργού Οικονομικών** με σκοπό την επεξεργασία και τελικό σχολιασμό του σχεδίου για τις ενοποιήσεις των ΔΟΥ. Η Επιτροπή αποτελείται από 11 άτομα διαφόρων σχετικών με το αντικείμενο ειδικοτήτων και θέσεων, υποστηριζόμενα από 36 φυσικά πρόσωπα αντίστοιχης εμπειρίας και δραστηριοποίησης, τα οποία συνέδραμα είτε με τη συμμετοχή τους είτε με την παροχή στοιχείων.

Σύμφωνα με την 1^η παράγραφο της 1^{ης} σελίδας του εκτενέστατου πορίσματος, *Η Επιτροπή κατέληξε ότι είναι εφικτή η αναστολή λειτουργίας 127 ΔΟΥ σε 2 φάσεις (Οκτώβριος και Δεκέμβριος 2012). Ως εκ τούτου από 241 ΔΟΥ που υφίστανται (30/8/2012), θα παραμείνουν 114 ΔΟΥ πανελλαδικά. Για όσες ΔΟΥ ενοποιούνται, επισημαίνονται τα κτίρια στα οποία δύναται να μεταστεγαστούν, με επαρκείς χώρους.*

Ωστόσο η μεταστέγαση αυτών των ΔΟΥ απαιτεί δαπάνες (μεταφοράς, διαρρύθμισης / διαμόρφωσης των χώρων, υποδομών πληροφορικής), οι οποίες εκτιμούνται περίπου σε 4,25 εκατ. € (συμπεριλαμβανομένου ΦΠΑ 23% και απρόβλεπτων εξόδων 15,3%), το οποίο μπορεί και να επιδοτηθεί από το ΕΣΠΑ κατά 95%.

Ταυτόχρονα, το έργο των παραπάνω ενοποιήσεων θα αποφέρει όφελος περίπου 19 εκατ. € στη διετία 2013-2014 (ήτοι 791 χιλιάδες € / μήνα), που θα προκύψει μετά την παράδοση στους ιδιοκτήτες όλων των μισθωμένων κτιρίων που αποδίδονται / αποδεδμεύονται εξαιτίας των ενοποιήσεων των ΔΟΥ, καθώς και μείωση των λειτουργικών δαπανών.

Συνεπώς το κόστος μεταφοράς και διαρρυθμίσεων των κτιρίων που θα στεγάσουν τις ενοποιημένες ΔΟΥ, εφόσον συντρέξουν όλες οι προϋποθέσεις που καταγράφονται στο παρόν πόρισμα, θα αποσβεστεί σε 5,4 μήνες, ενώ αν επιδοτηθεί από το ΕΣΠΑ, τότε το κόστος για το δημόσιο θα είναι ελάχιστο.

Ενόψει του γεγονότος ότι το πόρισμα της Επιτροπής, το περιεχόμενο του οποίου προδήλως υιοθέτησε ο Υπουργός Οικονομικών στο πλαίσιο έκδοσης

των προσβαλλομένων πράξεων, θα αναλυθεί στο πλαίσιο των λόγων ακύρωσης, παραλείπουμε τον εκτενή σχολιασμό της.

Σημειώνουμε, όμως, τα ακόλουθα παντελώς πρακτικά ζητήματα.

Τα μέλη της Επιτροπής κλήθηκαν εντός μηνός, ουσιαστικά, λαμβάνοντας υπ' όψιν το χρόνο σύστασής της, να καταλήξουν υπό δεδομένες συνθήκες, πραγματικές, δημοσιονομικές, πρακτικές, σε πόρισμα.

Χρειάστηκαν 1 μόνο εβδομάδα για τις ενοποιηθείσες εντός του Οκτωβρίου ΔΟΥ και 3 μόλις βδομάδες για εκείνες που θα ενοποιηθούν σε 2^ο στάδιο!

Πρόλαβαν δε να μελετήσουν εξαντλητικά στοιχεία, μέχρι και κατόψεις των κτιρίων που θα υποδεχτούν το όποιο επιπλέον προσωπικό!

Επί λέξει στο από 30.9.2012 Πόρισμα αναφέρεται ότι:

Η Επιτροπή κλήθηκε να καταλήξει σε σύντομο χρονικό διάστημα στα ακόλουθα:

1) σε διάστημα 1 εβδομάδας να αξιολογήσει τις ΔΟΥ που δύνανται να ενοποιηθούν άμεσα, σημειώνοντας παράλληλα τα τεχνικά θέματα που πρέπει να αντιμετωπιστούν και επιλυθούν. Επιπλέον να επισημάνει τις ενέργειες που πρέπει να υλοποιηθούν, ώστε να υπάρξει ο κατάλληλος σχεδιασμός και προγραμματισμός, με σκοπό οι ενοποιήσεις να προκαλέσουν την ελάχιστη επιβάρυνση σε επίπεδο συλλογής εσόδων, καθώς και εξυπηρέτησης των πολιτών. Το αποτέλεσμα αυτό καταγράφηκε στο 1^ο Πόρισμα της Επιτροπής (παραδοτέο 10/9/2012).

2) σε διάστημα 3 εβδομάδων να αξιολογήσει τις ΔΟΥ που θα ενοποιηθούν σε επόμενο στάδιο, λαμβάνοντας υπόψη μια συνολική προσέγγιση ανά Νομό (με στοιχεία οικονομικά κλπ), ώστε να προτείνει τον τελικό σχεδιασμό ενοποιήσεων ΔΟΥ στη χώρα. Το αποτέλεσμα αυτό καταγράφεται στο παρόν 2^ο και τελικό Πόρισμα της Επιτροπής (παραδοτέο 30/9/2012). Το παρόν Πόρισμα καταλήγει ότι είναι εφικτή η αναστολή λειτουργίας 127 ΔΟΥ πανελλαδικά (συμπεριλαμβανομένων αυτών της Α' φάσης, καθώς και των 2 ΔΟΥ που έχουν συσταθεί, ωστόσο δεν έχουν λειτουργήσει).

Αυτό, όμως, που δεδομένα δεν πρόλαβαν όμως να μελετήσουν από τα κτίρια του Υπουργείου Οικονομικών στο Σύνταγμα της Αθήνας, είναι οι θέσεις και τις αποστάσεις των νησιών του Αιγαίου και του Ιονίου καθώς και να πληροφορηθούν τις συνθήκες διαβίωσης, μετάβασης, διαμεταφοράς κι επικοινωνίας αυτών, ιδίως το χειμώνα.

Δεν αναρωτήθηκαν για την κοινωνική και ηλικιακή διαστρωμάτωση των νησιών, για το βαθμό διείδυσης κι επέκτασης του διαδικτύου σε αυτά.

Δεν πρόλαβαν, δε θέλησαν ή αμέλησαν να συνεξετάσουν κι αυτοί κι ο εκδούς τις προσβαλλόμενες πράξεις Υπουργός κι άλλες, πολλές μικρές πλην όμως ουσιώδεις λεπτομέρειες, οι οποίες, ενδεχομένως, συγκρινόμενες με το μέγεθος της ανάγκης δημοσιονομικής προσαρμογής και της πίεσης του χρόνου, μεταξύ άλλων εμφανών κι αφανών πιέσεων, ημεδαπής κι αλλοδαπής προέλευσης, κατέληξαν να καταστούν ανύπαρκτες, καθώς ο εξορθολογισμός των δημοσίων οικονομικών και των ανθρωπίνων πόρων του Δημοσίου, έχει απεκδυθεί της ανθρωπίνης διάστασης κι έχει μετατραπεί σε ασκήσεις επί χάρτου!

Η ιδιαιτερότητα της νησιωτικής διαβίωσης εξισώνεται με τη διαμονή στην ηπειρωτική Ελλάδα, η Γροιλανδία έχει εξισωθεί με τα νησιά των Κυκλάδων, των Δωδεκανήσων, του ΒορειοΑνατολικού Αιγαίου και του Ιονίου.

Αναγιγνώσκοντας το πόρισμα, ο μέσος κάτοικος οιοιδήποτε νησιού του Αρχιπελάγους ή του Ιονίου, δημιουργεί την πεποίθηση ότι η μετάβαση από το νησί του, όπου λειτουργούσε έως προσφάτως Δ.Ο.Υ προς το μεγαλύτερο ή "κεντρικότερο" νησί, όπου ιδρύθηκε η Δ.Ο.Υ υποδοχής, είναι το ίδιο εφικτή, οικονομικά ανάλογη ή ισοδύναμη, με τη μετάβαση δια της οδικής μεταφοράς από μια πόλη στην άλλη, χωρίς να μειώνεται το κόστος, ο κόπος ή ο φόρτος της οδικής μετάβασης.

Είναι, όμως, πέραν της φαντασίας, το τι θα έρχεται στο νου του κατοίκου κάποιου από τα μικρότερα νησιά, γιατί κι αυτά υπάρχουν και κατοικούνται, ευτυχώς, ακόμη, τα οποία εξυπηρετούνταν από κάποια από τις καταργηθείσες Δ.Ο.Υ, η οποία τελούσε σε εγγύτητα κι άμεση ακτοπλοϊκή σύνδεση.

Ο εξίσου φορολογούμενος, αυτός πολίτης, θα πρέπει, λόγω του ότι δε σχεδιάζει και δεν επιδοτεί ο ίδιος τα ούτως ή άλλως προβληματικά δρομολόγια πλοίων, μεταξύ των, φαινομενικά, όμορων ή κοντινών νησιών, να μεταβεί στο κοντινότερο νησί που διαθέτει απ' ευθείας σύνδεση με τη Δ.Ο.Υ υποδοχής, όπου θα πρέπει να φθάσει σε ώρα συναλλαγής Δημοσίου αλλά και να προλάβει και το πλοίο της επιστροφής.

Ενόψει δε του ότι τόσο τα στοιχεία της φύσης, ιδίως η θάλασσα, όσο και οι πραγματικές συνθήκες των μεταφορών, δεν καθιστούν την ακρίβεια των δρομολογίων κεκτημένο, σε αντίθεση με τις ακριβές τιμές των εισιτηρίων, η συναλλαγή αυτού του, υποθετικώς ισότιμου κι απολαύοντος τα αυτά δικαιώματα με τον κάτοικο οιοιδήποτε άλλου σημείου του Ελλαδικού χώρου, πολίτη, με τη Δ.Ο.Υ υποδοχής, όσο συχνά αυτή απαιτηθεί, είναι εξαιρετικά εύκολο να μετατραπεί σε μια, δυσανάλογα δαπανηρή ΟΔΥΣΣΕΙΑ.

Στο σημείο αυτό θα πρέπει να ληφθεί, επίσης, υπ' όψιν ότι οι Δ.Ο.Υ, τουλάχιστον, κατά το σημερινό πρόγραμμα συναλλαγής του, δεν εξυπηρετούν, εν μέρει, το κοινό τις Παρασκευές, ημέρα, όμως, κατά την οποία είναι εξαιρετικά ενδεχόμενο να υπάρχει δρομολόγιο για τη νήσο μετεγκατάστασης της Δ.Ο.Υ υποδοχής, αλλά ακόμη και με τη νήσο λειτουργίας του ΚΕΦΕ, το οποίο, όμως, λόγω της μη συναλλαγής του καταστήματος της Δ.Ο.Υ υποδοχής, δεν θα είναι σε θέση να εξυπηρετήσει, ουσιαστικά, τον πολίτη.

Πώς είναι δυνατόν το ανωτέρω, απολύτως υιοθετηθέν πόρισμα, το οποίο έλαβε, δήθεν συνολική εικόνα των επικρατουσών συνθηκών ανά περιοχή και Δ.Ο.Υ, εντός 1 και 3 εβδομάδων, να αποτελεί στέρεα βάση για την θεμελίωση της πεποίθησης ότι το Δημόσιο λειτουργεί επ' ωφελεία των πολιτών, ήτοι των μελών του κι όχι τακτικιστικά ή αποσπασματικά;

Πώς με τα δεδομένα αυτά και με αντίστοιχα αποτελέσματα και πορίσματα, είναι δυνατόν να θεωρείται ότι υφίσταται ακόμη η Αρχή της εύλογης και δικαιολογημένης εμπιστοσύνης των πολιτών στη Διοίκηση;

IV. Ενόψει του ότι οι προπεριγραφείσες συνθήκες διαβίωσης συνιστούν κοινό τόπο και πείρα για τους κατοίκους των νήσων και τους αιρετούς εκπροσώπους αυτών, αποφασίσθηκε η από κοινού ανάπτυξης δράσης των τελευταίων, προκειμένου να αποτραπεί σε επίπεδο διαβούλευσης και πολιτικής διαπραγματεύσεως η εκτέλεση των προσβαλλομένων πράξεων.

Σημειωτέον δε ότι προ της έκδοσης των Υπουργικών Αποφάσεων δεν προηγήθηκε οιαδήποτε διαβούλευση είτε σε συλλογικό είτε σε τοπικό επίπεδο, ενισχύοντας το προλεχθέν περί "ασκήσεων επί χάρτου".

Η τυχόν διαβούλευση θα είχε παράσχει πληρέστερη και ουσιαστικότερη πληροφόρηση στους αποφασίζοντες, με συνέπεια την ενδεχόμενη λήψη καλύτερων αποφάσεων, διότι σκοπό της παρούσης αίτησης δεν είναι η ακύρωση των μέτρων δημοσιονομικής προσαρμογής, εκσυγχρονισμού κι εξορθολογισμού της Δημόσιας Διοίκησης και δαπάνης, τα οποία υπό συνθήκες νομιμότητας, σεβασμού του Συντάγματος και ορθού σχεδιασμού είναι ευκατὰ, αλλά η επιβίωση και αποτροπή απομόνωσης και ταλαιπωρίας του νησιωτικού πληθυσμού και των επιχειρήσεων αυτού, ιδίως υπό το δεδομένο ότι η τουριστική παραγωγή της χώρας, κατά κύριο λόγο προέρχεται από το συγκεκριμένο γεωγραφικό χώρο.

Ως εκ τούτου πραγματοποιήθηκαν στην Αθήνα την 31.10 & 1.11.2012 προγραμματισμένες συναντήσεις της αντιπροσωπείας δημάρχων, φορέων και εργαζομένων νησιωτικών δήμων όλης της Ελληνικής Επικράτειας, στο Υπουργείο Οικονομικών με τους Υπουργούς Οικονομικών και Εργασίας & Κοινωνικής Ασφάλισης & Πρόνοιας, παρισταμένου και του αρμοδίου για τη μηχανοργάνωση του Υπουργείου Οικονομικών, Γενικού Γραμματέα Πληροφοριακών Συστημάτων. Στη συνάντηση εκπροσωπήθηκαν είτε με αυτοπρόσωπη παρουσία των Δημάρχων, είτε Αντιδημάρχων ή Προέδρων Δημοτικών Συμβουλίων οι Δήμοι Άνδρου, Ικαρίας, Καλύμνου, Καρπάθου, Κέας, Κυθήρων, Λέρου, Λέσβου, Λήμνου, Μήλου, Μυκόνου, Παξών, Πάρου, Πόρου, Σαντορίνης, Σκιάθου, Σκοπέλου, Σκύρου, Σπετσών και Τήνου. Παρευρέθηκαν, επίσης, εκπρόσωποι τοπικών εμπορικών συλλόγων, συλλόγων λογιστών και άλλων φορέων των νησιωτικών περιοχών καθώς και εκπρόσωποι εργαζομένων των υπό κατάργηση Δ.Ο.Υ. Κατά τη διάρκεια της συνάντησης δεν απαντήθηκαν τα καίρια ερωτήματα των Δημάρχων και των φορέων, όσον αφορά τα κρίσιμα προβλήματα, που θα δημιουργηθούν με την κατάργηση και διακοπή λειτουργίας δεκάδων νησιωτικών Δ.Ο.Υ. μέχρι τις 14/01/2013, αφού στην ουσία χιλιάδες νησιώτες, ζώντας τη δική τους Οδύσσεια, θα αναγκάζονται να μετακινούνται στις Δ.Ο.Υ. υποδοχής, προκειμένου να εξυπηρετηθούν. Αντί πρακτικών λύσεων υπήρξαν δεσμεύσεις περί της τεχνολογικής αναπλήρωσης του ρόλου των Δ.Ο.Υ, ως εάν οι διαδικασίες και η ψηφιοποίηση αυτών, είναι αυτονόητα συνδεδεμένα. Αποτελεί κοινή πείρα το γεγονός ότι είναι πολυάριθμες οι περιπτώσεις κατά τις οποίες καίτοι υφίστανται ηλεκτρονικές ψηφιακές διαδικασίες διεκπεραίωσης μια υπόθεσης ή διαδικασίας, είναι απολύτως απαραίτητη η αυτοπρόσωπη μετάβαση στην αρμόδια Δ.Ο.Υ. Προφανώς, εάν το συνολικό φορολογικό σύστημα και διαδικασία της χώρας μεταμορφωθεί εντός των επομένων 2 μηνών, η παρούσα αίτηση, ενδεχομένως να καταστεί, ευτυχώς, αλυσιτελής.

Προς απόκτηση πλήρους εικόνας, η αντιπροσωπεία των Δημάρχων συναντήθηκε με την ηγεσία της Π.Ο.Ε.-Δ.Ο.Υ, ήτοι του αρμοδίου 2βάθμιου συνδικαλιστικού οργάνου εκπροσώπησης των καθ' ύλην αρμοδίων της καθημερινότητας των Εφοριών, οι οποίοι επιβεβαίωσαν τις προπαρατεθείσες επιφυλάξεις μας, θέτοντας, μάλιστα, εν αμφιβόλω και την ορθότητα των στοιχείων του πορίσματος της 30.9.2012.

Ενόψει των ανωτέρω ουσιαστικών λόγων καθώς και των κατωτέρω, αναλυτικώς παρατιθεμένων νομικών λόγων, η άσκησης της παρούσης αίτησης ακύρωσης

καθώς και σχετικής αίτησης αναστολής εκτέλεσης με χορήγηση προσωρινής διαταγής, συνιστά τη μόνη διέξοδο αποτροπής των εξαιρετικά αρνητικών και θιγουσών τα δικαιώματά μας, Υπουργικών Αποφάσεων.

ΛΟΓΟΙ ΑΚΥΡΩΣΗΣ

I. ΑΝΤΙΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΞΟΥΣΙΟΔΟΤΗΣΗΣ

Οι προσβαλλόμενες εξεδόθησαν ερειδόμενες στις προαναφερθείσες, μνημονευόμενες στο σώμα αυτών, εξουσιοδοτικές διατάξεις μεταξύ των οποίων:

A) Άρθρο 32 Ν 1828/1989, ως ισχύει αντικατασταθείσα δυνάμει του άρθρου 19§3 Ν.2443/1996, το οποίο αναφέρει ότι με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών, που δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, ορίζεται ή ανακαθορίζεται ο χρόνος έναρξης ή λήξης λειτουργίας των υπηρεσιών του Υπουργείου Οικονομικών, που συστήθηκαν ή προβλέπεται η κατάργησή τους, σύμφωνα με τις οικείες οργανωτικές διατάξεις.

Επίσης με αποφάσεις του Υπουργού των Οικονομικών επιτρέπεται να καθορίζεται μερικά ή ολικά ή κατά τόπο και καθ' ύλη αρμοδιότητα των κατά το προηγούμενο εδάφιο υπηρεσιών.

Δυνάμει του άρθρου 55§11 Ν.4002/2011, ορίζεται ότι στις διατάξεις των εδαφίων α' και β' του άρθρου 32 περιλαμβάνεται και η αναστολή λειτουργίας οργανικών μονάδων κάθε επιπέδου του Υπουργείου Οικονομικών.

B) Άρθρο 20§2 του Ν. 2469/1997 περί Περιορισμού Κρατικών Δαπανών, στο οποίο αναφέρεται ότι με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών, δημοσιευόμενες στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, είναι δυνατόν να κατανέμονται ή ανακατανέμονται μεταξύ της Κεντρικής Υπηρεσίας και των Περιφερειακών Υπηρεσιών του Υπουργείου Οικονομικών. Οι οργανικές θέσεις του τακτικού και με οποιαδήποτε σχέση προσωπικού αυτού, καθώς και να ορίζεται ή ανακαθορίζεται η οργανική σύνθεση προσωπικού κάθε υπηρεσίας του, από τους προβλεπόμενους στο Υπουργείο οικονομικών κλάδους προσωπικού, χωρίς υπέρβαση του συνολικού αριθμού των οργανικών θέσεων προσωπικού κάθε κλάδου.

Σύμφωνα, όμως, με τις διατάξεις του άρθρου 43§2 του Συντάγματος, μόνον κατ' εξαίρεση, επιτρέπεται να ορισθούν ως φορείς της κατ' εξουσιοδότηση ασκούμενης νομοθετικής αρμοδιότητας και άλλα. πλην του Προέδρου της Δημοκρατίας, όργανα της Διοικήσεως εφόσον πρόκειται για ειδικότερα θέματα ή θέματα με τοπικό ενδιαφέρον ή χαρακτήρα τεχνικό ή λεπτομερειακό (βλ.ΣτΕ 1892/2010 Ολομ., 3973/2009 Ολομ).

Ως ειδικότερα θέματα, για τη ρύθμιση των οποίων επιτρέπεται η νομοθετική εξουσιοδότηση σε άλλα πλην του Προέδρου της Δημοκρατίας όργανα της Διοικήσεως, **νοούνται μερικότερες περιπτώσεις θεμάτων που ρυθμίζονται ήδη στον νόμο σε γενικό έστω, αλλά πάντως ορισμένο πλαίσιο** (βλ. ΣτΕ Ολομ 1692/2010, Ολομ 125/2009, Ολομ 4025/1998).

Εν προκειμένω, οι προσβαλλόμενες Υ.Α ουδεμία γενική ρύθμιση ως προς την γενική κατάργηση των ΔΥΟ εισάγουν, ενώ το αντικείμενό τους δεν αφορά σε θέματα «**με τοπικό ενδιαφέρον ή χαρακτήρα τεχνικό ή λεπτομερειακό**», καθόσον η λειτουργία των Δ.Ο.Υ μπορεί να έχει τοπική διάσταση, λόγω της εγκατάστασής της σε συγκεκριμένη γεωγραφική θέση και περιφέρεια, πλην όμως ο τρόπος λειτουργίας της και ακόμη περισσότερο το αποτέλεσμα

δραστηριότητάς της, αναγόμενο στα κρατικά δημόσια έσοδα, δεν έχουν, επ' ουδενί, αποκλειστικά τοπικό, τεχνικό ή λεπτομερειακό χαρακτήρα. Εάν είχε εντυφώσει η Υ.Α σε τοπικά, τεχνικά ή λεπτομερειακά θέματα προφανώς θα είχε καταλήξει σε διαφορετικά αποτελέσματα, συμπεράσματα και διατάξεις από τις προσβαλλόμενες, καθόσον θα είχε διαπιστώσει ότι η μετακύληση του κόστους στους ιδιώτες – πολίτες – συναλλασσομένους φορολογουμένους είναι προδήλως δυσανάλογη του σκοπού στον οποίο αποβλέπει, της τάλαιπωρίας, του φόρτου, του κόπου, της απομόνωσης και των προδιαγραφών υπανάπτυξης κι ερήμωσης τις βάσεις των οποίων θέτει.

Η εν λόγω Υ.Α μεταρρυθμίζει εκ βάθρων τη δομή και την εικόνα λειτουργίας του χαρακτηριστικότερου θεσμού – κρατικής υπηρεσίας σε τοπικό επίπεδο, μαζί με την αστυνομία, τη Δημόσια Οικονομική Υπηρεσία, η οποία ανά Νομό, δυνάμει του **ΠΔ 551/1988**, στο οποίο ρυθμίζεται η δομή της Νομαρχιακής, τότε Διοίκησης, στο πλαίσιο της οποίας περιλαμβάνεται και η Δημόσια Οικονομική Υπηρεσία, ως Δομή και Θεσμός.

Προϊόντος του χρόνου, υπήρξαν αλλαγές στην περιγραφόμενη στο νομοθέτημα του 1988 δομή. Το σύνολο των εν λόγω αλλαγών έγιναν είτε με μεταγενέστερα Προεδρικά Διατάγματα είτε με Νόμο, κυριότερος των οποίων ο Ν. 3852/2010 περί της δομής της Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Λόγω του εύρους και της βαρύτητας των νομοθετικών μεταβολών της Δημόσιας Διοίκησης, εν στενή ή ευρεία εννοία, απαιτείται η ευρεία νομιμοποίησή τους, είτε με της Κοινοβουλευτικής Πλειοψηφίας, με την εισαγωγή και ψήφιση τυπικού Νόμου είτε μέσω της πρότασης κι αποδοχής του από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, του αρμοδίου Υπουργού αναλαμβάνοντος την πολιτική ευθύνη για αυτό, με Προεδρικό Διάταγμα.

Προς επίρρωση δε του επιχειρήματος περί ευρέως, υπερτοπικού, δομικά κι όχι ειδικά τεχνικού χαρακτήρα του περιεχομένου των προσβαλλομένων πράξεων, ότι το υιοθετηθέν εν συνόλω από τον εκδόντα τις Υ.Α από **30.9.2012 πόρισμα της Ειδικής Επιτροπής**, αναφέρει ότι *Το Υπουργείο Οικονομικών στο πλαίσιο του «Στρατηγικού Σχεδίου 2011 – 2015 για την Ελληνική Φορολογική Διοίκηση» έχει θέσει ως στρατηγικούς στόχους:*

Την καταπολέμηση της φοροδιαφυγής και της παραοικονομίας.

Τη διευκόλυνση της οικιοθελούς φορολογικής συμμόρφωσης και τη μείωση του διαχειριστικού κόστους για τους φορολογούμενους.

Την καθολική εξάλειψη της διαφθοράς από τις φορολογικές υπηρεσίες για την ανάκτηση του κύρους και του σεβασμού προς τη διοίκηση.

Την αύξηση της αποτελεσματικότητας και μείωση του λειτουργικού κόστους της φορολογικής διοίκησης (τόσο κεντρικές όσο και αποκεντρωμένες υπηρεσίες).

Στο πλαίσιο της επίτευξης των ανωτέρω στρατηγικών στόχων θα πρέπει να αναδιοργανωθούν οι φορολογικές υπηρεσίες και να επαναπροσδιοριστεί ο ρόλος τους. Οι ΔΟΥ αποτελούν την πρώτη επιλογή για την αναδιοργάνωση και τον επαναπροσδιορισμό του ρόλου των φορολογικών υπηρεσιών, αφού αυτές είναι οι υπηρεσίες αιχμής. Συνεπώς οι υφιστάμενες ΔΟΥ θα πρέπει να αναδιοργανωθούν και να περιορισθεί το πλήθος τους, έτσι ώστε οι νέες ενοποιημένες ΔΟΥ:

Να έχουν πληρότητα ως προς το προσωπικό και τα φορολογικά αντικείμενα.

Να είναι παραγωγικές, αποτελεσματικές και αποδοτικές ως προς τη λειτουργία, τη βεβαίωση και την είσπραξη των δημοσίων (φορολογικών) εσόδων.

Να λειτουργούν με το μικρότερο δυνατό κόστος.

Να αξιοποιούν με τον καλύτερο δυνατό τρόπο το ανθρώπινο δυναμικό και τις υλικοτεχνικές υποδομές.

Να έχουν κύρος και να είναι προσανατολισμένες στην εξυπηρέτηση των πολιτών και των επιχειρήσεων.

Να εξασφαλίζουν τη διαφάνεια και την ακεραιότητα σε όλα τα επίπεδα της λειτουργίας τους.

Για το σκοπό αυτό έχει αποφασιστεί η ενοποίηση των ΔΟΥ, ώστε από το σύνολο των 290 εν λειτουργία ΔΟΥ (Ιαν. 2011) και 241 ΔΟΥ (Αύγ. 2012), να μειωθούν δραστικά έως το έτος 2013, με την ταυτόχρονη λειτουργία Γραφείων Εξυπηρέτησης Φορολογουμένων.

Λαμβάνοντας τα παραπάνω υπόψη, ο Υπουργός Οικονομικών κ. Γιάννης Στουρνάρας συγκρότησε τον Αύγουστο 2012 ειδική Επιτροπή επεξεργασίας και τελικού σχολιασμού του σχεδίου για τις ενοποιήσεις των ΔΟΥ.

Το έργο της Επιτροπής για την ενοποίηση των ΔΟΥ στηρίζεται στα ακόλουθα:

Τριετές Εθνικό Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Καταπολέμησης της Φοροδιαφυγής (2011)

Πόρισμα της Επιτροπής για την Αναδιοργάνωση των Φορολογικών Περιφερειακών Υπηρεσιών (Μάιος 2011)

Στρατηγικό Σχέδιο 2011 – 2015 για την Ελληνική Φορολογική Διοίκηση (2011)

Νόμος 4046/2012, παράρτημα V2, παράγραφος 2.4 Μεταρρυθμίσεις στη διαχείριση εσόδων

Υπουργική Απόφαση Δ6Α1133106/2011 για την αναστολή λειτουργίας των Τμημάτων Ελέγχου, των Τμημάτων Δικαστικού, καθώς και των αντίστοιχων Γραφείων

Υπουργική Απόφαση Δ6Α1128266/2011 για την αναστολή λειτουργίας των Τμημάτων Εξόδων σε ορισμένες ΔΟΥ

Σχέδιο Υπουργικής Απόφασης «Αναστολή λειτουργίας ορισμένων ΔΟΥ» της Διεύθυνσης Οργάνωσης.

Από απλή ανάγνωση του ανωτέρω κειμένου αντιλαμβάνεται οιοσδήποτε μέσης αντίληψης πολίτης ότι το «**Στρατηγικό Σχέδιο 2011 – 2015 για την Ελληνική Φορολογική Διοίκηση**» συνδυαζόμενο με τα έτερα, προαναφερόμενα επιτελικά σχέδια, τον αφορά εξίσου με οιονδήποτε κάτοικο και φορολογούμενο της Χώρας.

Ως εκ τούτου ο χαρακτήρας των προτάσεων και των ρυθμίσεων είναι κάθε άλλο παρά τοπικός, ειδικός ή τεχνικό, με συνέπεια να μην είναι συνταγματικά επιτρεπτό η επίμαχη εξουσιοδότηση να απευθύνεται σε όργανο άλλο από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας

II. ΥΠΕΡΒΑΣΗ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΞΟΥΣΙΟΔΟΤΗΣΗ

Ακόμη και εάν καθ' υπόθεση θεωρηθεί συνταγματική η προσβαλλόμενη εξουσιοδότηση και πάλι η προσβαλλόμενη εκδόθηκε καθ' υπέρβαση της νομοθετικής εξουσιοδότησης, για τους ακόλουθους λόγους:

Α) Η διάταξη του **Άρθρου 20§2 του Ν. 2469/1997** είναι προδήλως ασύνδετη προς το περιεχόμενο της προσβαλλομένης, εφόσον αφορά ανακατανομή αρμοδιοτήτων μεταξύ της κεντρικής υπηρεσίας και των περιφερειακών υπηρεσιών του Υπουργείου Οικονομικών, όχι κατανομή αρμοδιοτήτων μεταξύ περιφερειακών υπηρεσιών του τελευταίου, όπως είναι οι ΔΟΥ. Σημειώνεται δε

ότι το περιεχόμενο των Υ.Α, όπως προεκτέθηκε, υλοποιεί εάν όχι κωδικοποιεί έναν ευρύτερο, δομικό και ουσιαστικό σχεδιασμό αναφορικά με το πλέον νευραλγικό τμήμα της Δημόσιας Διοίκησης, ήτοι τις Οικονομικές Υπηρεσίες αυτού. Ως εκ τούτου δεν τίθεται ζήτημα Κεντρικών και Περιφερειακών Υπηρεσιών, καθόσον στον ανασχεδιασμό αυτό, του οποίου τμήμα ή πτυχή αποτελούν οι προσβαλλόμενες, περιλαμβάνονται Δ.Ο.Υ όλων των τάξεων κι αρμοδιοτήτων.

Β) Οι λοιπές δύο εξουσιοδοτικές βάσεις των προσβαλλομένων αφορούν αποκλειστικά σε αναστολή λειτουργίας υπηρεσίας και όχι στην επί της ουσίας κατάργηση της, όπως οι προσβαλλόμενες. Αναλυτικώς παρετέθη ότι εν τοις πράγμασι, τόσο το γεγονός καταγγελίας των υφισταμένων συμβάσεων μίσθωσης, η κατάργηση των υφισταμένων οργανικών θέσεων των υπαλλήλων των καταργουμένων ή ήδη κατηργημένων στην Ηπειρωτική Ελλάδα Δ.Ο.Υ, υπεισερχομένων στη θέση αυτών των Δ.Ο.Υ υποδοχής, η κατάργηση των θέσεων Προϊσταμένων, η υπεσέλευση των Δ.Ο.Υ υποδοχής στο σύνολο των εκκρεμένων υποθέσεων, η πρόταση δημιουργίας των απολύτως διεκπεραιωτικού και διαβιβαστικού χαρακτήρα ΚΕΦΕ, ΚΕΦΥ, ΚΕΦ, ΓΕΦ ή όπως άλλως δύνανται να επονομασθούν, τα οποία συνιστούν μια απολύτως υποδεέστερη δομή των κατηργημένων Δ.Ο.Υ, καταδεικνύουν το γεγονός ότι για τακτικούς, νομικούς και πολιτικούς λόγους επελέγη ο όρος “αναστολή” αντί του “παύση λειτουργίας” ή “κατάργηση”. Μόνο μια εκπληκτική κι αιφνίδια αύξηση του ρυθμού ανάπτυξης ή μετακίνησης πληθυσμού θα ήταν επαρκής αιτιολογία για τη λήψη πολιτικής απόφασης ανασύστασης κι επαναλειτουργίας των εν λόγω δομών υπό τη γνωστή τους δομή. Αυτό ιδίως υπό το δεδομένο ότι σκοπός του Υπουργείου είναι η απόλυτη ψηφιοποίηση και ηλεκτρονικοποίηση της εξυπηρέτησης των πολιτών, σκοπός απόλυτα θεμιτός. Πλην όμως, στην παρούσα φάση ο σκοπός αυτός συνιστά ζητούμενο κι όχι κεκτημένο.

Αποδεικτικό του γεγονότος η αναφορά στο από **30.9.2012 πόρισμα**, αναφορικά με την νέα, εξελιγμένη τεχνολογικά μορφή του Ολοκληρωμένου Πληροφοριακού Συστήματος **Νέο TAXIS**

Το νέο Ολοκληρωμένο Πληροφοριακό Σύστημα Φορολογίας TAXIS σχεδιάστηκε το 2008 και επικαιροποιήθηκε το 2012, υπό το πρίσμα των ενοποιήσεων των ΔΟΥ και αναμένεται να τεθεί σε παραγωγική λειτουργία το Δεκέμβριο του 2012 (Ήδη κατά το χρόνο σύνταξης της παρούσης, 2 μήνες μετά το πόρισμα και 11 ημέρες προ του 12.2012 αυτό είναι δεδομένα ανέφικτο.)

Η ένταξη των ΔΟΥ στο νέο TAXIS θα γίνει σταδιακά, δίνοντας προτεραιότητα στις ήδη συγχωνευμένες ΔΟΥ. Μέχρι την ένταξη όλων των ΔΟΥ θα υπάρχει παράλληλη λειτουργία των 2 πληροφοριακών συστημάτων (παλαιό και νέο).

Με την πλήρη ένταξη των ΔΟΥ στο νέο TAXIS θα υπάρχει η δυνατότητα ανακατανομής της χωρικής αρμοδιότητας των ΔΟΥ, καθώς και μείωση του αριθμού τους.

Βασική προϋπόθεση για την περαιτέρω μείωση του αριθμού των ΔΟΥ είναι η παροχή αντίστοιχων ηλεκτρονικών διαδικτυακών υπηρεσιών (TAXISNET), για όλες τις διαδικασίες που επιτελούνται στη ΔΟΥ.

Με τον τρόπο αυτό θα μειωθεί στο ελάχιστο η προσέλευση του κοινού στις ΔΟΥ. Επιπλέον για την καλύτερη εξυπηρέτηση των φορολογουμένων θα πρέπει να:

Α) Επέλθουν νομοθετικές αλλαγές σε όλες τις φορολογίες σε θέματα που αφορούν στην αρμόδια ΔΟΥ υποβολής δηλώσεων, ώστε οι φορολογούμενοι να έχουν τη δυνατότητα συναλλαγής από οποιαδήποτε

ΔΟΥ ή Γραφείο ακόμη και εκτός χωρικής αρμοδιότητας (δηλαδή και σε γειτονικό Νομό)

B) Να προσαρμοστεί αντίστοιχα το λογισμικό του νέου TAXIS, ώστε να ικανοποιεί τις νέες απαιτήσεις.

Όπως προκύπτει από το πόρισμα, υπάρχουν ΔΟΥ στις οποίες θα εγκατασταθούν 7-8 servers λόγω της ενοποίησης τους.

Για αυτές τις ΔΟΥ προτείνεται να ενταχθούν κατά προτεραιότητα στο νέο TAXIS, ώστε να αποφευχθεί η μετεγκατάσταση των servers και το αντίστοιχο κόστος.

Επισημαίνεται ότι κατά την πιλοτική εγκατάσταση του νέου TAXIS στις πρώτες ενοποιημένες ΔΟΥ, θα απαιτηθεί η επιτόπια παρουσία ομάδας εφοριακών και τεχνικών, με σκοπό την υποστήριξη των εφαρμογών και την αντιμετώπιση τυχόν προβλημάτων.

Κόστος ενοποιήσεων ΔΟΥ

Το κόστος ενοποιήσεων των ΔΟΥ δύναται να ενταχθεί στο Πρόγραμμα Διοικητικής Μεταρρύθμισης του ΕΣΠΑ, ώστε το Κράτος να λάβει ως επιστροφή το 95% του ποσού από επιχορήγηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Το σύνολο των αναφορών στις καταργούμενες Δ.Ο.Υ γίνεται σε χρόνο παρελθοντικό και τελεσμένο. Εάν υπήρχε ζήτημα αναστολής, οι διατυπώσεις θα ήταν διαφορετικές, οι δε τεχνικές λύσεις θα άφηναν περιθώρια επανόδου, στοιχείο, το οποίο ουδόλως διαφαίνεται είτε στο κείμενο των προσβαλλομένων, είτε στο κείμενο του πορίσματος, η ανάγνωση του οποίου μόνο ευχή κι ελπίδα δημιουργεί, αλλά ουδεμία παρηγορία ή λύση προσφέρει στους κατοίκους της Ηπειρωτικής Ελλάδος, οι οποίοι ήδη υφίστανται τις συνέπειες της οδικής μεταφοράς τους στις αρμόδιες Δ.Ο.Υ, οι οποίες βρίσκονται σε μεγάλη χιλιομετρική απόσταση από τις καταργηθείσες. Στους κατοίκους των νησιωτικών περιοχών, πέραν των ανωτέρω, δημιουργούν αγωνία για το γεγονός ότι από την έναρξη της νέας χρονιάς θα πρέπει να υποβληθούν στην προπεριγραφείσα Οδύσσεια, στοιχείο, το οποίο δεδομένα δύναται να αποτελέσει παράγοντα ανάσχεσης της όποιας πρόθεσης επενδύσεων στον τόπο τους, σε τομείς με μια μικρή ελπίδα ανάπτυξης, όπως ο τουρισμός ή η γεωργία και οι συναφείς προς αυτούς δραστηριότητες.

III. ΓΕΝΙΚΟΙ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟΙ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΙ ΤΩΝ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΩΝ ΕΠΙΛΟΓΩΝ

A) Η ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΤΑΓΗ ΓΙΑ ΙΣΟΡΡΟΠΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΜΕ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΙΡΗΝΗ (ΑΡΘΡΟ 106 §1 ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ.)

Στο άρθρο 106§1 Συντάγματος ορίζεται ότι «για την εδραίωση της κοινωνικής ειρήνης και την προστασία του γενικού συμφέροντος το Κράτος προγραμματίζει και συντονίζει την οικονομική δραστηριότητα στη Χώρα, επιδιώκοντας να εξασφαλίσει την οικονομική ανάπτυξη όλων των τομέων της εθνικής οικονομίας».

Από τη διάταξη αυτή απορρέει η συνταγματική επιταγή για ισόρροπη οικονομική ανάπτυξη με διασφάλιση των συνθηκών κοινωνικής ειρήνης, η οποία δεσμεύει όλα τα κρατικά όργανα και πρωτίστως το νομοθέτη, περιορίζοντας το εύρος των επιτρεπτών επιλογών του.

Η παραπάνω συνταγματική επιταγή θέτει ιδίως δύο όρια στο νομοθέτη. Πρώτον, δεν είναι επιτρεπτή η θέσπιση νομοθετικών μέτρων τα οποία,

ανεξαρτήτως του επιδιωκόμενου με αυτά σκοπού δημοσίου συμφέροντος, συνεπάγονται σοβαρή διατάραξη της κοινωνικής ειρήνης, δηλαδή καταλήγουν σε αποτέλεσμα ευθέως αντίθετο προς το σκοπό της συνταγματικής διάταξης.

Ως σοβαρή διατάραξη της κοινωνικής ειρήνης πρέπει να νοηθεί εξίσου η δραματική επιδείνωση των συνθηκών κοινωνικής διαβίωσης (όπως αύξηση του αριθμού των ανέργων, αστέγων, όσων διαβιούν κάτω από το όριο της φτώχειας κλπ.) όσο και η διατάραξη της δημόσιας τάξης και ασφάλειας (όπως βίαιες ενέργειες διαμαρτυρίας, αύξηση της εγκληματικότητας κλπ.) που απορρέει από την επιδείνωση των κοινωνικών συνθηκών.

Δεν είναι επιτρεπτή η θέσπιση νομοθετικών μέτρων τα οποία συνεπάγονται δραματική συρρίκνωση της εθνικής οικονομίας και του διαθέσιμου εισοδήματος επιχειρήσεων και νοικοκυριών, προκειμένου να εξυπηρετηθεί μονομερώς ορισμένος, έστω και δημοσίου συμφέροντος, οικονομικός σκοπός.

Ιδίως δεν είναι επιτρεπτή η θέσπιση μέτρων που επιδιώκουν τη διάσωση των δημόσιων οικονομικών επί θυσία της ιδιωτικής οικονομίας.

Αντιθέτως, όπως συνάγεται από τη συνταγματική διάταξη, το γενικό συμφέρον δεν ταυτίζεται με το αμιγώς δημοσιονομικό ούτε μόνο με το συμφέρον της δημόσιας οικονομίας, αλλά απαιτείται να διασφαλίζεται η ισόρροπη ανάπτυξη τόσο της δημόσιας όσο και της ιδιωτικής οικονομίας.

Ενόψει των παραπάνω, δεν αμφισβητείται ότι υφίσταται πράγματι επιτακτικό δημόσιο συμφέρον που δικαιολογεί τη λήψη μέτρων για την αντιμετώπιση της τρέχουσας κρίσης.

Η κρίση όμως δεν είναι απλώς και μόνο δημοσιονομική, αλλά ευρύτερα οικονομική, με ήδη βαρύτερες επιπτώσεις στο σύνολο της οικονομικής δραστηριότητας.

Ως εκ τούτου, η πανθομολογούμενη ανάγκη αντιμετώπισης της κρίσης δεν δικαιολογεί εν λευκώ και εκ προοιμίου οποιοδήποτε μέτρο με οποιοδήποτε κόστος.

Η επιλογή των συγκεκριμένων μέτρων δεν ανήκει στην ανέλεγκτη διαπλαστική εξουσία του νομοθέτη, αλλά ελέγχεται ως προς την τήρηση της συνταγματικής επιταγής για ισόρροπη οικονομική ανάπτυξη με διασφάλιση της κοινωνικής ειρήνης. Κριτήρια ελέγχου είναι ιδίως η ένταση, η διάρκεια και η σώρευση των μέτρων, η δίκαιη κατανομή τους μεταξύ των πολιτών, καθώς και η αιτιολόγηση και τεκμηρίωση της αναγκαιότητας και της αποτελεσματικότητάς τους.

B) ΟΙ ΑΡΧΕΣ ΤΗΣ ΙΣΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΑΝΑΛΟΓΙΚΟΤΗΤΑΣ ΣΤΗΝ ΕΚΠΛΗΡΩΣΗ ΤΟΥ ΧΡΕΟΥΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ (ΑΡΘΡΑ 4§5 ΚΑΙ 25§§ 1&4 ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ)

Στο άρθρο 4§5 Συντ. ορίζεται ότι «**οι Έλληνες πολίτες συνεισφέρουν χωρίς διακρίσεις στα δημόσια βάρη, ανάλογα με τις δυνάμεις τους**».

Σύμφωνα με το άρθρο 25§1 Συντάγματος, οι κάθε είδους περιορισμοί που επιβάλλονται στα δικαιώματα οφείλουν να σέβονται την αρχή της αναλογικότητας.

Σύμφωνα δε με το άρθρο 25§4 του Συντάγματος «**το Κράτος δικαιούται να αξιώνει από όλους τους πολίτες την εκπλήρωση του χρέους της κοινωνικής και εθνικής αλληλεγγύης**».

Από το συνδυασμό των διατάξεων αυτών συνάγεται ότι ο νομοθέτης δύναται καταρχήν να επιβάλει στους πολίτες, προς εκπλήρωση του χρέους της κοινωνικής και εθνικής αλληλεγγύης, επιβαρύνσεις για την αντιμετώπιση

ορισμένης επείγουσας ανάγκης ή κατάστασης κρίσης, υπό την προϋπόθεση ωστόσο ότι αυτές κατανέμονται ισότιμα μεταξύ των πολιτών ανάλογα με τις δυνάμεις του καθενός και με τήρηση των αρχών της προσφορότητας και της αναγκαιότητας.

Δεν είναι επομένως επιτρεπτή η επιβολή μέτρων που βαρύνουν δυσανάλογα ορισμένες κατηγορίες πολιτών έναντι άλλων ούτε, κατά μείζονα λόγο, η επισώρευση νέων μέτρων σε βάρος των ίδιων κατηγοριών πολιτών, εάν τα προηγούμενα αποδείχθηκαν απρόσφορα.

Το Συμβούλιο της Επικρατείας, εξετάζοντας ορισμένα από τα πρώτα μέτρα που επιβλήθηκαν για την αντιμετώπιση της κρίσης με τους νόμους 3833 & 3845/2010, τα οποία αφορούσαν εισοδηματικές περικοπές στο προσωπικό του δημόσιου τομέα και τους συνταξιούχους, διαπίστωσε ότι **«η λήψη των μέτρων του ν. 3845/2010, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνεται και η περαιτέρω περικοπή αποδοχών και συνταξιοδοτικών παροχών, ... κρίθηκε αναγκαία από τον νομοθέτη εν όψει του ότι, κατά την εκτίμησή του, τα προγενεστέρως θεσπισθέντα με τις διατάξεις του ν. 3833/2010 μέτρα απεδείχθησαν ανεπαρκή για την αντιμετώπιση της δυσμενούς οικονομικής καταστάσεως της χώρας».**

Το Δικαστήριο δέχθηκε ότι τα συγκεκριμένα μέτρα του ν. 3845/2010 δεν παρίστανται απρόσφορα και μη αναγκαία, ενόψει του ότι **«αποτελούν τμήμα ενός ευρύτερου προγράμματος δημοσιονομικής προσαρμογής και προωθήσεως διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων της ελληνικής οικονομίας, το οποίο, συνολικώς εφαρμοζόμενο, αποσκοπεί τόσο στην αντιμετώπιση της κατά την εκτίμηση του νομοθέτη άμεσης ανάγκης καλύψεως οικονομικών αναγκών της χώρας όσο και στη βελτίωση της μελλοντικής δημοσιονομικής και οικονομικής της καταστάσεως».** Εξάλλου, **«η αντιμετώπιση της δυσμενούς οικονομικής καταστάσεως της Χώρας και, περαιτέρω, η δημοσιονομική εξυγίανση αυτής δεν στηρίζεται μόνον στην μείωση των δαπανών μισθοδοσίας των εργαζομένων στο Δημόσιο και τον ευρύτερο δημόσιο τομέα και των δαπανών των κοινωνικοασφαλιστικών οργανισμών, αλλά στη λήψη και άλλων μέτρων, οικονομικών, δημοσιονομικών και διαρθρωτικών, η συνολική και συντονισμένη εφαρμογή των οποίων εκτιμάται από το νομοθέτη ότι θα συμβάλει στην έξοδο της Χώρας από την κρίση και στη βελτίωση των δημοσιονομικών της μεγεθών, κατά τρόπο δυνάμενο να διατηρηθεί και στο μέλλον»** (ΣΤΕ 668/2012 Ολομ., σκέψη 35).

Ήδη όμως και τα μέτρα του ν. 3845/2010, μετά από εκείνα του ν. 3833/2010, αποδείχθηκαν ανεπαρκή για την αντιμετώπιση της οικονομικής κατάστασης και απέτυχαν να συμβάλουν στην έξοδο της χώρας από την κρίση (όπως αποδεικνύεται και από τα στοιχεία που παρατίθενται στη συνέχεια, υπό Β.3). Αυτό οδήγησε σταδιακά στην επισώρευση μιας σειράς πρόσθετων μέτρων, κάθε ένα από τα οποία θεωρήθηκε αναγκαίο λόγω της αποτυχίας των προηγούμενων, για να αποδειχθεί και αυτό με τη σειρά του ανεπαρκές και να συμπληρωθεί στη συνέχεια με περαιτέρω περικοπές και επιβαρύνσεις.

Έτσι, μεταξύ άλλων, διαδοχικά επιβλήθηκε έκτακτη εφάπαξ εισφορά στο εισόδημα φυσικών προσώπων (άρθρο 18 6 του ν. 3758/2009), μειώθηκαν οι μισθοί του προσωπικού του δημόσιου τομέα (άρθρα 1 και 2 του ν. 3833/2010), αυξήθηκαν οι συντελεστές του Φ.Π.Α. και άλλων ειδικών φόρων κατανάλωσης (άρθρα 12-15 του ν. 3833/2010), επιβλήθηκε νέα έκτακτη εφάπαξ εισφορά επί του εισοδήματος των φυσικών προσώπων (άρθρο 5 του ν. 3833/2010),

επιβλήθηκε εισφορά αλληλεγγύης στους συνταξιούχους (άρθρα 38 του ν. 3863/2010 και 11 του ν. 3865/2010), επιβλήθηκε ειδική εισφορά αλληλεγγύης στο ετήσιο συνολικό καθαρό εισόδημα άνω των 12.000 ευρώ των φυσικών προσώπων (άρθρο 29 του ν. 3986/2011), επιβλήθηκε έκτακτη εισφορά επί της ετήσιας αντικειμενικής δαπάνης από την κυριότητα ή κατοχή επιβατικών Ι.Χ. αυτοκινήτων (άρθρο 30 του ν. 3986/2011), επιβλήθηκε ετήσιο τέλος επιτηδεύματος στους επιτηδευματίες και τους ασκούντες ελεύθερο επάγγελμα (άρθρο 31 του ν. 3986/2011), επιβλήθηκε ειδική εισφορά αλληλεγγύης στο προσωπικό του δημόσιου τομέα (άρθρο 38 του ν. 3986/2011), επιβλήθηκε πρόσθετη μηνιαία εισφορά στις συντάξεις και ειδική εισφορά στις επικουρικές συντάξεις (άρθρο 44 του ν. 3986/2011), αυξήθηκε η εισφορά αλληλεγγύης συνταξιούχων (άρθρο 2 του ν. 4002/2011), επιβλήθηκε ειδικό τέλος στις ηλεκτροδοτούμενες δομημένες επιφάνειες ακινήτων (άρθρο 53 του ν. 4021/2011), μειώθηκαν κατά 20% οι συντάξεις άνω των 1.200 ευρώ και επιβλήθηκαν μειώσεις έως και 50% σε ειδικές κατηγορίες συνταξιούχων (άρθρα 1 και 2 του ν. 4024/2011), μειώθηκαν εκ νέου κατά 12% οι συντάξεις άνω των 1.300 ευρώ (άρθρο 1 του ν. 4051/2012) κ.ά.

Από τη διαδοχική επιβολή των παραπάνω μέτρων (σε συνδυασμό βεβαίως και με πληθώρα άλλων, όπως αυξήσεις έμμεσων φόρων) προκύπτει σωρευτική επιβάρυνση η οποία είναι *εξόφθαλμα δυσανάλογη σε βάρος ορισμένων κατηγοριών πολιτών.*

Ήδη ενόψει αυτού, είναι αμφίβολη η *προσφορότητα* των νέων μέτρων, δηλαδή το αν και κατά πόσον η περαιτέρω αφαίμαξη ήδη συρρικνωμένων εισοδημάτων μπορεί πράγματι να αποδώσει τα προσδοκώμενα δημοσιονομικά οφέλη.

Από την άλλη, καθ' όλη τη διάρκεια εφαρμογής των προηγθέντων μέτρων, που οδήγησαν σε πρωτοφανή *πραγματική* συρρίκνωση των εισοδημάτων, υπήρξε απόλυτη αποτυχία, όπως άλλωστε ομολογείται και επισήμως, στην αντιμετώπιση της φοροδιαφυγής και εισφοροδιαφυγής, αλλά και ευρύτερα της διαφθοράς και της παραοικονομίας (ήδη της τάξης άνω του 25% του ΑΕΠ).

Αντιθέτως, όπως έχει αναγνωρισθεί και νομολογιακά, **«είναι κοινώς γνωστή η, εκτεταμένη και μοναδικής διάστασης για τα ευρωπαϊκά δεδομένα, φοροδιαφυγή και εισφοροδιαφυγή, τα δε ανείσπρακτα βεβαιωμένα και ληξιπρόθεσμα χρέη των ιδιωτών προς το Δημόσιο ανέρχονται σε τεράστιο ποσό, που υπερβαίνει τα τριάντα δις ευρώ. Άλλωστε, μια από τις βασικές αιτίες της σημερινής πρωτοφανούς δεινής δημοσιονομικής κατάστασης της Χώρας είναι η μη καταβολή προς το Δημόσιο βεβαιωμένων και ληξιπροθέσμων οφειλών των ιδιωτών» (ΣΤΕ 1620/2011, σκέψη 6).**

Ενόψει αυτού, παρίσταται κατεξοχήν αμφίβολη η *αναγκαιότητα* των νέων μέτρων, δεδομένου ότι με αυτά επιβαρύνονται για πολλοστή φορά και δυσανάλογα πληγεί συγκεκριμένες ομάδες πληθυσμού, χωρίς να έχουν εξαντληθεί οι δυνατότητες –και ούτε καν έχουν ληφθεί στοιχειώδη μέτρα– για τη σύλληψη της φορολογητέας ύλης και της παραοικονομίας, τα οποία άλλωστε μπορούν να έχουν δυναμικά πολλαπλάσια απόδοση.

Γ. ΈΛΕΓΧΟΣ ΤΗΣ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΤΩΝ ΜΕΤΡΩΝ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΑΡΧΗΣ ΤΗΣ ΑΝΑΛΟΓΙΚΟΤΗΤΑΣ (ΑΡΘΡΟ 25§1 ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ)

Σύμφωνα με το άρθρο 25§1 Συντάγματος, οι κάθε είδους περιορισμοί που επιβάλλονται στα δικαιώματα οφείλουν να σέβονται την αρχή της αναλογικότητας. Στο πλαίσιο αυτό, η αναλογικότητα νομοθετικών μέτρων που περιορίζουν δικαιώματα εξαρτάται πρωτίστως από την προσφορότητα ή

καταλληλότητα, δηλαδή εν τέλει από την προσδοκώμενη αποτελεσματικότητά τους όσον αφορά την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού.

Με τα προτεινόμενα μέτρα επιδιώκεται η αντιμετώπιση της οικονομικής κρίσης με τη βελτίωση της δημοσιονομικής και της ευρύτερης οικονομικής κατάστασης της χώρας.

Στον ίδιο ακριβώς σκοπό απέβλεψαν και όλα τα προηγηθέντα μέτρα με το ίδιο ή παρόμοιο περιεχόμενο (συνδυασμός εισοδηματικών περικοπών και φορολογικών ή άλλων επιβαρύνσεων) που επιβλήθηκαν διαδοχικά κατά τη διάρκεια της προηγούμενης τριετίας.

Όπως όμως και αρμοδίως ομολογείται, τα προτεινόμενα μέτρα, όπως και όλα τα προηγούμενα, λαμβάνονται ακριβώς διότι αποδείχθηκαν ανεπαρκή τα κάθε φορά προηγηθέντα. Και μάλιστα, όπως προκύπτει από μακροοικονομικούς δείκτες, όσο περισσότερο συρρικνώνονται τα διαθέσιμα εισοδήματα λόγω του σωρευτικού αποτελέσματος των διαδοχικών μέτρων τόσο δυσμενέστερα βαίνουν τα δημοσιονομικά και ευρύτερα οικονομικά μεγέθη (βλ. και σχετικούς πίνακες στη συνέχεια).

Κατά τούτο, τίθεται εν αμφιβόλω η *αποτελεσματικότητα* των προτεινόμενων μέτρων, δεδομένου ότι αυτά απλώς προστίθενται σε μια σειρά προηγούμενων μέτρων με το ίδιο ή παρόμοιο περιεχόμενο, τα οποία όμως όχι μόνον απέτυχαν στον επιδιωκόμενο στόχο, αλλά αντιθέτως βάθυναν την κρίση και επέτειναν τη δυσμενή δημοσιονομική και οικονομική κατάσταση της χώρας.

Ειδικότερα, τα εισοδηματικά και φορολογικά μέτρα της προηγούμενης τριετίας, παράλληλα με τη σημαντικότερη μείωση του διαθέσιμου εισοδήματος οικογενειών και επιχειρήσεων, επέφεραν πρωτοφανή συρρίκνωση του ακαθάριστου εγχώριου προϊόντος (ΑΕΠ) της χώρας.

Αυτό οδήγησε και σε δραματική επιδείνωση των δημοσιονομικών μεγεθών (δημόσιο χρέος και δημόσιο έλλειμμα), τα οποία εκφράζονται ως ποσοστό του ΑΕΠ. Η εθνική οικονομία εισήλθε έτσι σε ένα φαύλο κύκλο, όπου όσο βαρύτερα μέτρα επιβάλλονται στους πολίτες τόσο δυσμενέστερα καθίστανται τα δημοσιονομικά και οικονομικά αποτελέσματα.

Αψευδής μάρτυρας της αποτυχίας των ληφθέντων μέτρων είναι τα στοιχεία που η ίδια η Κυβέρνηση συνομολογεί στην εισηγητική έκθεση του προϋπολογισμού έτους 2013. Σύμφωνα με αυτά, μεταξύ 2008 και 2013 το ΑΕΠ βαίνει συνεχώς και σταθερά μειούμενο, με αποτέλεσμα να έχει συρρικνωθεί κατά το 1/4 μέσα σε μόλις πέντε χρόνια, από τα 233 στα 183 δις ευρώ σε τρέχουσες τιμές (ακόμη περισσότερο σε σταθερές τιμές του 2006). Αντιστοίχως, το χρέος της Γενικής Κυβέρνησης βαίνει αυξανόμενο και έχει εκτιναχθεί από τα 263 στα 346 δις ευρώ, άλλως από το 112,9 στο 189,1% του ΑΕΠ!

Παράλληλα, τα όποια (αμφίβολα) δημοσιονομικά οφέλη επιτεύχθηκαν είχαν βαρύτατο και δυσανάλογο κοινωνικό και οικονομικό κόστος. Σύμφωνα με τα απολογιστικά στοιχεία που παραθέτει η κυβέρνηση για το έτος 2011 και τα εκτιμώμενα για το έτος 2012, δηλαδή τις δύο χρονιές στις οποίες τα προηγούμενα μέτρα περικοπών και επιβαρύνσεων ανέπτυξαν πλήρη αποτελέσματα, το ΑΕΠ μειώθηκε κατά 7,1% το 2011 και κατά 6,5% το 2012 και αναλόγως μειώθηκαν οι επενδύσεις (-19,6 και -15% αντιστοίχως), ενώ δυσανάλογα περισσότερο μειώθηκε η απασχόληση (-5,6 και -7,9% αντιστοίχως) και αυξήθηκε η ανεργία (16,5 και 22,4% αντιστοίχως). Ήδη η ανεργία το 2013 αναμένεται κατά τις προβλέψεις της κυβέρνησης να ανέλθει στο 22,8%, ενώ κατά τις μάλλον ρεαλιστικότερες του Ινστιτούτου Εργασίας ΓΣΕΕ - ΑΔΕΔΥ θα

εκτιναχθεί στο 29% σε στατιστικά μεγέθη και στο 34% σε πραγματικά (πηγή: ΙΝΕ-ΓΣΕΕ, Ετήσια έκθεση 2012, Αύγουστος 2012, σε: <http://www.inegsee.gr>). Ήδη πάντως για τον Ιούλιο 2012 η ΕΛΣΤΑΤ ανακοίνωσε ποσοστό ανεργίας 25,1% (βλ. <http://www.statistics.gr>).

Ιδιαίτερη μνεία πρέπει να γίνει στις δραματικές κοινωνικές επιπτώσεις των μέτρων, οι οποίες τείνουν να εκλάβουν διαστάσεις κατάρρευσης του κοινωνικού ιστού, δηλαδή της κοινωνικής συνοχής και της κατά το άρθρο 106 Συντ. κοινωνικής ειρήνης. Αντί πολλών άλλων στοιχείων, αρκεί να αναφερθεί ότι, σύμφωνα με την τελευταία έκθεση της Στατιστικής Αρχής, το 2011 το 21,4% του πληθυσμού ζούσε με διαθέσιμο εισόδημα κάτω από το όριο της φτώχειας, ενώ το 28,4% ζούσε σε συνθήκες στέρησης (πηγή: ΕΛΣΤΑΤ, Συνθήκες διαβίωσης στην Ελλάδα, 2.11.2012, σε: <http://www.statistics.gr>).

Η δύναμη των προσβαλλομένων κατάργηση των νησιωτικών ΔΥΟ για δημοσιονομικούς στην ουσία λόγους, υπό την προϋπόθεση εκπλήρωσης του αβέβαιου και μελλοντικού στόχου ψηφιοποίησης και ηλεκτρονικοποίησης των υπηρεσιών, διανθισμένου με θεμιτά και μεγαλεπίβολα, υπό τις παρούσες συνθήκες σχέδια και προγραμματισμούς, προσβάλλει υπό τις παρούσες συνθήκες, όπως παντελώς πρακτικά περιεγράφη ανωτέρω, το ατομικό δικαίωμα πρόσβασης των πολιτών του νησιού μας και των εγγυτέρων σε αυτό νησίδων στις Δημόσιες Οικονομικές Υπηρεσίες.

Παρότι στον τρέχοντα χρόνο έχουν ταυτισθεί στο επίπεδο μεγάλης μερίδας της κοινής γνώμης, του πολιτικού κόσμου και των μέσων μαζικής ενημέρωσης, σε νομικό αλλά και σε πραγματικό επίπεδο, **το δημόσιο συμφέρον δεν ταυτίζεται απαραίτητα και με τους δημοσιονομικούς συμφέρον του Δημοσίου. Ως εκ τούτου δεν δύναται να αποτελέσει ανεκτό ή αποκλειστικό περιορισμό των ατομικών δικαιωμάτων, υπό την προϋπόθεση, βεβαίως, ότι επ' ουδενί δεν παραβιάζεται το Σύνταγμα (πρβλ. τις πρόσφατες ΣτΕ 1207/2012, 1501/2012).**

Η όποια δημοσιονομική προσαρμογή, η οποία είναι δεδομένα απαραίτητη, οφείλει να χαρακτηρίζεται από αντικειμενική, ουσιαστική, ολόπλευρή, συνολική μελέτη όλων των παραμέτρων, οικονομικών και κοινωνικών, μεθοδικότητα, σχεδιασμό, μακροοικονομική και μικροοικονομική ανάλυση, αναγωγή σε πρακτική διάσταση των ρυθμίσεών της, ώστε το προσδοκώμενο όφελος και η αποτελεσματικότητά της να ισορροπούν αρμονικά με την επίπτωση και τις συνέπειες από τον περιορισμό των δικαιωμάτων καθώς και με την αντιπαραβολή τους με άλλα πιθανά μέτρα.

Όπως προαναφέρθηκε, η ισορροπία αυτή δεν έχει επιτευχθεί στην προκειμένη περίπτωση, ούτε στο επίπεδο της υιοθετηθείσας μελέτης ούτε στο επίπεδο σύνταξης των προσβαλλομένων. Το γεγονός καταδεικνύεται κι από την απόλυτη δυσαναλογία μεταξύ τεραστίου όγκου εργασίας, φόρτου, στοιχείων και στόχων, τα οποία όφειλε να εξετάσει η Επιτροπή Ειδικών και του χρονικού διαστήματος εντός του οποίου παρέδωσε τα παραδοτέα αυτής.

Η δυνασανολογία του χρόνου και του έργου αποτυπώθηκε και στο κείμενο του πορίσματος και των προσβαλλομένων, όπου με εξαιρετική ευκολία μετακυλύονται έναντι ευχολογίων και μελλοντικών, αβέβαιων γεγονότων δαπάνες τις οποίες έως σήμερα επωμιζόταν νομίμως το Υπουργείο Οικονομικών, εισπράττοντας τη φορολογία μέσω των Δ.Ο.Υ. Εάν αυτή η διαδικασία πάσχει, το κόστος και την πρωτοβουλία θεραπείας

κι επίλυσης οφείλει να το επωμισθεί, πρωτίσθως, ο υπαίτιος κι όχι να ανευρεθούν οι συνήθειες, εύκολες κι άμεσα εφαρμόσιμες λύσεις της πάγιας τακτικής.

Προαπαιτούμενο της κατάργησης των Δ.Ο.Υ αποτελεί η επίτευξη των τεχνολογικών εφαρμογών και η τροποποίηση – απλοποίηση της νομοθεσίας, ως γεγονός κι όχι ως στόχος, κι όχι τούμπαλιν.

Προαπαιτούμενο της κατάργησης των Δ.Ο.Υ αποτελεί η εφαρμογή του πραγματικού πλαισίου πάταξης της φοροδιαφυγής και τη δημιουργίας φορολογικής συνείδησης κι όχι η άτακτη και βίαιη αποχώρηση του Δημοσίου και των κρατικών δομών από τόπους όπου ιστορικά απαιτήθηκε αγώνας και προσπάθεια δεκαετιών για να εδραιωθεί και να ωριμάσει στο πληθυσμό η έννοια του ευνομούμενου κράτους δικαίου, μετά από μακρά εγκατάλειψη κι απομόνωσή τους από την επίσημη Πολιτεία.

Κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου, η παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας ελέγχονται ακυρωτικά ως προς δύο κυρίως σημεία:

α) ως προς το εάν υφίστανται συγκεκριμένοι και αντικειμενικοί λόγοι δημοσίου συμφέροντος που να συναρτώνται άμεσα με τον σχετικά επιβαλλόμενο περιορισμό -και ιδίως ως προς το εάν το δημόσιο αυτό συμφέρον δύναται να εξυπηρετηθεί αλλιώς- και

β) ως προς την προσφορότητα (όχι βεβαίως τη σκοπιμότητα) του μέτρου να προαγάγει το σχετικό δημόσιο σκοπό, εν όψει και της αρχής της αναλογικότητας.

Στην έννοια των αντικειμενικών λόγων δημοσίου συμφέροντος περιλαμβάνονται ιδιότητες ή καταστάσεις που τελούν σε άμεση εσωτερική συνάφεια προς το αντικείμενο και το χαρακτήρα της οικονομικής δραστηριότητας, όχι δε και στοιχεία άσχετα προς αυτό, συμπτωματικώς λαμβανόμενα υπόψη.

Συνεπώς η περιορίζουσα την ως άνω ελευθερία ρυθμιστική επέμβαση του νομοθέτου δεν δύναται να στηρίζεται σε κριτήρια, που, κατά κοινή αντίληψη, δε συνδέονται αμέσως προς παρόμοιους λόγους και άγουν, άνευ αποχρώντος λόγου, σε αδυναμία ασκήσεως οικονομικής δραστηριότητας (βλ. ΣτΕ (Ολ.) 474/1989, ΣτΕ 1149/88, ήδη ΣτΕ 467/1968, 533/1970, 1786/1981, 2112/1984 κλπ).

Η αντιπαραβολή του συμφέροντος που επιδιώκει ο νόμος έναντι του δικαιώματος που θίγεται αποτελεί τμήμα του ελέγχου της αρχής της αναλογικότητας.

Η αντιπαραβολή αυτή εμφανίζεται τόσο στο στάδιο του ελέγχου της αναγκαιότητας, όπου αναζητείται ένα λιγότερο περιοριστικό μέσο για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού, και γίνεται ακόμη εντονότερη στο 3^ο στάδιο, όπου εξετάζεται η *stricto sensu* αναλογικότητα, σύμφωνα με την οποία αξιολογείται ο σκοπός του νόμου σε σχέση με τον επιβαλλόμενο περιορισμό. Στην αναζήτηση ενός λιγότερο περιοριστικού μέσου, αυτό που ουσιαστικά αναζητείται είναι το κατά πόσο το μέσο που χρησιμοποιήθηκε είναι δικαιολογημένο με βάση τις ενδεχόμενες πιθανές εναλλακτικές λύσεις.

Η αναγωγή της αναλογικότητας σε βασικό εργαλείο αξιολόγησης των νομοθετικών παρεμβάσεων στα θεμελιώδη δικαιώματα και το εύρος της επεξεργασίας της από τα ελληνικά και τα διεθνή δικαστήρια υπαγορεύει στο νομοθέτη μια σειρά υποχρεώσεων όταν παρεμβαίνει περιοριστικά στα θεμελιώδη δικαιώματα.

Αντίστοιχα επιτρέπεται στο δικαστή χωρίς να εξετάσει τη σκοπιμότητα των μέτρων και υποδεικνύοντας μέγιστο αυτοπεριορισμό να εξετάσει αν ο νομοθέτης τήρησε το αναγκαίο μέτρο λαμβάνοντας υπόψη το σύνολο των στοιχείων που επιτρέπουν την αντιπαραβολή μέσου-σκοπού.

Η αρχή της αναγκαιότητας του μέτρου, η οποία αποτελεί το δεύτερο στάδιο ελέγχου της αναλογικότητας, υπαγορεύει την τήρηση μιας σχολαστικής επιμέλειας από το νομοθέτη, η οποία δεν αίρεται ούτε από την επιτακτικότητα του δημοσίου συμφέροντος αλλά και ούτε από την πίεση του χρόνου.

Η επιμέλεια αυτή εντάσσεται στον έλεγχο των άκρων ορίων και του προδήλου χαρακτήρα της αντισυνταγματικότητας, καθώς ο έλεγχος της από το δικαστή δεν επιβάλλει την αξιολόγηση του ίδιου του κρινόμενου μέτρου αλλά την επίδειξη της προσήκουσας επιμέλειας από την πλευρά του νομοθέτη.

Η αναλογικότητα δημιουργεί την υποχρέωση στο νομοθέτη να αναζητεί το ηπιότερο μέσο και η αναζήτηση αυτή προϋποθέτει την αποτύπωση της επίπτωσης που θα έχουν τα περιοριστικά μέτρα επί του προστατευτικού πυρήνα των θεμελιωδών δικαιωμάτων και τη θεμελίωση του τρόπου με τον οποίο επιδιώκεται το επιθυμητό αποτέλεσμα.

Εν προκειμένω, μέτρα όπως ο εξορθολογισμός του κόστους λειτουργίας και συντήρησης, η πιεστική κι επιμελής εποπτεία στην επίτευξη των στόχων είσπραξης εσόδων, η εξασφάλιση μεθόδων αύξησης της αποδοτικότητας του παραγομένου από τους υπαλλήλους έργου, η ουσιαστική απλοποίηση των διαδικασιών συναλλαγής και φορολόγησης, ο επισταμένος έλεγχος των φορολογουμένων φυσικών προσώπων κι επιχειρήσεων σε τακτική κι έκτακτη βάση κι άλλα αντίστοιχα μέτρα, οφείλουν να προηγηθούν της κατάργησης των Δ.Ο.Υ και της μετακύλισης του κόστους αυτού στους φορολογουμένους.

Από τη συνταγματική αρχή της αναλογικότητας, που κατοχυρώνεται στο άρθρο 25§1 Συντ., συνάγεται ότι οι κάθε είδους περιορισμοί δικαιωμάτων οφείλουν να είναι πρόσφοροι και αναγκαίοι για την επίτευξη του επιδιωκόμενου από το νομοθέτη σκοπού δημοσίου συμφέροντος και να μην είναι δυσανάλογοι σε σχέση προς αυτόν. Από τη θεμελιώδη αυτή επιταγή συνάγεται, ειδικότερα, ότι τα επιβαλλόμενα μέτρα οφείλουν: (α) να είναι *πρόσφορα* και με την έννοια της αποτελεσματικότητάς τους στην εξυπηρέτηση του επιδιωκόμενου σκοπού, (β) να είναι *επαρκώς αιτιολογημένα*, δηλαδή να αποδεικνύεται προσηκόντως η συνδρομή των προϋποθέσεων νόμιμου περιορισμού των δικαιωμάτων και (γ) να τηρούν *δίκαιη ισορροπία* ανάμεσα αφενός στις απαιτήσεις του δημοσίου συμφέροντος που δικαιολογούν τον περιορισμό του δικαιώματος και αφετέρου στο ίδιο το περιοριζόμενο δικαίωμα.

Κατά τον έλεγχο των αρχικών μέτρων περικοπών και επιβαρύνσεων που επιβλήθηκαν πριν από δύομιση χρόνια με τους ν. 3833 και 3845/2010, το Συμβούλιο της Επικρατείας διαπίστωσε ότι «τα μέτρα αυτά, λόγω της φύσεώς τους, συμβάλλουν αμέσως στην περιστολή των δημοσίων δαπανών. Εν όψει τούτων, *με τα δεδομένα που, κατά τον νομοθέτη, συνέτρεχαν κατά τον χρόνο θεσπίσεως των επιμάχων μέτρων*, τα μέτρα αυτά δεν παρίστανται, κατ' αρχήν, απρόσφορα, και μάλιστα προδήλως, για την επίτευξη των επιδιωκόμενων με αυτά σκοπών, ούτε μπορεί να θεωρηθούν ότι δεν ήταν αναγκαία, λαμβανομένου, άλλωστε, υπόψη ότι η εκτίμηση του νομοθέτη ως προς τα ληπτέα μέτρα για την αντιμετώπιση της υπ' αυτού διαπιστωθείσης κρίσιμης

δημοσιονομικής καταστάσεως υπόκειται σε οριακό μόνον δικαστικό έλεγχο» (ΣΤΕ 668/2012 Ολομ., σκέψη 35).

Ήδη ωστόσο, με τη συσσωρευμένη εμπειρία από τη θέσπιση και εφαρμογή πληθώρας πρόσθετων μέτρων περικοπών και επιβαρύνσεων που διαδοχικά επιβλήθηκαν έκτοτε, είναι προφανές ότι κατά την παρούσα συγκυρία *τα δεδομένα έχουν μεταβληθεί άρδην* και, όπως αναλυτικά προεκτέθηκε, υποδεικνύουν ακριβώς το αντίθετο, δηλαδή το καταρχήν και προδήλως απρόσφορο των προτεινόμενων μέτρων για την επίτευξη των επιδιωκόμενων σκοπών. Η εμμονή του νομοθέτη να επιδιώκει μονομερώς την επίτευξη των δημοσιονομικών στόχων σε βάρος ιδίως των μισθωτών και συνταξιούχων, χωρίς να λαμβάνονται αποτελεσματικά μέτρα για τη σύλληψη της φορολογητέας ύλης και την αντιμετώπιση της φοροδιαφυγής και της διαφθοράς, όχι μόνον απέτυχε στην επίτευξη των δημοσιονομικών στόχων, αλλά αντιθέτως προκάλεσε δυσμενέστερες επιπτώσεις στην εθνική οικονομία –κάτι άλλωστε που προκύπτει εύγλωττα και από επίσημα στοιχεία, μεταξύ άλλων και όσα η ίδια η κυβέρνηση επικαλείται στην εισηγητική έκθεση του προϋπολογισμού.

Τα δεδομένα, επομένως, που συντρέχουν στην παρούσα συγκυρία είναι ότι το σύνολο των προηγηθέντων μέτρων περικοπών και επιβαρύνσεων *αποδείχθηκαν απολύτως απρόσφορα*, καθότι προκάλεσαν πρωτοφανή ύφεση, η οποία όχι μόνο δεν οδήγησε, και ούτε θα μπορούσε άλλωστε να οδηγήσει, σε δημοσιονομική εξυγίανση, αλλά καταλήγει σε φαύλο κύκλο, αφού προκαλεί επιδείνωση των δημοσιονομικών μεγεθών, η οποία με τη σειρά της μεγεθύνει και επιτείνει τα υφεσιακά αποτελέσματα. Εάν όμως όλα τα προηγούμενα μέτρα περικοπών και επιβαρύνσεων αποδείχθηκαν αναποτελεσματικά, είναι απολύτως εύλογο να θεωρήσει κάποιος ότι δεν είναι δυνατόν να έχουν διαφορετικό αποτέλεσμα και πρόσθετα *όμοια* μέτρα.

Ενόψει των παραπάνω, όταν δηλαδή τα διαθέσιμα στοιχεία θέτουν σε σοβαρότατη αμφισβήτηση την αποτελεσματικότητα των προτεινόμενων μέτρων, απαιτείται να είναι *εμφανής και διαγνώσιμη* η προσφορότητα και αναγκαιότητά τους, δηλαδή αν και σε ποιο βαθμό εξυπηρετείται ο επιδιωκόμενος δημόσιος σκοπός. Ναι μεν, κατά τον έλεγχο των αρχικών μέτρων και όσο δεν υπήρχε συναφές προηγούμενο ούτε σχετικά διαθέσιμα στοιχεία από την εφαρμογή τους, το Συμβούλιο της Επικρατείας αναγνώρισε ότι οι εκτιμήσεις του νομοθέτη υπόκεινται, «εν όψει των συντρεχουσών περιστάσεων», σε οριακό δικαστικό έλεγχο (ΣΤΕ 668/2012 Ολομ., σκέψη 38), ήδη όμως οι συντρέχουσες περιστάσεις έχουν μεταβληθεί ριζικά, ενόψει της διαδοχικής εφαρμογής πολλαπλών όμοιων μέτρων περικοπών και επιβαρύνσεων και των διαθέσιμων στοιχείων από την εφαρμογή τους.

Κατά συνέπεια, ναι μεν γίνεται επίκληση σπουδαίου δημοσίου συμφέροντος για τη θέσπιση των προτεινόμενων μέτρων, ωστόσο οφείλει να *τεκμηριώνεται με τη δέουσα σαφήνεια και την παράθεση αναλυτικών στοιχείων* ο λόγος για τον οποίο η συγκεκριμένη δέσμη μέτρων είναι η μόνη λύση για την αποφυγή του κινδύνου χρεωκοπίας της χώρας, καθώς και το ότι *τα λαμβανόμενα μέτρα είναι αναγκαία, αλλά και τα μόνα ικανά και πρόσφορα για τον επιδιωκόμενο σκοπό*, τηρουμένων και των αρχών της ισότητας και αναλογικότητας. Προς τούτο θα απαιτείτο η σύνταξη ειδικής και συνολικής οικονομικής μελέτης, η οποία όφειλε να καταδείξει ότι έχουν εφαρμοστεί και εξαντληθεί όλα τα ηπιότερα εξ επόψεως συνεπειών σε θεμελιώδη ανθρώπινα δικαιώματα μέσα, όπως και ότι τα μέτρα αυτά ανταποκρίνονται στη φοροδοτική ικανότητα των πληττομένων οικονομικώς

τάξεων, ιδίως δε των ασθενεστερών, και διασφαλίζουν τα ελάχιστα όρια αξιοπρεπούς διαβίωσής τους, η δε εφαρμογή τους, εν όψει και των γενικότερων και αλληλένδετων επιπτώσεών τους στην εθνική οικονομία, θα οδηγήσει κατά βέβαιο, ή τουλάχιστον σφόδρα πιθανολογούμενο, τρόπο στην οικονομική ανάκαμψη της χώρας, η οποία, κατά κοινή πείρα, είναι και το πράγματι ζητούμενο για τη βιώσιμη και αποτελεσματική αντιμετώπιση της παρούσας κρίσης. Με τα δεδομένα αυτά, εφ' όσον δηλαδή ελλείπει η ανωτέρω αναγκαία τεκμηρίωση, *δεν αποδεικνύεται προσηκόντως η συνδρομή των προϋποθέσεων νόμιμου περιορισμού των δικαιωμάτων*, ως προς το είδος, το ύψος και τη διάρκεια των επιβαλλομένων περικοπών και επιβαρύνσεων (πρβλ. ΣτΕ 668/2012 Ολομ., σκέψεις 33.Γ, 36.Α, 36.Β και 41, μειοψ.). Κατά τούτο, με τα προτεινόμενα μέτρα επέρχεται παραβίαση, πέραν των ουσιαστικών δικαιωμάτων που προαναφέρθηκαν, της αρχής της αναλογικότητας του άρθρου 25 παρ. 1 Συντ., αλλά και της αρχής της ισότητας του άρθρου 4 παρ. 1 Συντ.

Ευρύτερα, εξάλλου, το γεγονός ότι τα νέα μέτρα αποτελούν τμήμα μιας γενικότερης πολιτικής, η οποία περιλαμβάνει και άλλα μέτρα (οικονομικά, δημοσιονομικά και διαρθρωτικά) για την αντιμετώπιση της δυσμενούς οικονομικής κατάστασης της χώρας, δεν αναιρεί την κατά το άρθρο 25 παρ. 1 του Συντάγματος *υποχρέωση του νομοθέτη να εξετάσει* πριν από την θέσπιση των συγκεκριμένων τούτων ρυθμίσεων αν το εξ αυτών προσδοκώμενο οικονομικό αποτέλεσμα μπορούσε να επιτευχθεί με *άλλα ηπιότερα μέτρα*.

Από τα παραπάνω γίνεται εξάλλου εμφανές, ενόψει και όσων προαναφέρθηκαν ότι *τα προτεινόμενα μέτρα δεν πληρούν τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες το Συμβούλιο της Επικρατείας έκρινε συνταγματικώς ανεκτά τα αρχικά μέτρων των ν. 3833 και 3845/2010 και, επομένως, δεν τηρείται δίκαιη ισορροπία ανάμεσα αφενός στις απαιτήσεις του δημοσίου συμφέροντος τις οποίες εξυπηρετούν οι προτεινόμενες περικοπές και επιβαρύνσεις και αφετέρου στις ίδιες τις αξιώσεις μισθωτών και συνταξιούχων, η προστασία των οποίων επιβάλλεται εκ του Συντάγματος και αποτελεί καθαυτή (αντίρροπη) πτυχή του δημοσίου συμφέροντος.*

Δ). ΠΑΡΑΒΙΑΣΗ ΤΗΣ ΑΡΧΗΣ ΤΗΣ ΙΣΟΤΗΤΑΣ ΣΤΑ ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΑΡΗ (ΑΡΘΡΟ 4§5 ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ.)

Σύμφωνα με το άρθρο 4§5 Συντ., «οι Έλληνες πολίτες συνεισφέρουν χωρίς διακρίσεις στα δημόσια βάρη, ανάλογα με τις δυνάμεις τους».

Το Συμβούλιο της Επικρατείας δέχθηκε προσφάτως ότι σε περιπτώσεις παρατεταμένης οικονομικής κρίσεως, ο κοινός νομοθέτης δύναται να θεσπίσει μέτρα περιστολής δαπανών που συνεπάγονται οικονομική επιβάρυνση μεγάλων κατηγοριών του πληθυσμού, πλην η δυνατότητα αυτή έχει ως όριο την καθιερούμενη από το άρθρο 4§5 του Συντάγματος Αρχή της Ισότητας στα δημόσια βάρη αναλόγως των δυνάμεων εκάστου, καθώς και την καθιερούμενη στο άρθρο 2§1 του Συντάγματος αρχή του σεβασμού της ανθρώπινης αξιοπρέπειας.

Τούτο σημαίνει ότι η επιβάρυνση αυτή πρέπει να κατανέμεται μεταξύ όλων των κατηγοριών των κατοίκων της Χώρα, άνευ διάκρισης εις βάρος της συνταγματικώς προστατευόμενης νησιωτικότητας.

Και τούτο διότι, εν όψει και της καθιερουμένης στο άρθρο 25§4 του Συντάγματος αξιώσεως του Κράτους να εκπληρώνουν όλοι οι πολίτες το χρέος της κοινωνικής και εθνικής αλληλεγγύης, δεν είναι επιτρεπτό η επιβάρυνση από τα μέτρα που λαμβάνονται προς αντιμετώπιση της δυσμενούς και

παρατεταμένης οικονομικής συγκυρίας να κατανέμεται πάντοτε σε συγκεκριμένες κατηγορίες πολιτών (ΣΤΕ 668/2012 Ολομ., σκέψη 37, ΣΤΕ 1285-1286/2012 Ολομ., σκέψη 9).

Ήδη στο προσαρτηθέν στο ν. 3845/2010 Μνημόνιο Οικονομικής και Χρηματοπιστωτικής Πολιτικής είχε τεθεί, και μάλιστα ως βραχυπρόθεσμος στόχος, η συλλογή του μεγαλύτερου ποσού των ληξιπρόθεσμων φορολογικών οφειλών (υπ' αριθ. 13), εξαγγελόταν δε ότι «η κυβέρνηση δεσμεύεται σε δίκαιη κατανομή του κόστους προσαρμογής», ότι «στην εξυγίανση των δημοσιονομικών, μεγαλύτερη θα είναι η συνεισφορά από όσους δεν έχουν κατά παράδοση συμβάλει με το μερίδιο που τους αναλογεί στη φορολογική επιβάρυνση» (υπ' αριθ. 8) και ότι «θα καταβληθεί κάθε δυνατή προσπάθεια για τη δίκαιη κατανομή των βαρών» (υπ' αριθ. 11).

Δυόμιση χρόνια αργότερα, οι στόχοι της είσπραξης ληξιπρόθεσμων οφειλών, της πάταξης της φοροδιαφυγής και εισφοροδιαφυγής και ευρύτερα της δίκαιης κατανομής των βαρών δεν έχουν ούτε κατ' ελάχιστον επιτευχθεί, με την παραοικονομία να καλπάζει σε ποσοστά της τάξης του 25% του ΑΕΠ, ενώ είναι κοινώς γνωστό ότι η φοροδιαφυγή αυξάνεται συστηματικά. Αντιθέτως, κατά το ίδιο χρονικό διάστημα επιβλήθηκε διαδοχικά σωρεία μέτρων που συρρίκνωσαν τα εισοδήματα. Αντί ωστόσο αυτή η αποτυχία επίτευξης των διακηρυγμένων στόχων, την οποία άλλωστε και η ίδια η κυβέρνηση συνομολογεί, να οδηγήσει σε αναπροσαρμογή των εφαρμοστέων μέτρων και πολιτικών, με πρώτιστο στόχο τη σύλληψη της φορολογητέας ύλης και την αντιμετώπιση της διαφθοράς και της παραοικονομίας, τα προτεινόμενα μέτρα εξακολουθούν να επιβαρύνουν υπέρμετρα, δυσανάλογα και, πλέον, κατά κραυγαλέα άδικο και άνισο τρόπο τους κατοίκους συγκεκριμένων νησιωτικών περιοχών.

Ενόψει μάλιστα των αλλεπάλληλων περικοπών και επιβαρύνσεων που προηγήθηκαν, πλέον τα προτεινόμενα μέτρα πλήττουν δυσανάλογα ιδίως τα χαμηλά και πολύ χαμηλά εισοδήματα.

IV. ΠΑΡΑΒΙΑΣΗ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 101§4 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ (ΝΗΣΙΩΤΗΚΟΤΗΤΑ)

A. Η Ελλάδα είναι μια χώρα που η ακτογραμμή της είναι όση περίπου και η ακτογραμμή της αφρικανικής ηπείρου, 15.000 χλμ. Σε αυτή φυσικά, υπολογίζεται η ακτογραμμή της Ηπειρωτικής χώρας αλλά και των νησιών. Η Χώρα μας έχει μεγάλο αριθμό νησιών ,μεγάλων νησιών αλλά και μικρών νησιών που κατοικούνται από 50 ή 100 ή ακόμα και 1000 κάτοικους πολίτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, πολίτες που έχουν τα ίδια δικαιώματα με τους πολίτες των αστικών κέντρων.

Το Σύνταγμα της χώρας μας στηρίζει την Νησιωτικότητα. Είναι συνταγματική υποχρέωση της Πολιτείας να λαμβάνει υπόψη της κατά τη διαμόρφωση των πολιτικών της την ιδιαιτερότητα των νησιωτικών περιοχών της χώρας (άρθρο 101 Συντάγματος).

Οι πολίτες αυτοί έχουν τα ίδια δικαιώματα με τους υπόλοιπους πολίτες της Ελλάδος και της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Όμως συμβαίνει στην πράξη αυτό;

Ο πολίτης της Αθήνας και των μεγάλων πόλεων επιδοτείται για τις μετακινήσεις του έως και 90% ενώ οποιοδήποτε άλλου μικρού νησιού ,σε αντίθεση, επιδοτείται από την Ευρωπαϊκή Ένωση ελάχιστα έως και καθόλου. Αυτό σημαίνει ότι δεν αντιμετωπίζεται ο πολίτης ισότιμα και είναι αναγκαίο να

υπάρξουν στοχευμένες πολιτικές στήριξης που θα δώσουν την δυνατότητα στους πολίτες αυτούς να δημιουργούν ισότιμα μαζί με τους υπόλοιπους πολίτες.

Αυτό φυσικά δεν ισχύει μόνο για τα μικρά νησιά αλλά και τα μεγαλύτερα νησιά όπως είναι πολλά από τα νησιά του Ιονίου και του Αιγαίου Πελάγους.

Όλα έχουν ανάγκη από την υιοθέτηση και υλοποίηση μιας στρατηγικής που θα καλύψει τις ειδικές ανάγκες τους και που θα επιδιώκει το ζήτημα της εδαφικής συνοχής να είναι βασική ευρωπαϊκή πολιτική.

B. Η ένταξη της Ελλάδας στην τότε ΕΟΚ το 1981 δεν συνοδεύτηκε από καμία πρόνοια για την ανάδειξη των ειδικών προβλημάτων των νησιών.

Η Ελλάδα δεν επέτυχε τότε να εισαχθεί κάποια ειδική θεσμική μέριμνα για τα νησιά στη συμφωνία προσχώρησης της Ελλάδας. σε αντίθεση με άλλες χώρες (πχ. Δανία, Ιρλανδία, Μ. Βρετανία και μετέπειτα Ισπανία και Πορτογαλία), οι οποίες κατοχύρωσαν προνόμια και επέτυχαν ειδικούς όρους προσαρμογής για τα νησιά τους τα οποία σε πολλές περιπτώσεις αποτελούν υπερπόντια εδάφη.

Ωστόσο, με πρωτοβουλία της χώρας μας και σε συνεργασία με τις άλλες ενδιαφερόμενες χώρες, όπως η Ιταλία, η Ισπανία και η Πορτογαλία, πετύχαμε τη θέσπιση των Μεσογειακών Ολοκληρωμένων Προγραμμάτων που αποτέλεσαν μια πρώτη προσπάθεια ουσιαστικής ευρωπαϊκής περιφερειακής πολιτικής.

Τα ΜΟΠ απέφεραν σημαντικά οφέλη στην Ελλάδα και ασφαλώς και στα ελληνικά νησιά. Επόμενος σημαντικός σταθμός στην ευρωπαϊκή περιφερειακή πολιτική ήταν η Ενιαία Ευρωπαϊκή Πράξη, υπογραφείσα το 1986 και τεθείσα σε ισχύ το 1987, με την οποία εισήχθη στη Συνθήκη της Ευρωπαϊκής Κοινότητας ο τίτλος XVII ο οποίος αφορά την πολιτική οικονομικής και κοινωνικής συνοχής της Κοινότητας. Με την Ενιαία Ευρωπαϊκή Πράξη (ΕΕΠ) διαμορφώθηκε το νομικό θεμέλιο μιας ιδιαίτερης κοινοτικής πολιτικής αλληλεγγύης μέσω της οποίας θα μπορούσαν να ωφεληθούν και τα ευρωπαϊκά νησιά. Η ΕΕΠ δεν έκανε ωστόσο ειδική αναφορά στις νησιωτικές περιοχές.

Το πρώτο ουσιαστικό επίτευγμα όσον αφορά ειδικότερα τις νησιωτικές περιοχές, ήρθε το 1988 στη Σύνοδο Κορυφής της Ρόδου, όταν η Ευρωπαϊκή Κοινότητα αναγνώρισε για πρώτη φορά την ιδιαιτερότητα του Αιγαίου και των νησιωτικών περιοχών γενικότερα.

Στα συμπεράσματα της Συνόδου Κορυφής της Ρόδου αποσαφηνίστηκε ότι τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν τα νησιά δεν είναι συγκυριακής φύσης, αλλά πρόκειται για δομικά προβλήματα που έχουν τη βάση τους στις ιδιαιτερότητες του νησιωτικού χώρου.

Με τη Συνθήκη του Μάαστριχτ ενισχύθηκαν και εμβαθύνθηκαν οι αρμοδιότητες της Κοινότητας στον τομέα της περιφερειακής πολιτικής. Έτσι, ενώ το Μάαστριχτ αναφέρεται στις νησιωτικές περιοχές της Γαλλίας, της Ισπανίας και της Πορτογαλίας, ακόμη και τις υπερπόντιες, δεν υπήρξε καμία αναφορά στα ελληνικά νησιά. Σημαντικότερο σταθμό αποτέλεσε ωστόσο η επόμενη αναθεώρηση των Ευρωπαϊκών Συνθηκών. Κατά τη Διακυβερνητική Διάσκεψη που οδήγησε στην υπογραφή της Συνθήκης του Άμστερνταμ, υπογραφείσα το 1997 και τεθείσα σε ισχύ το 1999, συμπεριελήφθη στη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα ειδική μνεία για τα νησιά.

Το **άρθρο 158 της Συνθήκης**, το οποίο αποτελεί τη νομική βάση για την πολιτική οικονομικής και κοινωνικής συνοχής της ΕΕ, περιέχει ειδική αναφορά για μέριμνα της Κοινότητας σε σχέση με τις νήσους. Με το τροποποιημένο

άρθρο 158, δηλωνόταν ότι «**η Κοινότητα αποσκοπεί, ιδιαίτερα, στη μείωση των διαφορών μεταξύ των επιπέδων ανάπτυξης των διαφόρων περιοχών και στη μείωση της καθυστέρησης των πλέον μειονεκτικών περιοχών ή νήσων, συμπεριλαμβανομένων των αγροτικών περιοχών**». Ουσιαστικά, με την προσθήκη των νήσων, η τότε κυβέρνηση κατάφερε να αναγνωρισθεί από την ΕΕ ο εγγενής και μόνιμος χαρακτήρας των διαρθρωτικών προβλημάτων που αντιμετωπίζουν οι νησιωτικές περιοχές και ως εκ τούτου διαμορφώθηκε πολιτικό, νομικό και οικονομικό προηγούμενο, ώστε να μπορούν να υπάρξουν ειδικές πολιτικές για την ανάπτυξη των νησιών.

Τέλος στη Συνθήκη του Άμστερνταμ, ενσωματώθηκε ως παράρτημα μία "**Δήλωση σχετικά με τις νησιωτικές περιοχές**".

Στο Ευρωπαϊκό Σύνταγμα (Συνθήκη της Λισαβώνας) και την περίφημη κατοχύρωση της νησιωτικότητας, όπου γίνεται κάνει άμεση αναφορά στα νησιά σε τρία κύρια σημεία του.

Το 1^ο είναι το **άρθρο III-220** που αφορά στην **οικονομική, κοινωνική και εδαφική συνοχή** κι αποτελεί ουσιαστικά εξέλιξη του άρθρου 158 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα.

Το 2^ο είναι το **άρθρο III-167**, παρ. 3 το οποίο αφορά στις κρατικές ενισχύσεις καθορίζοντας ποιες ενισχύσεις δύνανται να θεωρηθούν συμβατές με την εσωτερική αγορά. Το άρθρο αυτό αντικαθιστά το άρθρο 87 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα.

Τέλος, αναφορά στα νησιά γίνεται και στο **άρθρο III-246** που αφορά στα διευρωπαϊκά δίκτυα σε αντικατάσταση του άρθρου 154 της Συνθήκης. Το άρθρο αυτό επαναλαμβάνει τη διατύπωση του άρθρου 154 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα. Αξίζει ωστόσο να αναφέρουμε τι ακριβώς προβλέπει το ανωτέρω άρθρο για τα νησιά. Το άρθρο κάνει ειδική μνεία στη σύνδεση των διευρωπαϊκών δικτύων με τις νησιωτικές περιοχές. Συγκεκριμένα, αναφέρεται ότι «στο πλαίσιο συστήματος ανοιχτών και ανταγωνιστικών αγορών, η δράση της Ένωσης αποσκοπεί στη προώθηση της διασύνδεσης και της διαλειτουργικότητας των εθνικών δικτύων, καθώς και της πρόσβασης στα δίκτυα αυτά. Λαμβάνεται υπόψη η ανάγκη να συνδεθούν οι νησιωτικές, οι μεσογειακές και οι περιφερειακές περιοχές με τις κεντρικές περιοχές της Ένωσης». Με το άρθρο αυτό λοιπόν κατοχυρώνεται και στο Ευρωπαϊκό Σύνταγμα η συμβολή της Ευρωπαϊκής Ένωσης στη σύνδεση των νησιών με την υπόλοιπη Ευρώπη μέσω της δημιουργίας και της ανάπτυξης έργων υποδομής στους τομείς των μεταφορών, των τηλεπικοινωνιών και της ενέργειας.

Αυτό συνεπάγεται ότι η Ένωση υποχρεούται πλέον, κατά τη χάραξη της πολιτικής της στον τομέα της συνοχής (διαρθρωτικά ταμεία, Ταμείο Συνοχής), να λαμβάνει ιδιαίτερα υπόψη την ανάγκη ενίσχυσης της διασύνδεσης των νησιών με τα ηπειρωτικά εδάφη.

Γ. Η αρχή της «νησιωτικότητας» στην διοικητική μεταρρύθμιση – Η εμπειρία του Καλλικράτη

Με το πρόγραμμα Καλλικράτης επιτεύχθηκε η ουσιαστική ανακατανομή των αρμοδιοτήτων μεταξύ των δύο επιπέδων τοπικής αυτοδιοίκησης – κατά κύριο λόγο- αλλά και μεταξύ της αυτοδιοίκησης και της αποκεντρωμένης διοίκησης κατά δεύτερο λόγο.

Εκείνο όμως που είναι αξιοσημείωτο είναι η εφαρμογή της αρχής της νησιωτικότητας, για πρώτη φορά μετά την συμπερίληψη της ερμηνευτικής

διάταξης του άρθρου 101 του Συντάγματος 2001 για την νησιωτικότητα¹. Ορίσθηκαν επιπλέον αρμοδιότητες για τους νησιώτικους δήμους, καταρχήν των τριών νησιώτικων περιφερειών, του Νοτίου Αιγαίου, του Βορείου Αιγαίου και των Ιονίων Νήσων.

Συγκεκριμένα, η ερμηνευτική δήλωση του άρθρου 101 Συντάγματος έχει ως εξής: «Ο κοινός νομοθέτης και η διοίκηση όταν δρα κανονιστικά έχουν υποχρέωση να λαμβάνουν υπόψη τις ιδιαίτερες συνθήκες των νησιώτικων περιοχών.» Πέραν αυτής όμως ο συντακτικός νομοθέτης αναφέρεται ειδικότερα προαγωγή της οικονομίας των νησιώτικων περιοχών με την επιταγή του άρθρου 106§1 του Συντάγματος όπου συγκεκριμένα αναφέρεται ότι το «...**το Κράτος προγραμματίζει και συντονίζει την οικονομική δραστηριότητα στη Χώρα, επιδιώκοντας να εξασφαλίσει την οικονομική ανάπτυξη όλων των τομέων της εθνικής οικονομίας. Λαμβάνει τα επιβαλλόμενα μέτρα για την αξιοποίηση των πηγών του εθνικού πλούτου, από την ατμόσφαιρα και τα υπόγεια ή υποθαλάσσια κοιτάσματα, για την προώθηση της περιφερειακής ανάπτυξης και την προαγωγή ιδίως της οικονομίας των ορεινών, νησιώτικων και παραμεθόριων περιοχών**»².

Αντίστοιχης σημασίας είναι και η αναφορά της Συνθήκης του Άμστερνταμ που μεταξύ των άλλων επιβεβαιώνει, στο άρθρο 158, ότι «*Η Κοινότητα, προκειμένου να προαχθεί η αρμονική ανάπτυξη του συνόλου της, αναπτύσσει και εξακολουθεί τη δράση της με σκοπό την ενίσχυση της οικονομικής και κοινωνικής της συνοχής. Η Κοινότητα αποσκοπεί, ιδιαίτερα, στη μείωση των διαφορών μεταξύ των επιπέδων ανάπτυξης των διαφόρων περιοχών και στη μείωση της καθυστέρησης των πλέον μειονεκτικών περιοχών ή νήσων, συμπεριλαμβανομένων των αγροτικών περιοχών...*»³.

Η αναγνώριση της ιδιαιτερότητας και η προστασία του νησιώτικού χώρου στην Ευρωπαϊκή Ένωση είχε βέβαια ως αφετηρία την Συνθήκη του Άμστερνταμ αλλά έκτοτε αποτέλεσε διαρκή και επίμονη προσπάθεια εμβάθυνσης αυτής της πολιτικής στα όργανα της Ένωσης παρότι δεν υπήρξε πάντοτε αυτονόητη κατάκτηση και χρειάστηκε η συνεχής προσπάθεια των εκπροσώπων των

¹ Πρβλ. σχετικά Απ. Παπακωνσταντίνου, Η συνταγματική αρχή της βιώσιμης ανάπτυξης των νησιωτικών περιοχών, www.nomosphysis.org.gr (Οκτώβριος 2004). Ειδικότερα καταλήγει στο συμπέρασμα ότι «*Η αρχή της βιώσιμης ανάπτυξης των νησιωτικών περιοχών αποτελεί ειδικότερη όψη της γενικότερης αρχής της βιώσιμης ανάπτυξης. Οι ιδιαιτερότητες που χαρακτηρίζουν τις νησιωτικές περιοχές προσδίδουν ωστόσο στην εν λόγω αρχή εν πολλοίς αυτόνομο περιεχόμενο. Το Σύνταγμα περιλαμβάνει άλλωστε συγκεκριμένους ορισμούς για τις περιοχές αυτές στο άρθρο 106 παρ. 1 καθώς και στην ερμηνευτική δήλωση που συνοδεύει το άρθρο 101. Συγκροτείται έτσι ένα πλέγμα συνταγματικών κανόνων, η συνάρθρωση των οποίων διαμορφώνει το κανονιστικό περιεχόμενο της αρχής της βιώσιμης ανάπτυξης των νησιωτικών περιοχών*»

² Βλ. σχετικά Απ. Παπακωνσταντίνου, ό.π. όπου αναφέρεται η βιώσιμη ανάπτυξη ως η συμπύκνωση της συνταγματικής επιταγής του άρθρου 106, παρ.1 δεδομένου ότι «*η οικονομική ανάπτυξη δεν μπορεί να νοηθεί...αποκομμένα από την κοινωνική και περιβαλλοντική διάσταση*». Για παράδειγμα η ελλιπής συμπερίληψη ειδικών προβλέψεων στα αναπτυξιακά προγράμματα που καταρτίζει η Κυβέρνηση για την άρση των αρνητικών συνεπειών της νησιωτικότητας παραβιάζει την συνταγματική επιταγή του άρθρου 106, παρ.1, δηλαδή η επίκληση της νησιωτικότητας επιβάλλεται να συνοδεύεται από θεσμικά μέτρα και μέτρα πολιτικής που αμβλύνουν ή και αίρουν τις δυσμενείς συνθήκες της κοινωνικής και οικονομικής ανάπτυξης στα νησιά.

³ Βλ. Αιτιολογική έκθεση του ν.3852/2010. Την συνθήκη του Άμστερνταμ, άρθρο 158, βλ. Επίσημη Εφημερίδα αριθ. C 340 της 10ης Νοεμβρίου 1997

www.eurlex.europa.eu/el/treaties/dat/11997D/htm/11997D.html#0001010001

νησιωτικών περιοχών για την προώθηση και την κατοχύρωση των νησιωτικών πολιτικών της Ένωσης.

Η προώθηση επαρκούς προσβασιμότητας σε κοινωνικές και άλλες υπηρεσίες γενικού συμφέροντος ώστε να διασφαλιστεί η ισότητα και να αποφευχθούν οι διακρίσεις μεταξύ των Ευρωπαίων πολιτών, αποτελεί τη βάση της αρχής της νησιωτικότητας, ενόψει των ιδιαίτερων συνθηκών που προκύπτουν από το συνδυασμό των φυσικών και των κοινωνικοοικονομικών στοιχείων.

Χαρακτηριστικά της νησιωτικότητας είναι κυρίως η «σχετική απομόνωση και η αίσθηση της μοναδικότητας» και η «ατελής πρόσβαση στις αγορές και τις δημόσιες υπηρεσίες και τα προβλήματα στις μεταφορές» καθώς επίσης και « η μικρή σχετικά κλίμακα και η εξαιρετικά ευρεία διαφοροποίηση των ανθρωπίνων δραστηριοτήτωνΗ σχετικά περιορισμένη διαθεσιμότητα των παραγωγικών πόρων. Η εξαιρετικά μεγάλες εποχικές διακυμάνσεις του ανθρώπινου δυναμικού και των οικονομικών δραστηριοτήτων των νησιών. Τα δημογραφικά προβλήματα στα μικρά νησιά»⁴.

Οι παραπάνω παράγοντες και άλλοι παραγόμενοι από αυτούς προσδιορίζουν και το περιεχόμενο του διοικητικού προβλήματος των νησιών⁵.

Η μικρή πληθυσμιακή ενότητα, με έντονες εποχιακές διακυμάνσεις που πολλαπλασιάζουν τις ανάγκες σε πόρους και ανθρώπινο δυναμικό τους θερινούς μήνες ενώ καταλήγουν σε συνθήκες απομόνωσης και έλλειψης αντίστοιχων αναγκών τους χειμερινούς μήνες, δηλαδή η περιοδικότητα του φόρτου εργασίας της διοίκησης, η αδυναμία υπηρεσιακής αυτοτέλειας λόγω των προαναφερομένων συνθηκών, το αντίστοιχο υψηλό οικονομικό κόστος για την συγκρότηση και διατήρηση υπηρεσιακών υποδομών που απευθύνονται σε μικρό αριθμό χρηστών, όλα αυτά προσδιορίζουν το πρόβλημα της διοικητικής οργάνωσης και λειτουργίας των νησιών.

Τα προβλήματα είναι εντονότερα στις τρεις νησιώτικες περιφέρειες όπου αντιστοιχεί μεγάλος αριθμός μικρών νησιών χωρίς να υπάγονται σε ηπειρωτική διοικητική μονάδα.

Από την άλλη πλευρά όμως η ομοιομορφία του ιδιαίτερου αυτού γεωγραφικού χώρου επιτρέπει προσαρμογές των διοικητικών συστημάτων στις ιδιαίτερες ανάγκες του νησιώτικου χώρου.

Ο θεσμικός χώρος της Αυτοδιοίκησης, λόγω της έλλειψης της ιεραρχικής σχέσης μεταξύ των επιπέδων διοίκησης και της διοικητικής του αυτοτέλειας ενώ επιτρέπει την προσαρμογή ορισμένων λειτουργιών στην ιδιαιτερότητα του νησιού παράλληλα δεν διευκολύνει την παροχή άλλων λειτουργιών όπου υπάρχει η ανάγκη υπαγωγής δε ευρύτερο διοικητικό πεδίο.

⁴ Βλ. *Ιωάννης Σπιλάνης/Ι. Ακριβοπούλου/Κ. Γάκης/ Γ. Μιχαηλίδης/ Αθ. Νιάρχος*, Ο Καλλικράτης στα Νησιά, ΕΕΤΑΑ, Αθήνα 2010, σ. 13-14. Για την νησιωτικότητα και την αναπτυξιακή προοπτική του νησιώτικου χώρου πρβλ. *Σπιλάνης Ι./Βαγιάννης Ε./Βακουφάκης Χ./Κονδύλη Ι*, Βιώσιμη Ανάπτυξη νησιώτικου χώρου, www.3aegean.gr Το θεσμικό πλαίσιο για τη βιώσιμη χωρική ανάπτυξη των νησιωτικών περιφερειών: το παράδειγμα της περιφέρειας Νοτίου Αιγαίου, www.nomosphysis.org.gr Οκτώβριος 2004, *Α.Παπαδασκαλόπουλος/Γ.Μέργος/Εμ.Χριστοφάκης*, Περιφερειακή αναπτυξιακή στρατηγική για τον νησιωτικό χώρο, www.ipa.panteion.gr/6

⁵ Πρβλ και *Κ.Χλωμούδη*, Μεταφορές στα νησιά και Υπηρεσίες δημοσίου συμφέροντος, www.hellasmaritime.blogspot.com

Τα ιδιαίτερα αυτά προβλήματα της διοίκησης του νησιώτικου χώρου ρύθμισε, για πρώτη φορά σε αυτό το εύρος, ο νόμος 3852/2010, το Πρόγραμμα Καλλικράτης, εξειδικεύοντας επιπλέον αρμοδιότητες για τους νησιώτικους δήμους και τις νησιώτικες περιφέρειες.

Η «νησιωτικότητα» επικεντρώθηκε κυρίως στην πρόβλεψη για την μεταβίβαση πρόσθετων αρμοδιοτήτων από τις τρεις νησιώτικες περιφέρειες στους ανήκοντες σε αυτές νησιωτικούς δήμους, στοιχείο έκδηλο και στις προσβαλλόμενες, όσο και στο πόρισμα της Επιτροπής Ειδικών, καθώς κινούνται στον άξονα της συγκέντρωσης των κυρίων αρμοδιοτήτων στα κεντρικά νησιά και την επιβάρυνση των περιφερειακών, μεσαίου μεγέθους νησιών, με κόστη και διαδικασίες, οι οποίες ελάχιστη προστιθέμενη αξία τους αποφέρουν.

Οι αρμοδιότητες αυτές προφανώς δεν έχουν μελετηθεί κάθε μία ξεχωριστά διότι εάν αυτό είχε συμβεί θα είχε διαπιστωθεί ότι η συντριπτική πλειονότητά τους προϋποθέτει συνδρομή άλλων υπηρεσιών ή συνδρομή εξειδικευμένου προσωπικού το οποίο εάν υπάρχει μόνο σε επίπεδο των περιφερειακών υπηρεσιών μπορεί να υπηρετεί.

Συγκεκριμένα, μεταβιβάστηκαν 28 επιπλέον αρμοδιότητες στον Τομέα Γεωργίας, Κτηνοτροφίας και Αλιείας, τις αρμοδιότητες αυτές ασκούσε η νομαρχιακή αυτοδιοίκηση και με το άρθρο 186 του ν.3852/2010 κατανέμονται στις περιφέρειες.

Από την 1^η Ιανουαρίου 2013 αυτές θα ασκούνται από τους δήμους των περιφερειών Βορείου και Νοτίου Αιγαίου και Ιονίων Νήσων.

Η άσκηση των παραπάνω αρμοδιοτήτων προϋποθέτει την υπηρεσία εξειδικευμένου επιστημονικού προσωπικού για την στελέχωση των διοικητικών μονάδων και κυρίως την στελέχωση των πολυάριθμων επιτροπών που είναι αναγκαίες για την διεκπεραίωση των αποφασιστικών ή γνωμοδοτικών αρμοδιοτήτων. Το προσωπικό αυτό τεκμαίρεται ότι υπηρετεί ήδη στις περιφέρειες προερχόμενο από τις καταργηθείσες νομαρχιακές αυτοδιοικήσεις. Στις περιφέρειες διατηρούνται αντίστοιχες αρμοδιότητες και ως εκτούτου δεν είναι εφικτή η μεταφορά του στους δήμους, λαμβανομένης πάντως υπόψη και της υποστελέχωσης των νησιωτικών περιφερειών σε επιστημονικό προσωπικό. Η μετακίνηση προσωπικού στους μεγάλους νησιώτικους δήμους ενδεχομένως να καλύπτει μέρος των αναγκών αλλά δεν είναι εύκολη η μετακίνηση προσωπικού στα μικρά νησιά.

Ακόμη όμως και εάν αυτό ήταν εφικτό, ο φόρτος διοικητικής εργασίας λόγω του μεγέθους και του πληθυσμού των μικρών νησιωτικών δήμων θα καθιστούσε απολύτως απαγορευτικό το κόστος μισθοδοσίας του επιστημονικού προσωπικού.

Αντίστοιχες παρατηρήσεις αναφέρονται και στους τομείς Φυσικών Πόρων, Ενέργειας και Βιομηχανίας όπου μεταβιβάστηκαν 10 επιπλέον αρμοδιότητες, στους Τομείς Απασχόλησης, Εμπορίου και Τουρισμού (4 αρμοδιότητες), Μεταφορών και Επικοινωνιών (8 αρμοδιότητες), Εργων, Χωροταξίας, Πολεοδομίας και Περιβάλλοντος (4 αρμοδιότητες).

Ο νομοθέτης του ν.3852/2010 επιχειρεί να ρυθμίσει με τις διατάξεις του άρθρου 206 τη διαδικασία άσκησης των αρμοδιοτήτων των νησιωτικών δήμων, συμπεριλαμβανομένων και εκείνων που από την 1^η Ιανουαρίου του 2013 μεταβιβάζονται επιπροσθέτως.

Βασική επιλογή είναι η ανάθεση της διοικητικής υποστήριξης, δηλαδή της παροχής προσωπικού και λειτουργικών μέσων, από τους μεγαλύτερους δήμους κάθε περιφερειακής ενότητας προς τους μικρότερους και ασθενέστερους. Λαμβανομένου υπόψη ότι στις νησιώτικες περιφέρειες οι περιφερειακές ενότητες αντιστοιχούν στα πρώην επαρχεία και επιπλέον ο ίδιος ο νομοθέτης ορίζει και νέες περιφερειακές ενότητες διαμορφώνεται ex lege η ομάδα των δήμων που εξυπηρετείται από τον μεγαλύτερο.

Σε αρκετές περιπτώσεις, λόγω της χωρικής πολυδιάσπασης των περιφερειακών ενότητων, ούτε ο μεγαλύτερος δήμος είναι σε θέση να παράσχει την αναγκαία διοικητική υποστήριξη.

Η κατάσταση αυτή γίνεται περισσότερο επώδυνη όταν η διοικητική υποστήριξη καταστρώνεται κατά τρόπο αναγκαστικό και δεν αφήνεται η επιλογή της συνεργασίας στους ίδιους τους δήμους μέσα από την διαδικασία της σύναψης συμβάσεων διαδημοτικής συνεργασίας, δυνατότητα που ασφαλώς υπενθυμίζεται στο άρθρο 206§5 του ν.3852/2010 αλλά ως εξαίρεση για την σύναψη συμβάσεων με δήμους άλλης περιφέρειας.

Για να έχουμε σαφέστερη εικόνα του νησιώτικού χώρου μετά τον «Καλλικράτη» παραθέτουμε τους ακόλουθους πίνακες.

ΔΗΜΟΙ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ

	ΔΗΜΟΣ	ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ	ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ	ΕΔΡΑ
1	ΡΟΔΟΥ	ΡΟΔΟΥ	117.007	ΡΟΔΟΣ
2	ΚΩ	ΚΩ	30.947	ΚΩΣ
3	ΣΥΡΟΥ-ΕΡΜΟΥΠΟΛΗΣ	ΣΥΡΟΥ	19.782	ΕΡΜΟΥΠΟΛΗ
4	ΝΑΞΟΥ&ΜΙΚΡΩΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ	ΝΑΞΟΥ	19.074	ΝΑΞΟΣ
5	ΚΑΛΥΜΝΙΩΝ	ΚΑΛΥΜΝΟΥ	16.441	ΚΑΛΥΜΝΟΣ
6	ΘΗΡΑΣ	ΘΗΡΑΣ	13.670	ΘΗΡΑ
7	ΠΑΡΟΥ	ΠΑΡΟΥ	12.853	ΠΑΡΟΣ
8	ΑΝΔΡΟΥ	ΑΝΔΡΟΥ	10.009	ΑΝΔΡΟΣ
9	ΜΥΚΟΝΟΥ	ΜΥΚΟΝΟΥ	9.320	ΜΥΚΟΝΟΣ
10	ΤΗΝΟΥ	ΤΗΝΟΥ	8.574	ΤΗΝΟΣ
11	ΛΕΡΟΥ	ΚΑΛΥΜΝΟΥ	8.207	ΛΕΡΟΣ
12	ΚΑΡΠΑΘΟΥ	ΚΑΡΠΑΘΟΥ	6.511	ΚΑΡΠΑΘΟΣ
13	ΜΗΛΟΥ	ΜΗΛΟΥ	4.771	ΜΗΛΟΣ
14	ΠΑΤΜΟΥ	ΚΑΛΥΜΝΟΥ	3.044	ΠΑΤΜΟΣ
15	ΣΥΜΗΣ	ΡΟΔΟΥ	2.606	ΣΥΜΗ
16	ΣΦΗΝΟΥ	ΜΗΛΟΥ	2.442	ΣΦΗΝΟΣ
17	ΚΕΑΣ	ΚΕΑΣ-ΚΥΘΝΟΥ	2.417	ΚΕΑ
18	ΑΜΟΡΓΟΥ	ΝΑΞΟΥ	1.859	ΑΜΟΡΓΟΣ
19	ΙΤΩΝ	ΘΗΡΑΣ	1.838	ΙΟΣ
20	ΚΥΘΝΟΥ	ΚΕΑΣ-ΚΥΘΝΟΥ	1.608	ΚΥΘΝΟΣ
21	ΣΕΡΦΟΥ	ΜΗΛΟΥ	1.414	ΣΕΡΦΟΣ
22	ΑΣΤΥΠΑΛΛΑΙΑ	ΚΑΛΥΜΝΟΥ	1.238	ΑΣΤΥΠΑΛΛΑΙΑ
23	ΑΝΤΙΠΑΡΟΥ	ΠΑΡΟΥ	1.037	ΑΝΤΙΠΑΡΟΣ
24	ΚΑΣΟΥ	ΚΑΡΠΑΘΟΥ	990	ΚΑΣΟΣ
25	ΝΙΣΥΡΟΥ	ΚΩ	948	ΝΙΣΥΡΟΣ
26	ΚΙΜΩΛΟΣ	ΜΗΛΟΥ	769	ΚΙΜΩΛΟΣ
27	ΛΕΨΩΝ	ΚΑΛΥΜΝΟΥ	698	ΚΑΛΥΜΝΟΣ
28	ΦΟΛΕΓΑΝΔΡΟΥ	ΘΗΡΑΣ	667	ΦΟΛΕΓΑΝΔΡΟΣ
29	ΤΗΛΟΥ	ΡΟΔΟΥ	633	ΤΗΛΟΣ
30	ΜΕΓΙΣΤΗΣ	ΡΟΔΟΥ	430	ΜΕΓΙΣΤΗ
31	ΧΑΛΚΗΣ	ΡΟΔΟΥ	313	ΧΑΛΚΗ
32	ΑΝΑΦΗΣ	ΘΗΡΑΣ	273	ΑΝΑΦΗ
33	ΣΚΙΝΟΥ	ΘΗΡΑΣ	238	ΣΚΙΝΟΣ
34	ΑΓΑΘΟΝΗΣΙΟΥ	ΚΑΛΥΜΝΟΥ	158	ΑΓΑΘΟΝΗΣΙ
			302.686	

ΔΗΜΟΙ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ

ΔΗΜΟΣ	ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ	ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ	ΕΔΡΑ	ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ ΕΔΡΑΣ	Α.Δ.Ε	Α.Δ.Κ	Α.Τ.Κ.
ΛΕΣΒΟΥ	ΛΕΣΒΟΥ	90.643	ΜΥΤΙΛΗΝΗ	28.875	13	23	50
ΧΙΟΥ	ΧΙΟΥ	51.936	ΧΙΟΣ	23.779	8	8	50
ΣΑΜΟΥ	ΣΑΜΟΥ	33.814	ΣΑΜΟΣ	6.275	4	8	27
ΛΗΜΝΟΥ	ΛΗΜΝΟΥ	18.104	ΜΥΡΝΑ	5.107	4	2	30
ΚΑΡΙΑΣ	ΚΑΡΙΑΣ	8.312	ΑΓΙΟΣ ΚΗΡΥΚΟΣ	2.545	3	2	10
ΦΟΥΡΝΩΝ	ΚΑΡΙΑΣ	1.469	ΦΟΥΡΝΟΙ	1.469	1		
ΟΙΝΟΥΣΣΩΝ	ΧΙΟΥ	1.050	ΟΙΝΟΥΣΣΕΣ	1.050	1		0
ΨΑΡΩΝ	ΧΙΟΥ	422	ΨΑΡΑ	422	1	0	0
ΑΓΙΟΥ ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΥ	ΛΗΜΝΟΥ	371	ΑΓΙΟΣ ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΣ	371	1	0	0

ΔΗΜΟΙ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΙΩΝ

	ΔΗΜΟΣ	ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ	ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ	ΕΔΡΑ	ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ ΕΔΡΑΣ	Α.Δ.Ε	Α.Δ.Κ	Α.Τ.Κ.
1	ΚΕΡΚΥΡΑΣ	ΚΕΡΚΥΡΑΣ	109.537	ΚΕΡΚΥΡΑ	33.886	15	19	58
2	ΖΑΚΥΝΘΟΥ	ΖΑΚΥΝΘΟΥ	39.015	ΖΑΚΥΝΘΟΣ	11.254	8	7	40
3	ΚΕΦΑΛΟΝΙΑΣ	ΚΕΦΑΛΟΝΙΑΣ	36.404	ΑΡΓΟΣΤΟΛΙ	9.522	8	5	66
4	ΛΕΥΚΑΔΑΣ	ΛΕΥΚΑΔΑΣ	21.414	ΛΕΥΚΑΔΑ	7.548	6	4	39
5	ΙΘΑΚΗΣ	ΙΘΑΚΗΣ	3.084	ΙΘΑΚΗ	1626	1	1	7
6	ΠΑΞΩΝ	ΚΕΡΚΥΡΑΣ	2.438	ΓΑΙΟΣ	1326	1	1	3
7	ΜΕΓΑΝΗΣΙΟΥ	ΛΕΥΚΑΔΑΣ	1.092	ΜΕΓΑΝΗΣΙ		1	0	3
			212.984					

Οι μικροί δήμοι των νησιών με πληθυσμό κάτω των 4.000 κατοίκων, δηλαδή το 58% του συνόλου των δήμων των τριών νησιώτικων περιφερειών (το 68% των δήμων έχουν πληθυσμό κάτω των 10.000 κατοίκων) δεν διαθέτουν ούτε μπορούν να διαθέσουν το αναγκαίο προσωπικό για την άσκηση των αρμοδιοτήτων που το άρθρο 94 του ν.3852/2010 κατανέμει στους δήμους όλης της χώρας.

Υπό τα δεδομένα αυτά ελληνικά νησιά υποφέρουν από απομόνωση και χαμηλή ελκυστικότητα. Η απομόνωση συνεπάγεται περιορισμένους φυσικούς πόρους απώλεια ενεργού πληθυσμού δυσκολία πρόσβασης και μετακίνησης ελλείψεις στην παροχή εκπαίδευσης και ιατρικής περίθαλψης και προβληματικές δημόσιες και ιδιωτικές υπηρεσίες ενώ η χαμηλή ελκυστικότητα σημαίνει για τα νησιά χαμηλή οικονομική αποδοτικότητα και αδυναμία επιβίωσης στο διεθνές ανταγωνιστικό περιβάλλον.

Η βέλτιστη δυνατή ακτοπλοϊκή σύνδεση των νησιών αυτών είναι κρίσιμη για την επιβίωση των κατοίκων τους. Στις περιπτώσεις όπου δεν εκδηλώνεται επιχειρηματικό ενδιαφέρον για την κάλυψη των ακτοπλοϊκών αναγκών (άγονες γραμμές) είναι απαραίτητη η δημόσια χρηματοδότηση των γραμμών αυτών για τους εξής λόγους:

Ο σεβασμός και εξειδίκευση των διατάξεων της Συνθήκης της Λισσαβώνας και κυρίως της «εδαφικής συνοχής» (άρθρο 174)

Η εφαρμογή των κανόνων αναλογικότητας

Η παροχή ισοδύναμων ευκαιριών στα νησιά για ορισμένες υπηρεσίες και υποδομές (π.χ. ισοδύναμη δυνατότητα πρόσβασης στις μεταφορές το κεφάλαιο την ενέργεια την επικοινωνία την τεχνολογία κλπ.) με σκοπό την άρση της αδικίας (ισοπολιτεία)

Η προώθηση της ενδογενούς ανάπτυξης των νησιών βασισμένη στην εκμετάλλευση των ιδιαίτερων στοιχείων – πόρων τους κρατώντας την ισορροπία μεταξύ των διαφορετικών στοιχείων της βιώσιμης ανάπτυξης (περιβάλλον κοινωνία οικονομία πολιτισμός)

Η προσαρμογή της στρατηγικής ανάπτυξης των νησιών στις μακροπρόθεσμες επιδράσεις των εξωτερικών απειλών (αναπτυξιακή ευελιξία).

Εθνικοί λόγοι (υπεράσπιση εθνικής κυριαρχίας)

Στο ανωτέρω πλαίσιο είναι επιβεβλημένη η εφαρμογή της αρχής του μεταφορικού ισοδύναμου δηλαδή είτε της εναρμόνισης της τιμής των εισιτηρίων των θαλάσσιων μεταφορών με αυτή των χερσαίων με κριτήριο τη χιλιομετρική απόσταση είτε της ισοδύναμης χρηματοδοτικής αντιμετώπισης της κατασκευής και βελτίωσης των μεταφορικών υποδομών τόσο για το χερσαίο όσο και το νησιωτικό χώρο.

Η προσβαλλόμενη ουδόλως έλαβε υπόψη τη συνταγματική αυτή επιταγή. Στο προοίμιο της δεν την αναφέρει καθόλου αλλά περιορίζεται στη μνεία (στοιχείο 2) ότι αυτή εκδίδεται για να υπηρετήσει, επί λέξει:

«2. Την επείγουσα ανάγκη αύξησης της αποτελεσματικότητας και της μείωσης του λειτουργικού κόστους της φορολογικής διοίκησης, καθώς και της εξοικονόμησης στελεχιακού δυναμικού.»

Με βάση τα διδάγματα της κοινής πείρας, όμως, αλλά και το από 30-9-2012 πόρισμα της Επιτροπής Ειδικών Επεξεργασίας Σχεδίου Ενοποιήσεων ΔΟΥ σαφώς προκύπτει ότι η προσβαλλομένη καταλήγει σε εντελώς αντίθετα αποτελέσματα από τα επιδιωκόμενα.

Πρώτον, από τα διδάγματα της κοινής πείρας, σαφώς συνάγεται ότι η απομάκρυνση των ΔΟΥ, άρα και των ελεγκτικών μηχανισμών που αυτές συμπεριλαμβάνουν, από τα νησιά ενισχύουν αντί να θεραπεύουν τις πασίγνωστες αδυναμίες αποτελεσματικού ελέγχου της φοροδιαφυγής. Αυτό καθίσταται προφανές εάν ληφθεί υπόψη και ο πολλαπλασιασμός των εξωχώριων εταιριών που δραστηριοποιούνται τελευταία στον τομέα των αγοραπωλησιών ακινήτων σε νησιωτικές περιοχές.

Περαιτέρω, κατά το πόρισμα της προαναφερθείσας Επιτροπής, για την κατάργηση των ΔΟΥ τίθεται ως προϋπόθεση η θέση σε λειτουργία του νέου Ολοκληρωμένου Πληροφοριακού Συστήματος Φορολογίας TAXIS, το οποίο όμως ακόμη δεν είναι επιχειρησιακά έτοιμο.

Κατά το σχέδιο της Επιτροπής, επί λέξει:

«Με την πλήρη ένταξη των ΔΟΥ στο νέο TAXIS θα υπάρχει η δυνατότητα ανακατανομής της χωρικής αρμοδιότητας των ΔΟΥ, καθώς και μείωση του αριθμού τους. Βασική προϋπόθεση για την περαιτέρω μείωση του αριθμού των ΔΟΥ είναι η παροχή αντίστοιχων ηλεκτρονικών διαδικτυακών υπηρεσιών (TAXISNET), για όλες τις διαδικασίες που επιτελούνται στη ΔΟΥ. Με τον τρόπο αυτό θα μειωθεί στο ελάχιστο η προσέλευση του κοινού στις ΔΟΥ.»

Στο βαθμό που αυτό δεν έχει ακόμη καταστεί δυνατό, γίνεται σαφές ότι η κατάργηση των ΔΟΥ όχι απλώς δεν θα ενισχύσει αλλά θα διαλύσει την αποτελεσματικότητα των οικονομικών συλλεκτικών και ελεγκτικών μηχανισμών στις νησιωτικές περιοχές.

Η πραγματικότητα στο **νησιωτικό Δήμο Ικαρίας**, ο οποίος έχει πληθυσμό άνω των 10.000 κατοίκων, κυρίως μεγάλης ηλικίας, λόγω και του εξαιρετικά υψηλού μέσου όρου ζωής των κατοίκων του νησιού, οι οποίοι ασχολούνται κατά κύριο λόγο με τον πρωτογενή τομέα και τον τουρισμό. Η Ικαρία έχει έκταση 254.000 τ.χιλ, με εξαιρετικά ποικίλο γεωγραφικό ανάγλυφο, είναι διάσπαρτη με 54 οικισμό, έχει προβληματικές οδικές και τηλεπικοινωνιακές υποδομές, με το 50% του οδικού δικτύου να μην έχει ασφαλτόστρωση. Είναι ενδεικτικό το γεγονός ότι η μεγαλύτερη χρονική διάρκεια για να φθάσει κανείς στην πρωτεύουσα του νησιού, όπου θα λειτουργήσει εν δυνάμει το ΚΕΦΕ ανέρχεται σε 3 ώρες. Η απόσταση του Αγίου Κηρύκου ή του Ευδήλου, του ετέρου λιμένα του νησιού, από τη Σάμο είναι 3 ώρες με το τακτικό δρομολόγιο, το οποίο εκτελείται 3 φορές εβδομαδιαίως. Το γεγονός ότι οι ώρες πρόσβασης δεν είναι σταθερές, καθιστούν το προγραμματισμό επίσκεψης σε δημόσια υπηρεσία της Σάμου, εν προκειμένω τη Δ.Ο.Υ εξαιρετικά επισφαλής, καθώς είναι ενδεχόμενη η ανάγκη διανυκτέρευσης είτε κατά την μετάβαση είτε κατά την επιστροφή. Το εισιτήριο μετ' επιστροφής, κοστίζει περί τα 30 €. Η διείσδυση του διαδικτύου στο νησί είναι μέτρια, ενόψει των χαμηλού επιπέδου, σχετικών υποδομών κι επενδύσεων.

Η πραγματικότητα στο **νησιωτικό Δήμο Φούρνων – Κορσέων**, ο οποίος έχει πληθυσμό περίπου 1500 κατοίκων, οι οποίοι κι εξυπηρετούνται από τη Δ.Ο.Υ

Αγίου Κηρύκου Ικάριας για όλα τα φορολογικά θέματα που τους απασχολούν . Οι κάτοικοι Φούρνων ως κάτοικοι ακριτικής , παραμεθόριας και άγονης περιοχής, είχαν ανέκαθεν σύνδεση κι εξάρτηση από τον Άγιο Κήρυκο Ικάριας, από τον οποίο απέχουν 1,5 ώρα με σκάφος - πλοιάριο, υπό καλές καιρικές συνθήκες, οι οποίες κατά το ήμισυ του έτους, δεν είναι ιδιαίτερα συχνές. Η σύνδεση του νησιού με το Βαθύ, την πρωτεύουσα της Σάμου, όπου μεταφέρεται, πλέον, η Δ.Ο.Υ υποδοχής, δεν είναι τακτική, στην καλύτερη περίπτωση 1-2 φορές την εβδομάδα, ενώ η διάρκεια αυτού ανέρχεται σε 3 ώρες. Η σύνδεση Αγίου Κηρύκου – Βαθέως, είναι, επίσης, άτακτη, ιδίως κατά τους καλοκαιρινούς μήνες.

Το νησί κατοικείται κυρίως από άτομα μεγάλης ηλικίας, ασχολούμενα με τον πρωτογενή τομέα. Πέραν των φορολογικών ζητημάτων οι κάτοικοι των Φούρνων καλύπτουν το σύνολο των διοικητικών τους συναλλαγών στον Άγιο Κήρυκο. Σημειώνεται ότι είναι εξαιρετικά πιθανό ενόψει του άτακτου των δρομολογίων, των καιρικών συνθηκών και της απόστασης, να απαιτηθεί διανυκτέρευση είτε στην Ικαρία είτε στη Σάμο, σε περίπτωση αυτοπρόσωπης παρουσίας στη Δ.Ο.Υ. Το κόστος μετ' επιστροφής μετάβασης από τους Φούρνους προς τη Σάμο είναι περίπου 40 €, με το πλοίο της γραμμής. Το κόστος εκτοξεύεται στην περίπτωση που χρειασθεί η μίσθωση ιδιωτικών μέσων πλεύσης προς οιαδήποτε των κατευθύνσεων προς τη Σάμο. Επίσης, θα πρέπει να συνυπολογισθεί το κόστος των χαμένων εργατωρών ή το κόστος μίσθωσης υπηρεσιών λογιστή, ο οποίος θα μεταβεί στη Δ.Ο.Υ υποδοχής. Σημειώνεται, τέλος, ότι οι Φούρνοι έχουν εξαιρετικά προβληματική πρόσβαση στο διαδίκτυο, είτε σε οικιακό είτε σε επαγγελματικό επίπεδο.

Ως προς τα επικαλούμενα στο από 30.9.2012 πόρισμα της Επιτροπής Ειδικών, προκύπτει ότι η Δ.Ο.Υ Αγίου Κηρύκου ελάχιστο δημοσιονομικό κόστος επιφέρει, ενόψει του γεγονότος ότι το κτίριο στέγασής ανήκει στο Δημόσιο.

ΔΟΥ	ΕΣΟΔΑ ΔΟΥ (σε χιλ. €)	ΕΣΟΔΑ ΤΕΛΩΝΕΙΩΝ (σε χιλ. €)	ΣΥΝΟΛΟ ΕΣΟΔΩΝ (σε χιλ. €)	ΣΥΝΟΛΟ ΣΥΝΑΛΛΑΣ ΣΟΜΕΝΩΝ	% ΕΣΟΔΩΝ ΔΟΥ ΣΤΟ ΣΥΝΟΛΟ ΝΟΜΟΥ
ΑΓΙΟΥ ΚΗΡΥΚΟΥ	6.395	6	6.401	10.784	14,45%
ΣΑΜΟΥ	37.854	16.696	54.550	35.320	85,55%
ΣΥΝΟΛΟ ΝΟΜΟΥ	44.249	16.702	60.951	46.104	100%

ΔΟΥ Σάμου:

ΔΟΥ ΥΠΟ ΑΝΑΣΤΟΛΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ	ΥΠΑΛ ΛΗΛΟΙ	ΩΦΕΛΙΜΗ ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ ΓΡΑΦΕΙΩΝ	ΜΗΝΙΑΙΟ ΜΙΣΘΩΜΑ (€)	ΔΟΥ ΥΠΟΔΟΧΗΣ	ΣΥΝΟΛΟ ΥΠΗΡΕΤΟΥΝΤΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ*	ΩΦΕΛΙΜΗ ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ ΓΡΑΦΕΙΩΝ	ΜΗΝΙΑΙΟ ΜΙΣΘΩΜΑ (€)
ΑΓΙΟΥ ΚΗΡΥΚΟΥ (ΙΚΑΡΙΑΣ)	7		Ιδιόκτητο	ΣΑΜΟΥ	43	440 τ.μ.	6.600

* Στην ενοποιημένη ΔΟΥ

Η ΔΟΥ Αγίου Κηρύκου στεγάζεται σε ιδιόκτητο κτίριο, ενώ η ΔΟΥ Σάμου στεγάζεται σε μισθωμένο κτίριο. Η Σάμος αποτελεί την πρωτεύουσα του Νομού. Άρα επιλέγεται το κτίριο της ΔΟΥ Σάμου, στο οποίο επαρκούν οι χώροι για τη συστέγαση τους.

Θέματα που πρέπει να επιλυθούν προ της συστέγασης:

Προτείνεται η λειτουργία Γραφείου Εξυπηρέτησης Φορολογουμένων στον Άγιο Κήρυκο Ικαρίας, με την προϋπόθεση της δωρεάν παραχώρησης χώρου από το Υπουργείο Εσωτερικών, με την αιτιολογία της δυσκολίας πρόσβασης (νησί).

Εκτιμώμενο κόστος ενοποίησης:

Διαρρύθμιση χώρων	Μεταφορικά (έπιπλα, αρχείο, εξοπλισμός)	Πληροφορική και ηλεκτρομηχανολογικές εγκαταστάσεις	ΣΥΝΟΛΟ
5.000 €	15.000 €	4.000 €	24.000 €

Μηνιαίο ελάχιστο όφελος ενοποίησης:

Μισθώματα	Λειτουργικά έξοδα (ρεόμα, τηλέφωνο, ύδρευση, θέρμανση)	Επιδόματα θέσεων ευθύνης	ΣΥΝΟΛΟ
0 €	404 €	250 €	654 €

Συνεπώς το κόστος μεταστέγασης θα αποσβεστεί σε 36,7 μήνες.

Συνεπώς, προκύπτει ότι θα χρειασθούν περί τα 3,5 χρόνια για απόσβεση μια μετακίνησης, η οποία θα ταλαιπωρήσει αφάνταστα τους φορολογουμένους των ανωτέρω νήσων, γεγονός το οποίο παραβαίνει και τη νησιωτικότητα και την αναλογικότητα.

Όπως δε προκύπτει από το συνολικό λόγο κόστους οφέλους, η μεταφορά της εν λόγω Δ.Ο.Υ κινείται 6 φορές πιο αργά σε απόσβεση από το μέσο όρο αποσβέσεων, όπως παρατίθεται στο από 30.9.2012 Πόρισμα της Επιτροπής Ειδικών.

ΣΥΓΚΡΙΣΗ ΚΟΣΤΟΥΣ – ΟΦΕΛΟΥΣ ΕΝΟΠΟΙΗΣΕΩΝ ΔΟΥ

Εκτιμώμενο κόστος ΔΟΥ	2.927.000 €		
ΦΠΑ 23% του κόστους	673.210 €		
Απρόβλεπτα έξοδα (15,3%)	649.790 €		
Συνολικό μηνιαίο όφελος		791.162 €	
	Συνολικό κόστος	Συνολικό όφελος 2013-2014	Απόσβεση (μήνες)
ΤΕΛΙΚΑ ΣΥΝΟΛΑ:	4.250.000 €	18.987.888 €	5,4
ΤΕΛΙΚΟ ΟΦΕΛΟΣ 2013-2014 (αφαιρουμένων των εξόδων ενοποίησης): 14.737.888 €			

V. ΕΝΝΟΜΟ ΣΥΜΦΕΡΟΝ

Η προϋπόθεση ύπαρξης εννόμου συμφέροντος εν προκειμένω αφορά στην ύπαρξη βλάβης εις βάρος του αιτουμένου φυσικού ή νομικού προσώπου. Όσον αφορά ειδικότερα στα νομικά πρόσωπα, όπως είναι και οι ΟΤΑ, κατηγορίες βλαβών που μπορούν να λειτουργήσουν ως βάσεις δικονομικής ενεργοποίησης των προσώπων αυτών στην ακυρωτική δίκη είναι οι εξής:

- (α) βλάβη του ίδιου του νομικού προσώπου που έχει τη μορφή περιορισμού των δικαιωμάτων του ή αύξησης των υποχρεώσεών του
 (β) βλάβη που αφορά στον επιδιωκόμενο από το νομικό πρόσωπο σκοπό (ή σκοπούς). Το έννομο συμφέρον στην περίπτωση αυτή είναι «συλλογικό» και αφορά κυρίως στον «κοινωνικό σκοπό» που υπηρετεί το νομικό πρόσωπο –
 (γ) βλάβη που αφορά στα μέλη του νομικού προσώπου.

Η προστασία των δικαιωμάτων του ανθρώπου αποτελεί τον ακρογωνιαίο δεοντολογικό λίθο της σύγχρονης ελληνικής συνταγματικής τάξης.

Η θέση αυτή είναι διάχυτη και φωτίζει τις διατάξεις του πρώτου και του δεύτερου μέρους του Συντάγματος, και κυρίως το άρθρο 25§1 όπου «τα δικαιώματα του ανθρώπου ως ατόμου και ως μέλους του κοινωνικού συνόλου» έχουν ρητά και αδιαμφισβήτητα τεθεί υπό «κρατική εγγύηση» με ιδιαίτερες συνέπειες για όλα τα κρατικά όργανα, συμπεριλαμβανομένων των δικαστηρίων, που «υποχρεούνται να διασφαλίζουν την ανεμπόδιση και αποτελεσματική άσκησή τους».

Το Σύνταγμα του 2001 έχει προσθέσει στη διάταξη του άρθρου 25§1 τον όρο «αποτελεσματική άσκηση των δικαιωμάτων του ανθρώπου» που όλα τα κρατικά όργανα, συμπεριλαμβανομένων των δικαστηρίων, υποχρεούνται να διασφαλίζουν.

Η καινοφανής αυτή, παραμελημένη έως σήμερα, «λεπτομέρεια» του νέου συνταγματικού κειμένου έχει ένα πολύ μεγάλο ειδικό βάρος και προεκτάσεις για την προστασία των δικαιωμάτων του ανθρώπου στην ελληνική δικαστηριακή, μεταξύ άλλων, πρακτική.

Το γράμμα του Συντάγματος του 2001 εν προκειμένω δείχνει να έχει επηρεαστεί από τις εξελίξεις στο διεθνές και στο ευρωπαϊκό δίκαιο δικαιωμάτων του ανθρώπου, όπου έχει εδραιωθεί η τελεολογική θεωρία της «*effet utile*» σύμφωνα με την οποία οι διατάξεις των συμβάσεων προστασίας δικαιωμάτων του ανθρώπου πρέπει πάντοτε να ερμηνεύονται δυναμικά έτσι ώστε να παρέχεται στα θύματα η κατά το δυνατόν αποτελεσματικότερη προστασία.

Μία από τις πολλές μεθόδους διασφάλισης από τα κρατικά όργανα της αποτελεσματικής προστασίας των δικαιωμάτων του ανθρώπου, σύμφωνα με το άρθρο 25§1 Σ, είναι αυτή της δικονομίας και της θεσμοθέτησης, με τυπικό νόμο ή νομολογιακά, της παρέμβασης ΟΤΑ σε δικαστικές ή διοικητικές διαδικασίες που άπτονται ζητημάτων προστασίας δικαιωμάτων του ανθρώπου.

Η ενεργοποίηση των εκφάνσεων της κοινωνίας των πολιτών στο πεδίο προστασίας δικαιωμάτων του ανθρώπου συνιστούν σήμερα διεθνώς, στην πράξη, τους κοινωνικούς εγγυητές για την αποτελεσματική προστασία των δικαιωμάτων όλων ανεξαιρέτως των, ευρεία εννοία, πολιτών.

Τα δικαστήρια, επομένως, βάσει κυρίως του νέου άρθρου 25§1 Σ, οφείλουν να αναγνωρίσουν τον καταλυτικό ρόλο των ΟΤΑ στην προστασία των δικαιωμάτων του ανθρώπου που έχουν διασφαλιστεί από το Σύνταγμα και από διεθνείς σχετικές συμβάσεις και να αναγνωρίσουν στους ΟΤΑ, τουλάχιστον, δικονομική θέση με αυτή των περιβαλλοντικών ΜΚΟ.

Αντίθετη δικαστηριακή στάση αντιβαίνει όχι μόνο στο γράμμα και στο πνεύμα της ανωτέρω συνταγματικής διάταξης αλλά και στη σύγχρονη δικαιιοπολιτική πραγματικότητα όπου οι ΟΤΑ, όχι μόνο συμβάλλουν στην αποτελεσματική πρακτική προστασία των δικαιωμάτων αλλά διαδραματίζουν επίσης καταλυτικό ρόλο στις σχετικές νομοθετικές και δικαιοδοτικές εξελίξεις σε εθνικό αλλά και διεθνές επίπεδο.

Το ζήτημα της συμμετοχής ΟΤΑ σε ακυρωτικές ή και χαμηλότερου βαθμού δίκες που άπτονται και έχουν άμεση επίδραση στην αποτελεσματική εξασφάλιση αυτής της προστασίας σε μια έννομη τάξη τίθεται σήμερα όλο και πιο έντονα, δεδομένης της ανάπτυξης της οργανωμένης «κοινωνίας των πολιτών» σε εθνικό αλλά και σε διεθνές επίπεδο.

Στην Έκτη Διεθνή Διάσκεψη των Εθνικών Οργανισμών Προώθησης και Προστασίας Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (Κοπεγχάγη, 10-13 Απριλίου 2002) οι ανωτέρω Εθνικοί Οργανισμοί υιοθέτησαν την Διακήρυξη της Κοπεγχάγης η οποία, στην παρ. 1 δ, αναγνωρίζει ρητά το δικαίωμα των Εθνικών Οργανισμών

Πρωώθησης και Προστασίας Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, στο πλαίσιο της παγκόσμιας δράσης για την καταπολέμηση του ρατσισμού, να παρεμβαίνουν ή να εμφανίζονται ως *amici curiae* σε δικαστήρια που εκδικάζουν σημαντικές υποθέσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Το δικαίωμα δικονομικής ενεργοποίησης ΜΚΟ, άλλωστε, αποτελεί πλέον γραπτό, εφαρμοστέο δίκαιο για όλα τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ), δυνάμει των Οδηγιών 2000/43/ΕΚ και 2000/78/ΕΚ που αφορούν στη φυλετική ισότητα και στην ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία αντίστοιχα. Τα άρθρα 7 και 9 των ανωτέρω Οδηγιών αντίστοιχα, προβλέπουν την υποχρέωση των κρατών μελών να διασφαλίσουν σε **«ενώσεις, οργανώσεις ή άλλα νομικά πρόσωπα, τα οποία έχουν, σύμφωνα με τα κριτήρια της εθνικής τους νομοθεσίας, έννομο συμφέρον να διασφαλίσουν ότι τηρούνται οι διατάξεις [των προαναφερθεισών Οδηγιών, τη δυνατότητα να] κινήσουν, είτε εξ ονόματος του ενάγοντος/αιτούντος είτε προς υπεράσπισή του, και με την έγκρισή του, κάθε δικαστική ή/και διοικητική διαδικασία, προβλεπόμενη για την πραγμάτωση των υποχρεώσεων [που πηγάζουν από τις εν λόγω Οδηγίες]»**.

Η εφαρμογή των ανωτέρω Οδηγιών στην Ελλάδα επιτάσσει την άμεση αναμόρφωση της σχετικής ελληνικής δικονομίας. Δεδομένης της ανυπαρξίας, έως σήμερα, ειδικής, σαφούς νομοθεσίας στη χώρα μας σχετικά με τη δικονομική θέση ΟΤΑ, όλα τα σχετικά ζητήματα ρυθμίζονται στην πράξη από τη νομολογία των δικαστηρίων. Τα ελληνικά δικαστήρια οφείλουν να αναγνωρίσουν το δικαίωμα παρέμβασης στις σχετικές διαδικασίες, όπως έχει ήδη γίνει με τις περιβαλλοντικές ΜΚΟ στις σχετικές υποθέσεις. Ο εκσυγχρονισμός της ελληνικής νομοθεσίας και νομολογίας επιβάλλεται πλέον από τις ανωτέρω Οδηγίες της ΕΕ αλλά και το γράμμα και το πνεύμα, μεταξύ άλλων, της νέας διάταξης του άρθρου 25 παρ. 1 Σ που δεν μπορεί να ερμηνευθεί άλλως πως ει μη ως μια συνταγματική επιταγή αναγνώρισης, και από τα δικαστήρια, του καταλυτικού ρόλου που διαδραματίζει σήμερα η οργανωμένη «κοινωνία των πολιτών» στην αποτελεσματική άσκηση των δικαιωμάτων του ανθρώπου ως ακρογωνιαίου λίθου της σύγχρονης ελληνικής δικαιοταξίας.

Εν προκειμένω, όπως έχει ήδη αναλυθεί, πέραν του ενεστώτος εννόμου συμφέροντος του ΟΤΑ για την εύρυθμη λειτουργία της κοινωνίας εντός των ορίων αρμοδιότητάς του, βάσει των προσβαλλομένων Υ.Α επιβάλλεται εις βάρος του Δήμου μας, το διοικητικό και πραγματικό κόστος των αντικαθιστόντων τις καταργούμενες Δ.Ο.Υ, ΚΕΦΕ, το οποίο ουδόλως εμπίπτει στην αρμοδιότητά μας κι ουδόλως ζητήσαμε, προκαλέσαμε ή επιθυμούμε τη λειτουργία τους, υπό τις κρατούσες συνθήκες και σχεδιασμό.

**Για τους λόγους αυτούς & επιφυλασσόμενοι των δικαιωμάτων μας
ΖΗΤΟΥΜΕ**

1. Την ακύρωση άλλως μεταρρύθμιση
α) της υπ' αριθμ. **Δ6Α 1144678/19.10.2012 ΕΞ2012 (ΦΕΚ Β2828/19.10.2012)**
Υπουργικής Απόφασης περί αναστολή λειτουργίας ορισμένων Δ.Ο.Υ και τροποποίησης της υπ' αριθμ. Δ6Α 1130258 ΕΞ 2012/20-9-2012 (Β' 2552) απόφασης του Υπουργού Οικονομικών (ΦΕΚ Β 2828 2012).

**β) Της υπ' αριθμ. πρωτ. Δ6Α 1130258 ΕΞ 20.9.2012 (ΦΕΚ Β' 2552/20-09-2012)
Υπουργικής Απόφασης περί αναστολή λειτουργίας ορισμένων Δ.Ο.Υ**
γ) Κάθε συναφούς πράξης και παράλειψης
2. Την καταδίκη του αντιδίκου στη δικαστική μας δαπάνη.

**Πληρεξουσίους δικηγόρους κι αντικλήτους, διορίζουμε τους δικηγόρους Αθηνών
Ζαχαρία Κεσσέ του Στυλιανού (ΑΜ ΔΣΑ 25118) και Νάσο Νικολόπουλο του
Νικολάου (ΑΜΔΣΑ 23535), κατοίκους Αθηνών, Σαριπόλου 8, ΤΚ 10682, Εταίρους
& Διαχειριστές της Δικηγορικής Εταιρείας ΠΑΠΑΣΤΕΡΙΟΠΟΥΛΟΣ – ΚΕΣΣΕΣ
– ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ - ΣΤΑΜΑΤΙΑΔΗΣ (210.8259320,
kesses@athenslegalfirm.gr, nikolopoulos@athenslegalfirm.gr).**

**Αθήνα, 19.11.2012
Οι πληρεξούσιοι δικηγόροι**